75STE JAARGANG No. 10077 DONDERDAG 26 MAART 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

EISENHOWER OP PERSCONFERENTIE:

De vrije wereld beijvert zich er al jaren voor de internationale spanning te verminderen

Washington. — President Eisenhower heeft gisteren op zijn wekelijkse persconferentie te Washington medegedeeld, dat welke bedoelingen men hem ook heeft kunnen toeschrijven, zijn inzichten in de afgelopen jaren, wat betreft de voorwaarde voor het houden van een topconferentie nimmer veranderd zijn. Slechts onvoorziene omstandigheden kunnen daarin verandering brengen.

Eisenhower verklaarde, dat toen hij in zijn rede van de vorige week zeide, dat een topconferentie zou kunnen plaats vinden, indien het verloop van zaken dit billijken, hij duidelijk wilde stellen, dat indien vorderingen deze conferentie zouden billijken.

Met verwijzing naar zijn recente overleg met Macmillan wees Eisenhower erop, dat alle beraadslagingen of besprekingen met de Russen ten doel hebben de internationale spanning te verminderen, de vrije wereld stelt zich dit doel al jaren voor ogen.

Het Amerikaanse staatshoofd verzocht de pers de publikatie af te wachten van de westerse nota's, die zeer binnenkort te Moskou zullen worden overhandigd, om de bedoelingen van de Amerikaanse regering en van haar bondgenoten op hun juiste waarde te bepalen.

Eisenhower zeide voorts, dat, indien naar zijn mening periodieke onderhandelingen op het niveau van regeringshoofden de hoop zouden wekken, dat voor de Verenigde Staten en de vrije wereld konkrete resultaten zouden worden bereikt, hij nooit zou weigeren aan dergelijke bijeenkomsten deel te nemen.

Het westen zal tal van voorstellen aan de Russen voorleggen op een topconferentie, indien deze gehouden wordt, aldus Eisenhower. Hij weigerde echter in biezonderheden te treden over deze voorstellen, die — zo zeide hij — samen met de vrienden en bondgenoten der Verenigde Staten geordend moeten worden, teneinde met dezen een onmisbare eenheid van optreden te bereiken.

Eisenhower verwierp het denkbeeld niet om een topconferentie in de Verenigde Staten, met name te New York, te houden, maar — zo zeide hij — het zou ongetwijfeld te verkiezen zijn een meer centraal punt voor alle deelnemers uit te zoeken.

De Gaulle bereid topconferentie bij te wonen

Parijs. — President De Gaulle heeft woensdag op zijn eerste persconferentie sinds hij vorig jaar aan de macht kwam, verklaard bereid te zijn om met premier Debre naar een topconferentie te gaan, als een bijeenkomst van ministers van buitenlandse zaken van oost en west het geschikt klimaat daartoe schept.

Aangaande Berlijn verklaarde De Gaulle, dat degenen, die zich tegen de doortocht van westelijke militairen naar Berlijn verzetten, verantwoordelijk zijn voor de eventuele gevolgen. Frankrijk zal er niet akkoord meegaan, dat West-Berlijn wordt overgeleverd aan het Oostduitse bewind.

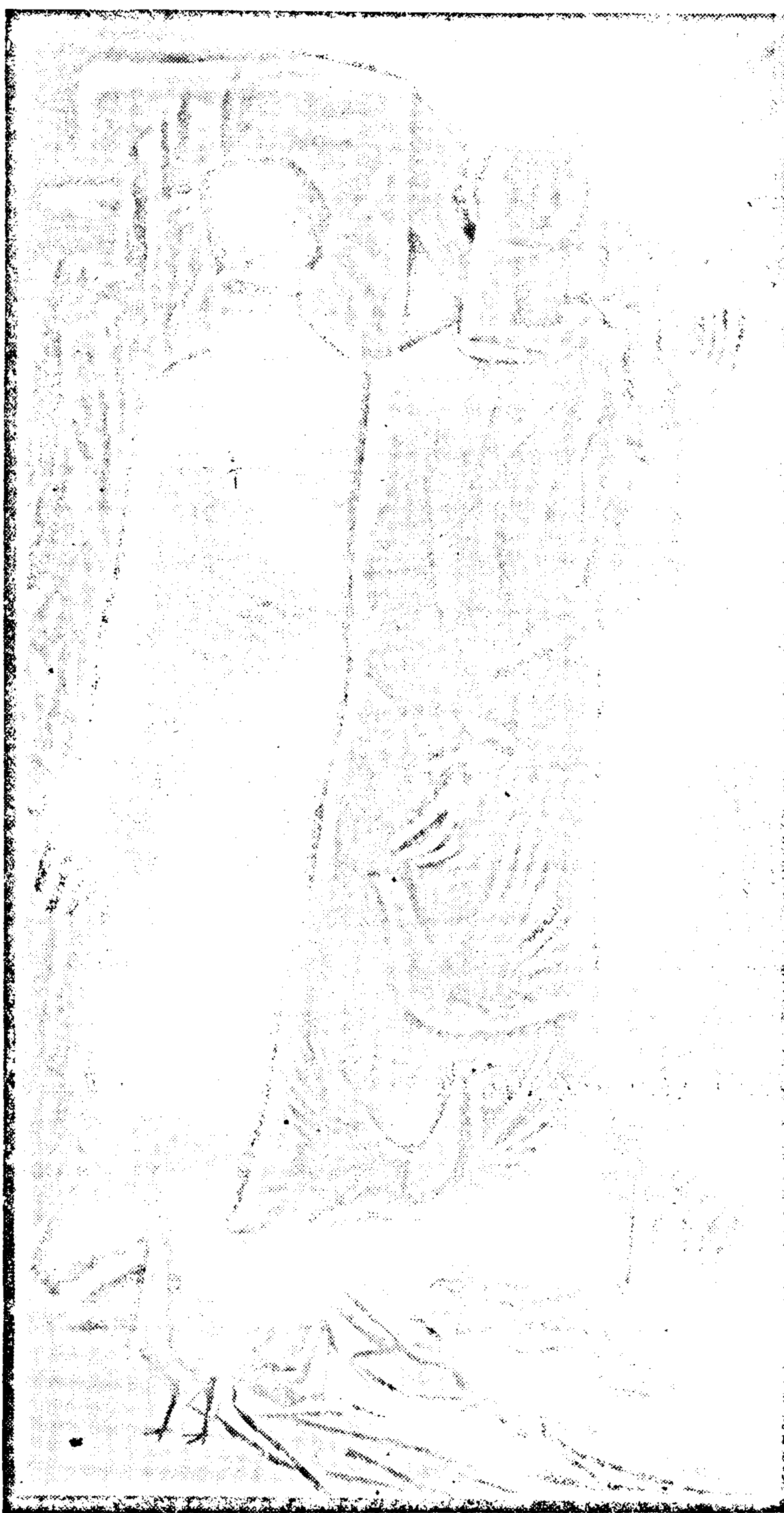
Introitus van Pasen

Ik ben verrezen en Ik blijf u bij.
Minnaars vergaan en vrouwen die beminnen,
en van de bronzen luiten van de zinnen
springen de snaren; alles gaat voorbij.
Maar waar gij gaat, daar ga Ik aan uw zij:
Ik dring door muur en venster bij u binnen.
Ik ben verrezen en Ik blijf u bij.

Steden in puin met torens en met tinnen,
tempels van Zeus, van Boeddha en van Mij,
rijken van keizers en van keizerinnen, —
en 't liefste lichaam wikkelt men in linnen.
Ik ben het Leven en het Panta Rhei,
Ik ben verrezen en Ik blijf u bij.

MATTHEUS VERDAASDONK.

HIJ IS VERREZEN

Gealarmeerd door Maria Magdalena zijn Petrus en Johannes gesneld naar het graf van waaruit de Heer is opgestaan. Johannes loopt voorop en gaat het eerst de grafspelonk binnen. Vóór hem liggen de windsels waarin het heilig lichaam gewikkeld was, maar het graf is leeg. Deze met grote preciesheid in het Johannes-evangelie getekende situatie werd in beeld gebracht door Levinus Tollenaar op een zijluik van een paastriptiek. Men ziet erop, hoe de apostelen uit het daglicht getreden komen in een veel heviger licht, dat van de witte windselen uitstraalt. Vogels vliegen op uit de klaarte van het graf, ten teken van leven. Maar het is geen graf meer: het Leven zelf is eruit opgestaan.

Nederlandse film te PARIJS bekroond

Den Haag. — Op het in de afgelopen week te Parijs gehouden filmconcours van La Presse Medicale is de Nederlandse film rechterborstoperatie als enige buitenlandse inzending met de derde prijs bekroond. Deze film is van dr D. Vervat, chirurg van het Sophia-kinderziekenhuis in Rotterdam, de heer L. van Stolk, voorzitter van dit ziekenhuis, en de heer C. Kerkhof. De film is in genoemd ziekenhus opgenomen.

Dit was de tweede maal dat een film over een onderwerp van dr Vervat werd bekroond.

MAC MILLAN in Brits Lagerhuis:

Bevredigende vooruitgang geboekt bij besprekingen te Parijs, Bonn en Washington

Londen. — „Onze besprekingen in Europa en in Noord-Amerika hebben uiteraard in hoofdzaak betrekking gehad op de dringende problemen, waaraan wij in Europa het hoofd moeten bieden. De meest urgentie kwestie was die van de procedure. Ik geloof, dat wij hierover zeer bevredigende voortgang hebben gemaakt te Parijs en Bonn. Later zijn president Eisenhower en ik te Washington het eens geworden over de hoofdlijnen van ons antwoord op de jongste Russische nota", zo heeft premier Macmillan in het Lagerhuis medegedeeld.

MacMillan zeide te hopen, dat de westerse antwoorden vandaag te Moskou zullen worden overhandigd. In deze antwoorden — aldus de Britse premier — worden de denkbeelden van het westen uiteengezet over de methode en de data der onderhandelingen, zowel wat betreft de voor mei voorgestelde bijeenkomst der ministers van buitenlandse zaken als ten aanzien van een topconferentie later deze zomer.

Macmillan zeide, dat behalve over procedure-kwesties te Parijs Bonn en in de Verenigde Staten ook uitvoerig is gesproken over de kern van het probleem. „Wij hebben niet getracht in biezonderheden een definitief westers standpunt tegenover al deze vraagstukken uit te werken, maar wij hadden nuttige inleidende besprekingen over de manier, waarop zij moeten worden aangepakt. De gelegenheid zal zich opnieuw voordoen om over de détails van het westerse standpunt van gedachten te wisselen en tot overeenstemming te komen de volgende week te Washington, eerst op een ministersbijeen komst van drie en daarna van vier landen en vervolgens in de voltallige vergadering van de NAVO-raad", aldus Macmillan.

„Intussen — aldus de Britse premier — is er een fundamenteel beginsel, waarover wij ons vastbesloten moeten tonen. Wij moeten, wat West-Berlijn betreft, een positie innemen, die het de 2.250.000 inwoners van die stad mogelijk maakt te leven, zoals zij dat verkiezen."

Macmillan maakte voorts bekend, dat bepaalde voorstellen over een inspektiezône en over beperking der bewapening waren besproken, evenals de gang van zaken op de Geneefse conferentie over het stopzetten van kernproeven.

Na te hebben opgemerkt, dat de regeringen van de andere landen van het gemenebest voortdurend op de hoogte zijn gehouden van deze besprekingen besloot Macmillan: „De problemen, waartegenover het westen gesteld staan, zijn ongetwijfeld ingewikkeld. Ik geloof niet, dat zij onoplosbaar zijn. Ik ben er zeker van, dat wij de ernstigste pogingen moeten doen om ze door onderhandeling op te lossen. Het onderhandelingsproces is momenteel goed op gang en ik vertrouw, dat het Huis van oordeel zal zijn, dat onze reizen tot dit resultaat hebben bijgedragen."

De eerstvolgende editie van de „Amigoe" zal a.s. Dinsdag, 31 maart verschijnen.

Santa Rosa in haven van New York in aanvaring gekomen met tankboot

New York. — Bij het binnenvaren van de haven van New York is de Santa Rosa van de Grace Line vanmorgen in dichte mist in aanvaring gekomen met een tankboot, die nagenoeg in tweeën werd gereten. Vier bemanningsleden van de tankboot, de Valchem, werden gewond. De Santa Rosa bleef twee uur lang als gesoldeerd aan het lege vrachtschip liggen, maar verkeerde geen ogenblik in gevaar. De 265 passagiers aan boord zijn veilig en wel. Kort na de aanvaring brak aan boord van de paketboot brand uit, maar deze werd snel geblust.

Vijf kustwachters, twee sleepboten en een hefschroefvliegtuig snelden de schepen te hulp. De gewonde bemanningsleden zijn naar een ziekenhuis overgebracht. De Santa Rosa, die van Nassau kwam, kon zich tenslotte loswerken en haar weg in de New Yorkse haven vervolgen.

Terreurdaden tegen Communisten in LIBANON

Beiroet. — In het kantoor van het communistische weekblad Al Achbar te Beiroet zijn twee granaten ontploft. Een derde ontplofte in het huis van een genaturaliseerde Russische hotelier, die ernstig werd gewond.

Vorige week zondag is een bomaanslag gepleegd op een bioscoop van de Russische voorlichtingsdienst in de Libanese hoofdstad en op de woning van een Libanese communistische leider. Bij deze aanslagen vielen geen slachtoffers. De Russische ambassade werd onder bewaking geplaatst.

—x—

Caïro. — De Egyptische pers meldde gistermorgen volgens Radio-Caïro, dat zeer binnenkort te Kirkoek, in Irak, moeilijkheden zullen uitbreken. Turkmeense stammen zouden zich klaar maken om de communisten de les te geven, die zij verdienen. In afwachting hiervan wachten zij de bijeenkomst af van het volkscongres van vredesstrijders, die gehouden zal worden te Kirkoek, een petroleumcentrum op 200 km. ten noorden van Bagdad.

De Vos preekt de passie

De politieke pamflettenliteratuur van de Antillen is wederom verrijkt met een nieuweling! Wij ontvingen „16 di Febrero", Jaargang 1, nummer 1. Hierin spuit de onder leiding van Porfirio Croes van de P.P.A. afgescheiden groep vitriool naar de vroegere broeders-in-de-politiek. Er blijft van de tegenstander geen stuk heel. Met naam en toenaam worden doopcelen gelicht.

In een „Editorial" met een aanhef als een keizerlijk dekreet: („Dierbaar volk van Aruba, saluut!) wordt de nieuweling voorgesteld aan het volk van Aruba. Aan goede voornemens, die de nieuwe partij zegt te zullen uitvoeren, is geen gebrek. Misbruiken als nepotisme, baantjesjagerij, fabuleuze salarissen, korruptie (waaraan de nu afgescheidenen zich kennelijk dus zelf ook hebben schuldig gemaakt!) worden aan de kaak gesteld.

Eerst wordt de lof gezongen en de noodzaak beklemtoond van al de fraaie zaken op zich, die Aruba rijker is geworden: de-grootste-waterfabriek-ter-wereld, het dure hotel, de groenten-op-water. Maar, vervolgt het artikel, deze projekten hebben een keerzijde, de keerzijde van de korruptie. „Dit projekt", aldus het stuk, „kost twintig miljoen gulden." „Geen geringe som, maar een enorm bedrag", verzekert de steller ons ten overvloede.

„Daarom", vervolgt hij, „heeft het volk het volste recht om op de hoogte gebracht te worden, hoe het geld besteed wordt en waaraan. „Bijvoorbeeld is het het heilige recht van het volk te weten hoeveel de totale winst van Singmaster & Breyer (de firma, die het projekt uitvoert) is. Of inderdaad de bruto winst van Singmaster & Breyer meer dan één miljoen Amerikaanse dollars bedraagt. Welke de totale winst is, reeds genoten door het agentschap van Singmaster & Breyer. Welke gedeputeerde van Aruba generaal-agent van Singmaster & Breyer is. Hoeveel zijn procenten bedragen in de waterfabriek. Of het waar is, dat dit percentage reeds lang op een bank in Zwitserland is gedeponeerd. Of de gestorte som ruim een half miljoen dollar bedraagt."

Nu vragen wij of het ieder weldenkend mens in onze goede Antillen niet droef te moede moet worden bij het bedenken, dat dergelijke beschuldigingen en insinuaties ongestraft geuit kunnen worden. Denkt de schrijver c.q. de drukker en de uitgever, dat zij ongestraft deze beschuldigingen kunnen uiten, omdat zij hier gelijk op de andere plaatsen, in het blad geen namen noemen?

Hetgeen duidelijk geïnsinueerd wordt, is het zich verrijken door een gedeputeerde ten koste van de gemeenschap. Doch ook menen wij, dat degene(n) op wie de beschuldiging slaat, zich moet(en) uitspreken! Ten aanzien van de Gouverneur bevatten reeds de koloniale staatsregelingen en thans het Reglement voor de Gouverneur bepalingen, die ten doel hebben te voorkomen, dat deze op enige wijze voordeel zou kunnen halen uit een onderneming om winst of voordeel aangegaan met de Nederlandse Antillen of enig deel daarvan. Een deugdelijke regeling van onverenigbaarheden is ook ten aanzien van andere gezagdragers gewenst.

Zou het overigens niet tijd zijn, dat het Arubaanse volk aan sommigen zei: „Dierbaren, saluut en merci!"

Gevechten tussen metaalarbeiders en politieagenten in ARGENTINIE

Buenos Aires. — In Buenos Aires zijn woensdag gevechten uitgebroken tussen circa 5000 metaalarbeiders en de politie van de stad. De arbeiders protesteerden tegen het besluit van de regering-Frondizi om hun vakbond rechtstreeks onder toezicht van de regering te plaatsen. Bij de relletjes werden twee betogers zwaar gewond. 30 Mensen zijn gearresteerd.

De Redaktie en Administratie van het Dagblad „Amigoe di Curaçao" wenst aan de lezers en adverteerders een ZALIG PAASFEEST toe.

GEZIEN
door een Antilliaan

Aan alles kan men merken dat de verkiezingen weer voor de deur liggen.

In de onlangs gehouden vergadering van de eilandsraad Curaçao, is weer heel wat stoom afgeblazen — men heeft elkaar de traditionele verwijten voor de voeten geworpen. Het Bestuurs College heeft zo goed en zo kwaad het ging geantwoord.... en de lezers kunnen nu zelf oordelen wie 's lands belang het beste gediend hebben. Het is voor ons noch voor U moeilijk een conclusie te trekken.....

De openbare bijeenkomsten op de verschillende eilanden luidden eveneens de felle strijd in. Op Aruba gaat het natuurlijk het meest spectaculair! Daar schijnt een spreker laatst met een bijzonder ernstig gezicht het podium beklommen te hebben..... in zijn hand een groot gevulde zak zwaaiend. Om de nieuwsgierigheid te prikkelen vertelde hij natuurlijk dat hij daarin compromitterende documenten over een bepaalde tegenstander had ..... papieren, die t.z.t. zullen worden bekendgemaakt! De aangevallene repliceert thans met wekelijkse publicatie van levensbeschrijvingen van de anderen.... Erg hartverheffend schouwspel.....!

Over de gehele linie schijnt een spervuur van persoonlijke aanvallen te zijn losgebroken. Binnenskamers, in kernvergaderingen, alleen door betrouwbare partijgenoten bezocht, worden verder voor leugens over en weer verteld... wei- „ondergronds" gebruik de laagste leugens over en weer verteld... weinig fris gedoe.....

Wij vragen ons nu in gemoede af: waarom is dit nodig? Kan men niet anders stemmen winnen dan met persoonlijke afbraak en laster? Als dit werkelijk het geval is, zijn de Antillen wel diep gezakt. Maar wij geloven dit niet. Wij zijn ervan overtuigd dat dit gespeculeer op de laagste politieke instinkten een grove miskenning is van het intellect van de kiezers en een ergerlijke onderschatting van het onderscheidingsvermogen van de massa. Wij vragen ons weer af: waarom op deze wijze campagne gevoerd?

Hebben de verschillende verantwoordelijke leiders geen zelfrespect meer? Hebben zij geen respect voor hun kiezers?

Waarom niet eens bij afspraak een constructieve verkiezingscampagne? Een strijd op principes, op programma's en niet op een zuiver negatief persoonlijk niveau. Zou men zichzelf de toehoorders en het land niet beter dienen door zijn doelstelling op ernstige wijze te ontvouwen — door, waar nodig fel, maar fatsoenlijk, op gemaakte fouten wijzen, en daartegenover stellen hoe men het zelf zou willen doen?

Zouden werkelijk de toehoorders niet meer voldaan, beter geinstrueerd en tevredener naar huis gaan, na een aantal redevoeringen van positieve inhoud, dan na een pseudomystieke vertoning, bestaande uit zinloze geluids-uitbarstingen, gesticulaties en scheldpartijen? Is het niet de hoogste tijd dat men zich nu gaat bezinnen en tot rede komt?

Wij geloven dat het elke partij zal sieren het initiatief te nemen tot wat wij noemen willen: „een politieke *pacificatie". Zulk een godsvrede zou moeten inhouden een gentlemen's agreement om rigoreus en consequent af te zien van elke persoonlijke aanval, elke insinuatie op iemand's privé leven, elke beschuldiging, die de goede naam en eer van iemand kan aantasten. Dat men dus elkaars programma becritiseert, maar elkaars persoonlijke waardigheid onaangetast laat.*

Wij geloven dat zulk een afspraak, gepaard aan een opbouwende propaganda eenieder voordeel zal brengen, de Antillen echter het meest.

En daar gaat het tenslotte om.

Kralendijk — H.M. Gelderland en H.M. Amsterdam kwamen maandagmiddag voor de rede van Bonaire aan voor een bezoek van enkele dagen aan het Flamingo-eiland. Op het programma stonden naast de Cocktail-party en de barbecue ook enkele sportwedstrijden een rondrit over het eiland. Woensdagmorgen vroeg vertrokken beide oorlogsbodems weer. Op bovenstaande foto gaat H.M. Gelderland voor anker bij Bonaire.

Wilemstad — Vanaf zaterdag, 28 maart a.s. zal de bekende ijs-ballet-groep, de Ice -Frolics" in het Hotel Curacao Intercontinental optreden. Boven: een opname van een groep van de „Ice Frolics", in het ijsballet „Autumn Leaves".

Verkeersregeling 2e Paasdag op Hato

1. Van 12.00 uur — plm. 18.00 uur wordt de F. D. ROOSEVELTWEG voor het doorgaande verkeer afgesloten, en wel het gedeelte tussen de naamloze weg langs Campo Alegre en de weg naar de vlakte van San Pedro.

2. De automobilisten, die in het bezit zijn van een toegangskaart, mogen, als zij via de F. D. Rooseveltweg naar de vliegshow gaan, doorrijden naar de op het vliegveld aanwezige parkeerplaats. Zij moeten, speciaal met betrekking tot het parkeren, de bevelen en aanwijzingen van de Politie stipt opvolgen.

3. De automobilisten die naar de vliegshow gaan via de zgn. MAHOEMA-PAS, moeten hun auto's parkeren ten westen van de kruising van wegen: F. D. Rooseveltweg — weg naar vlakte van San Pedro.

Zij moeten, na hun auto's terplaatse (dus ten westen van de M.L.D.) geparkeerd te hebben, te voet naar de vliegshow gaan.

4. Behalve in de yoorverkoop, zullen op 30 maart op een viertal plaatsen kaarten worden verkocht en wel:
a) voor het keuringslokaal te Rio Canario;
b) bij het gasolinestation op de hoek F. D. Rooseveltweg — W. Churchillweg;
c) voor de Mgr. Verrietstichting F. D. Rooseveltweg;
d) nabij de kruising van wegen F. D. Rooseveltweg-weg langs Campo Alegre.

Eenieder wordt echter verzocht IN DE VOORVERKOOP zich reeds van kaarten te voorzien, opdat op de dag zelve zo weinig mogelijk verkeersstremmingen zich zullen voordoen.

5. De wegafsluiting van de F. D. Rooseveltweg geldt niet voor:
a) genodigden;
b) deelnemers aan de vliegshow (voorzien van een L.P.-kaart op de voorruit)
c) personen die op Hato wonen;
d) bemanningsleden, passagiers (met tickets) en de hen vergezellende afduwers, voor de vliegtuigen welke tussen 12.00 uur en 18.00 vertrekken.

6. Eenieder dient de bevelen van de Politie in het belang van het verkeer stipt en onmiddellijk op te volgen.

Het is ABSOLUUT VERBODEN auto's op de rijwegen naar en in de omgeving van Hato te plaatsen. Op deze wijze aangetroffen auto's zullen ONHERROEPELIJK door de Politie worden verwijderd.

DULLES voor herstel naar FLORIDA

Washington. — President Eisenhower heeft medegedeeld, dat minister van buitenlandse zaken Dulles van plan is maandag voor herstel naar Florida te vertrekken. Men hoopt, dat hij binnen niet al te lange tijd zijn werk kan hervatten. De artsen hadden Dulles gezegd, dat zij nog geen definitieve prognose konden geven over zijn gezondheidstoestand.

Zij zullen dit doen zodra het met zekerheid mogelijk is. „Zolang de minister in staat is te werken, zal ik gaarne van zijn diensten gebruik maken", aldus president Eisenhower.

Frater ROMUALDUS Tachtig Jaar

Willemstad. — Op Paasdag wordt Frater Romualdus tachtig jaar. De Frater is jarenlang verbonden geweest aan de voormalige „Drukkerij van het Apostolisch Vicariaat", thans „Paulusdrukkerij". Hij is indertijd speciaal uitgekomen om de leiding van de drukkerj op zich te nemen. Wij wensen vanaf deze plaats aan Frater Romualdus nog vele jaren toe.

Bestuurskantoor BONAIRE representatief?

(Van onze biezondere correspondent)

Kralendijk — De tijden veranderen, maar jammer genoeg veranderen de gebouwen zich niet vanzelf en passen zij zich niet aan bij de nieuwe omstandigheden. Dat blijkt wel heel duidelijk bij het bestuurskantoor te Bonaire dat toen het gebouwd werd slechts aan enkele ambtenaren onderdak moest verschaffen. Na het in werking treden van de Eilandsregeling is het Bestuurskantoor min of meer overbevolkt geworden zo zelfs dat men geen enkele ruimte over heeft om bezoekers te ontvangen.

We menen echter dat reeds enkele malen een post op de begroting geplaatst is voor de bouw van een nieuw Bestuurskantoor maar tot heden toe is daar blijkbaar niets van gekomen. Het huidige gebouw is moeilijk representatief te noemen voor het Eilandgebied Bonaire, wat te betreuren is nu het toerisme meer gaat toenemen.

Comité afscheid frater RADULPHUS

Willemstad. — Het Comité Afscheid Frater Radulphus, verzoekt ons mede te delen dat op 1 april a.s. om 8.15 n.m. in het Cultuurcentrum aan het Johan v. Walbeeckplein een vergadering zal worden gehouden ter bespreking van het afscheidsprogramma. Alle oud-leerlingen en belangstellenden zijn van harte welkom.

Amsterdamse Beurs

Amsterdam. — De markt was vandaag wederom vast voor AKUS en Philips. Ook de overige internationale waarden lagen goed in de markt de handel was gering doordat de Beurs tot dinsdag aanstaande gesloten blijft. Scheepvaarten doorelkaar een tot drie punten beter en van de Cultures herstelde Deli zich na ca een gulden vijftig. Staatsfondsen eerder aangeboden.

Kon olie	15
Unilever	48 5/8
Philips A	545 5/8
Philips pref	234 7/8
AKU	293 3/4
Scheepv unie	135 1/4
KNSM	138 7/8
KPM	137 1/2
Ned handelmij	214 3/4
Nat handelsb	141 1/4
Escomptobank	[illegible]
HVA	134 1/4
Amsterd rubber	85 1/2
Deli mij	146.75
ANIEM	43 1/2
3 pct dollar '47	93 3/8
3 pct Nederl '47	96 1/4
HAL	149 3/4
Walvisvaart	—
Amsterd bank	270 1/2
HBU cert	219 3/4
Billiton 2e	249 3/4
Billiton 1e	—
Overz gas	225
Borsumij	55
Lindeteves	113 1/2
Rotterd bank	231 1/4
Curaçaose h mij	148 1/4
W. M. Muller	297 1/4
K.L.M.	135.20
Hoogovens cert	359
Nievelt goudr	123
S.D.L.	105
Ant brouwerij	178 1/2
Rott Lloyd	139
Stokvis R. S.	156 1/2
ANP-CBS-Beursindices:	
Intern concerns	376.92
Industrie	187.58
Scheepvaart	144.39
Banken	151.61
Indon fondsen	115.41
Algemeen	260.82

Aanrijding met dodelijke afloop

Willemstad. — Gisteren om 7 u. 45 werd op de Schottegatweg West een jongetje, genaamd Richenel Molenaar, oud 5 jaar, door een personenauto aangereden. Met zware verwondingen aan het hoofd werd het jongetje per partikuliere auto naar het hospitaal vervoerd.

Om 16.00 uur werd gemeld, dat het jongetje overleden was aan de bekomen verwondingen.

De oorzaak van de aanrijding was volgens bestuurder en getuigen dat het jongetje op onvoorzichtige wijze tussen twee in file staande auto's de rijweg overstak.

De bestuurder van de wagen stelde een sympathieke daad door de kosten van de begrafenis voor zijn rekening te nemen.

J.P.F. - Canasta - Drive

Willemstad — Hieronder de uitslag van de gisteren in J.P.F. gehouden canasta-drive:
1e prijs: mvr. van Zandbeek — heer Hazelfhoef: 5 505 pt.; 2e prijs: de dames Comvalius — Rigot: 2905 pt; 3e prijs: de heren Bos Verschuur — Hazelhoef: 2895 pt.; 4e prijs: heren Robles — Thijssen: 2210 pt.

Het Zuid-Amerikaans Voetbalkampioenschap

Gisteren moesten er twee wedstrijden worden gespeeld om het Zuid-Amerikaans voetbalkampioenschap. In de eerste wedstrijd zouden Bolivia en Chili, in de tweede Uruguay en Brazilië uitkomen. De wedstrijden vonden echter geen voortgang, daar de terreinen onbespeelbaar waren wegens grote regenval.

Heden overleed zacht en kalm mevrouw

Belinda Cardoze

De begrafenis zal plaatsvinden, vrijdagmorgen om 8.30 uur vanuit het St. Elisabeth Gasthuis, naar de R. K. begrafplaats aan de Roodeweg.

**Namens de Curator
ISIDORE BLOCK.**

Cornelis Willem Bakker

en

Luz Armida Matheeuws

hebben het genoegen U, mede namens wederzijdse ouders, kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking zal plaats hebben op maandag 30 maart a.s. te 8 uur p.m. in de Sint Annakerk te Otrabanda.

INGEZONDEN

Veilig verkeer aktie en reaktie

Onlangs werd er een pamflet afkomstig van de Vereniging V. V. verspreid waarin de bestuurders werd gevraagd: Welke afstand moet U bewaren bij het volgen van een andere auto bij 60 kilometer? Als juist antwoord werd opgegeven: 18 meter!

Bij enkelingen die hiervan notitie hebben genomen, leek dit cijfer bedenkelijk laag!! Men gaat natuurlijk van die veronderstelling uit, dat de wagen waarvan de stoplichten beginnen te branden -vanaf dát moment- ook nog 18 meter doorschuift, zodat de achterligger eigenlijk 36 meter ter beschikking heeft. Desondanks zijn die cijfers in het pamflet, bedoeld voor de uitblinkers met een reactie vermogen van een bliksemflits.

Wat de promotors over het hoofd zien, is het psyche en de mankamenten van de human nature, van een gemiddelde bestuurder. Men neemt als vanzelfsprekend aan, dat de stimulant — in dit geval de stoplichten — op datzelfde moment dat deze verschijnen, de spierenbundel in het rechter dijbeen van de achterop rijdende bestuurder in actie brengt. Al hoort het zo, de praktijk zegt anders.

Het is niet juist zomaar aan te nemen, dat op het moment dat de stimulant (de stoplichten) in het gezichtsveld van het oog verschijnt, de b e w u s t w o r d i n g terstond geschiedt! Het oog speelt in het proces van zien-bewustworden- niet de overwegende rol, zeker niet groter dan de lens in een fototoestel. Zonder schone, goede film binnen in, geen goede indrukken. Zo stuurt het oog via de optise zenuw het bericht van brandende stoplichten naar de ontvanger, maar deze, vaak niet afgestemd zijnde op de nieuwe ontvangst- behandelt andere onderwerpen. Het voortdurend herkauwend onderbewustzijn heeft tijdelijk het wakend ZIJN om attentie gevraagd, in beslag genomen. Voordat dit wakend ZIJN zichzelf afstemt op het bericht van het oog- zijn reeds een of anderhalve seconde verlopen- en de 18 meter zijn tot een nul geslonken.

Het is niet 'n zeldzaam voorkomend verschijnsel, dat de reactie -hieronder begrepen een proces van: zien, bewustwording, reasoning, besluit, opdracht, transport van de order naar de spierenbundel, voet op de rem, — één a anderhalve seconde (soms meer) in beslag neemt. Op dat moment dat de voet begint te remmen, heeft de auto reeds 18 a 26 meterafgelegd! Bewustwording neemt van deze anderhalve seconde het meeste in beslag. Bestuurders die zo'n onprettige ervaring hadden, kunnen vaak zichzelf niet begrijpen, of hoe het mogelijk was. Geen herinnering aan de laatste 3 seconden. Het kwam als een donderslag uit 'n klare hemel. „Ik zat er bovenop, vóórdat ik het wist". Herkent gij hier volledige afwezigheid van de bewustwording, terwijl de ogen misschien een of twee seconden op de stimulant gericht waren? Hier is de human nature aan het werk. In de psychologie noemt met het „mentale blokken". Daar valt moeilijk in te grijpen en er is op dit moment geen bestuurder, die bereid is zichzelf 'n mentale discipline op te leggen die nodig zou zijn om feilloos te rijden.

Laat tenminste het rijdend volk bij het oud weten (*ruim* 40 meter)!! Zelfs dán krijgt de verkeerspolitie genoeg ketting aanrijdingen te verwerken. De bestuurders hebben dan meer tijd om de wagen op een beschaafde manier, zonder hersenschudding, tot stilstand te brengen, daar de afstand meer is aangepast aan de gewone mens/bestuurder.

Het zij mij tevens vergund, de Commissie van Veilig Verkeer en de samenwerkende Verkeerspolitie erop attent te maken, dat het reactie-vermogen NIET te peilen is door middel van een muntstuk en het verplaatsen van de rechter voet. Behalve een aardig huiskamer spelletje, heeft dit totaal geen corelatie met de werkelijkheid. De experimenter kan zichzelf wijsmaken dat zijn reactie vermogen 100% is, terwijl hij in werkelijkheid een seconde of zelfs trager zal reageren.

Reageren betekent hier; zich en zomede het voertuig aanpassen aan de onverwachts opkomende, of gewijzigde omstandigheden.

Het reactie-proces zou men in 3 phases kunnen verdelen:

1) De bewustwording van de stimulant. (Niet gelijkstellen met „zien".)
2) Reasoning en het besluit nemen.
3) Het transporteren van de order via de telefoon draden (motor axons genaamd in de physiologie) vanuit het zenuw centrum naar de spierenbundel.

Laten wij nu onze experimenter volgen door deze 3 phases.

1) Bewustwording, het meest tijdrovende in het proces, behoeft hij niet te bewerkstelligen. Hij houdt de stimulant (het muntstuk) reeds in zijn hand. Hij weet dus waar de stimulant zich bevindt, waar hij hem moet verwachten. De stimulant zal niet onverwachts verschijnen, hij weet zelfs wanneer hij zal vallen.

2) Reasoning; deze faculteit mag bij dit experiment blijven sluimeren. Er is geen onverwachts opkomend probleem dat oplossing vraagt. De experimenter zit stil in zijn stoeltje. Werkelijkheid biedt echter meer mogelijkheden. Leest slechts de variatie van aanrijdingen van een weekend. Onverwachts besluit, behoeft hij niet te nemen. Hij heeft bij voorbaat besloten dat zijn voet zich zal verplaatsen.

Samenvatting van deze twee phases: De experimenter is voorbereid. Hij is reeds geconditioneerd om te handelen. Zijn bewust verstand werkt op dat moment storingsvrij, het houdt zich ermede bezig! Kortom, de experimenter is afgestemd. Begrijpt gij wat ik bedoel? Uw radio kan afgestemd zijn op de Curom (van gisteren avond) — of U moet hem zoeken van een andere bandspreiding en golflengte.

3) Dit is wat de experimenter presteert, maar het is het eenvoudigste in het reactie proces. Een in het zenuw centrum gegeven order in de vorm van een 8 m/m. film-beeldje (deze behoeft niet eens door het bewust verstand gesteund of zelfs waargenomen worden) — activeert de spierenbundel in minder dan een zestigste gedeelte van één seconde.

In het licht van deze factoren én de werkelijkheid, waar de scene, geladen met myriade van objecten, naar en langs de bestuurder vloeit met een snelheid van 40-60-80- kilometer, benevens de ontelbare storingen van binnen uit, die zijn wakend ZIJN belageren en om aandacht concurerenstelt het experiment niets meer voor dan een simpele beweging met de voet.

Een zachte waarschuwing aan degenen die dachten zich meer gedurfd te mogen gedragen als gevolg van het „100%" reactie vermogen, verworven door het muntstuk/voet experiment.

CHLEBOUN.

Onze zaterdag-puzzle

Horizontaal:
1. rivier in België
6. zeediertje
11. niet vast
12. meisjesnaam
14. soort
15. water in Friesland
17. vogel
19. lengtemaat
20. jongensnaam
22. deel van het kippenhok
23. rivier in Nederland
25. watering
26. jongensnaam
29. plaats in Limburg
31. geheel de uwe (Fr.)
32. hoofddeksel
34. Duits lidwoord
35. rivier (Spaans)
37. evenwichtig
40. voetbalvereniging
42. stofmaat
43. bouwkundig ingenieur (afk.)
44. meisjesnaam
46. aanwezig
49. ter attentie van (afk.)
51. meisjesnaam
53. insect
54. groet
56. soort zang
59. hekel
61. afgemat
62. hert
64. pret
65. nauw
66. maanstand
68. zacht
71. voedsel
72. insect
74. ontkenning
75. vogel
77. treffend
78. in het oog vallend

Verticaal:
1. roofvogel
2. welwillende lezer (Lat. afk.)
3. groente
4. verlaagde toon
5. roemen
6. kleur
7. onder het nodige voorbehoud (Lat. afk.)
8. drinkgerei
9. spil
10. muziekterm
13. titel
16. lidwoord
17. onb. voornaamw.
18. vogeleigenschap
19. bijwoord
21. jongensnaam
22. steenmassa
24. deel van de hals
25. meisjesnaam
27. onder anderen (afk.)
28. stremsel
30. chinese maat
32. schildergerei
33. rivier in Italië
36. zijrivier van de Donau
38. voorzetsel
39. Duits lidwoord
41. spoedig
44. plaats in Nederland
45. titel
46. stel
47. zangnoot
48. wat gesproken wordt
49. hoofd (Fr.)
50. keukengerei
52. voorzetsel
55. titel
57. familielid
58. europeaan
59. vod
60. ouderwets lidwoord
63. vogel
64. grondsoort
67. onvruchtbaar
69. lidwoord
70. klein baardje
72. pers. voornaamw.
73. voorzetsel
75. vreemde munt
76. familielid

EMMASTAD

Wachtdiensten

C.P.I.M.

Telegram Afdeling

Kantoor open 07.00 - 23.30 tel. 2307
J. H. Dee 23.30 - 07.00 „ 4467
A. G. Treling 07.00 - 07.00 „ 0-43139
b.g.g. „ 2400

Afdeling Personeel

A. H. Beeker, Bacoenaweg 58, Char- „ 24089
B.g.g. nadere inl. „ 2400

Materialen Dienst

J. A. Mensink, L. de Colignylaan no. 8 „ 3270

Geneeskundige Dienst

27/3 (07.00 uur) - 28/3 (07.00 uur): Dr. De Loes, tel. 4447, b.g.g. 2409/2289
28/3 (07.00 uur) - 29/3 (07.00 uur): Dr. Beekman, tel. 3740, b.g.g. 2409/2289
29/3 (07.00 uur) - 30/3 (07.00 uur): Dr. Blok, tel. 4229, b.g.g. 2409/2289
30/3 (07.00 uur) - 31/3 (07.00 uur): Dr. Gomperts, tel. 2497, b.g.g. 2409/2289

Aan de bewoners van Julianadorp en Bullenbaai:

Gedurende de vacantie van DR. C. H. VAN BRAKEL, van 31 maart tot 14 april a.s. zal diens praktijk worden waargenomen door DR. H. VOLKER (tel. kantoor 3455, tel. huis 3355). De spreekuren blijven ongewijzigd.

Weekendwacht Suffisantdorp

A. J. A. Melfor, tel. 0-43439, b.g.g. 2400.
Th. G. Boot, tel. 4321, b.g.g. 2400.
C. H. Mason, tel. 3086, b.g.g. 2400.

C.S.M.

Rederij/Scheepsagentschappen

N. Schermer „ 3354
G. van Leeuwen „ 2054

Theater Asiento

„THE GIRL IN BLACK STOCKINGS"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

OPENBARE AANBESTEDING

De wnd. Administrateur van Financien zal, Maandag 13 April 1959, des morgens 11 uur, ten Kantore van de Landsgebouwendienst, Fort Amsterdam 7, in het openbaar aanbesteden:

Bestek No. 63 — dienstjaar 1959.

HET UITVOEREN VAN ONDERHOUDS- EN REPARATIEWERKEN AAN 21 WONINGEN IN KRAAYENHOFFSTRAAT, OP CURACAO.

Bestekken zijn verkrijgbaar vanaf 28 Maart 1959, ad fl. 7.50, per stuk, ter Administratie van Financien, Pietermaai 4-4a. Restitutie, bij inlevering in ongeschonden staat, op de dag van aanbesteding fl. 5.—.

De wnd. Administrateur van Financien,
SCHOLTEN.

Het Bestuur van de STICHTING WIJKVERPLEGING „CURACAO" roept de leden op tot bijwoning van de ALGEMENE LEDENVERGADERING op Dinsdag 31 Maart a.s. te 8 uur des avonds in de Sociedad Bolivariana op Scharloo.

Namens het bestuur:
Mevr. E. van BOVEN
lid-secretaris

KENNISGEVING

Hierbij brengen wij ter kennis van onze clientele dat met ingang van 1 april ons bedrijf geopend zal zijn

Van maandag tot vrijdag

GARAGE	8.00 - 12.00/13.00 - 17.00 uur
ONDERDELENVERKOOP	8.00 - 12.00/14.00 - 17.30 uur
KANTOOR	8.00 - 12.00/13.30 - 18.00 uur

Op zaterdag

GARAGE	8.00 - 13.00 uur
ONDERDELENVERKOOP	8.00 - 12.00/14.00 - 17.30 uur
KANTOOR	8.00 - 13.00/14.00 - 18.00 uur

GARAGE CORDIA
Salinja 165 — Tel. 13279

Lichte muziek op zwarte schijven

Twee sprankelende ouvertures, die van „Die Fledermaus" en die van „Der Zigeunerbaron", en twee feestelijke walsen, namelijk Künstlerleben en Frühlingsstimmen vormen de verrukkelijk charmante en verkwikkend muzikale inhoud van de 33 toeren langspeelplaat ACL 24 van Decca, welke onder de titel „A night in Vienna", een avondje in Wenen, weer eens de klankenweelde van Johann Strauss' composities tentoonspreidt en de luisteraar doet wegmijmeren naar het Wenen van die dagen, waar het leven op muziek en zang gedragen werd. Clemens Krauss, die gerekend wordt tot de meest befaamde Straussvertolkers, dirigeert het Weens Philharmonisch Orkest en inspireert het tot een brillante uitvoering, zwierig, romantisch en zonnig licht, weshalve deze LP allezins begerenswaard is. Hetzelfde mag gezegd worden van de twee MMS-publikaties die wij voor u beluisterden, namelijk nr. 167 (33 toeren) met een concertuitvoering van de operette „Eine Nacht in Venedig" van Joh. Strauss en nr. 134-D, ook een 33 toerenplaat, met een voortreffelijke uitvoering van Lehar's „Das Land des Lächelns", twee platen boordevol vriendelijke, bruisende en poëtische instrumentale en vocale operetteklanken, waarbij zowel de orkesten als de zangers en zangeressen zich met zorg en met de nodige bezieling van hun taak hebben gekweten. De rechtgeaarde operetteliefhebber kan er zijn hart aan ophalen; de anderen zullen er evenzeer door bekoord worden.

Mantovani en Kunz

Mantovani presenteert intussen via de LP 4253 Decca een selectie van „parade"-melodieën van verscheidene componisten, die in de sector van de populaire muziek op enig niveau hun sporen hebben verdiend. Melodieën met titels als: All the things you are, True love, I could have danced all night, A woman in love, Summertime, An affair to remember en Hey there, stuk voor stuk muziekjes, die vaak al jaar en dag plezierig in het gehoor liggen, maar door de aparte arrangementen van Mantovani weer als nieuw klinken. Natuurlijk is het weer de befaamde violensectie van Mantovani, die een overwegende rol speelt.

Charlie Kunz is niet meer, maar dank zij de grammofoonplaat leven zijn intiemen en technisch knap en soepel en helder pianospel en zijn exclusieve repertoires van met zorg gekozen melodieën voort. Bij Decca is het 45 toerenplaatje DFE 6490 herdrukt. Het bevat „Old Time Music Hall songs" zoals: Let the great big world keep turning, Daddy would 't buy me a bow-wow, The galloping major, Darling Mabel, Hold your hand out naughty boy en I was a good girl till I met you. Een kwartiertje elegante pianomuziek, uitermate beschaafd maar intussen even blijgeestig geserveerd.

Militaire marsen

En dan zijn we weer beland bij de typische amusementsmuziek in haar veelsoortige genre, ter inluiding waarvan twee marsplaatjes voor een opgewekte stemming kunnen zorgen. Het zijn het 45 toeren Deccaplaatje nr. 264219 FM met de marsen „Semper Fidelis" en „Anchors aweigh", die door de Johan Willem Friso Kapel uit Assen met muzikale elan en militaire pit ten gehore worden gebracht - en het 45 toerenplaatje 266024 van Fontana, dat respectievelijk laat horen de mars „Them Basses" in een uitvoering van de 33ste Army Band uit de States en aan de andere kant van het schijfje de mars „Imperial Echoes", die voor rekening komt van The Princess Patricias Canadian Light Infantry Band. Het geluid van deze militaire kapellen is, men zou kunnen zeggen, voller en ook donkerder van tint dan dat van de Friso-kapel maar er bevalt niet minder fraai om. Integendeel; qua uitvoering klinken deze marsen meer „volwassen" en doortraind ofschoon daarnaast, minder pittig en strak als die uit Assen.

Instrumentals

Amusementsmuziek dus nu. Edmundo Ros opent de rij van orkesten en vokalisten met kittigwarme Latijnsamerikaanse klanken op twee plaatjes, namelijk „Love is a many splendored thing" en „The Harry Lime Thema", beide in een Cha-Cha-uitvoering op Decca 45 toeren FM 235112 en de werkjes „Bahia Bamboree" en het gearrangeerde „The Pansy" op Decca 45 toeren FM 235092. Van de twee nummers op beide plaatjes is er steeds een beter en sterker dan de ander. „The Harry Lime Thema" doet het als cha-cha uitstekend - de instrumentatie is pakkend - terwijl „The Pansy" bekoort om de gezellige zang van Edmundo-himself en zijn vriendelijke melodie.

Apart is ook de klankkleur van het orkest van Billy Vaughn, welke vooral bepaald wordt door een mooi getinte saxofoonsectie. Geen schreeuwende geluiden, waartoe veel saxofoonspelers zo vaak geneigd zijn, maar fraaie ronde sonore klanken, die een- en meerstemmig de melodieën reliëf geven en dan worden omlijst door de gevarieerde geluiden van de andere instrumenten. Via London 45 toeren nr. RE-D 7042 presenteert Billy Vaughn vier „standaardwerkjes" nl.: Sweet Georgia Brown, Sentimental journey, I'm getting sentimental over you, en Sleepy time gal, de buitenste twee in een vlug, de andere in een wat langzamer tempo. Luister en dansplaatje van betere kwaliteit.

Artone laat „at the casino" een Italiaans ensemble horen, dat onder de naam „Righi & Saitto" achtereenvolgens speelt: La Paloma - de bekende song, maar dan nu in een gemengde rock and rollversie - L'autumno non e tri..., een sport ballade, welke bij een ...melodieus klinkt; vervolgens het frisse Italiaanse liedje „Maliziusella" en het met smaak gezongen en gespeelde werkje „Domenica": de twee laatstgenoemde nummers komen het best uit de verf. Het vijftal muzikanten toont zich intussen uitstekende instrumentalisten. Dit Artoneplaatje draagt het bestelnummer EPD 6700.

Nog meer cha-cha-dansen, gezongen en gespeeld dit keer door twee doorgewinterde Mexicaanse orkesten, namelijk die van Pepe Luis en van, doodgewoon, Frankie. De muziek is levendig, gevarieerd van instrumentatie; de melodieën zijn gezellig, liggen precies pas in het gehoor, terwijl het ritme de dansgrage benen zonder veel moeite zal aanzetten. Het repertoire: Las secretarias, El muneco de la ciudad, El bodeguero en Une chica con impacto. De zang klinkt ronduit mannelijk, en royaal en levert vaak stemmige contrasten op bij hoogtetinte fluitpassages. (Fontana 45 toeren 462060).

Crooners en zangers

De zangers zijn ook dit keer weer te verdelen in twee groepen, de lieden namelijk, die het moeten hebben van allerhande croon-maniertjes en de anderen, die met een goed en beter natuurlijk stemgeluid en een on- of minder gekunstelde manier van voordragen evengoed - wellicht beter - en in ieder geval op langere termijn aan hun trekken komen. De lawaaischoppers doen het een paar plaatjes goed, maar zijn dan doorgaans wel uitgecroond. Ze teren meestentijds op de grillen van de teenagers, de paardenstaarten en de spijkerbroeken, die om de haverklap iets anders willen.

Rock and roll"erige en ritme-en-bluesachtige muziekjes komen intussen nog steeds aan de lopende band van de persen. Via London 45 toeren RE S 7040 maar de smachtende en hikkende en pufende Jerry Lee Lewis, die er ter accentuering van zijn duidelijk op commerciaiteit gerichte stemgeluid een „pumping piano" bij gezegt heeft. Het klavier heeft het hard te verduren, evenals de oren het zullen hebben van eenieder, die muziek zou willen horen. Repertoire: Breathless, Mean woman blues Break up, en I'll make it all up for you, welk laatste nummer, in een slow tempo, beter te verdragen is dan de andere.

The Ellis Brothers (op Artone 45 toeren 22043) willen nog „schorrer" zijn dan Louis Armstrong, waarbij Belford Hendricks er met zijn orkest, waarvan de saxofonist door het dolle heen is, nog een schepje aan opzwepende klanken en ritmen bovenop doet. Ons portie maar aan fikkie. De teksten van de songs, die „Sneaky Alligator" en „Wow baby" tot titel dragen, zijn al even allerbelabberdst.

Op zijn beurt zingt op London 45 toeren RE M 7043 Chuck Berry minder emotioneel ofschoon nog pittig genoeg. Zijn rock and rollerige liedjes hebben hier en daar wat pittie-geluidjes en hellen een andere keer over naar het ritme-en-bluesgenre. De muzikale begeleiding heeft niet veel om het lijf, al moet dan eerlijkheidshalve wel worden gezegd, dat Chuck zijn gitaar wel weet te hanteren. Berry zingt en speelt achtereenvolgens de liedjes: Sweet little sixteen, Around and around, Beautiful Delilah, en Carol.

Wij prefereren de zangstijl van Benno Kusche, beschaafd, nochtans opgewekt, gebaseerd op een goede, warme en ronde stem, die minder geen maniertjes behoeft om te boeien. Mogelijk interesseert het soort liedjes dat Benno op Heliodor 45 toeren 450187 zingt, het jongvolk niet zo zeer, maar dat is tenslotte een andere kwestie. Er zullen intussen genoeg liefhebbers te vinden zijn voor „Küssen ist keine Sünd" en „Auch ich war einst ein junger Mann", twee operetteliedjes, die door Kusche bij een vrolijk muziekje door het orkest van Franz Marszalek, met smaak worden voorgedragen.

Nederlandse liedjes

De twee Nederlandse plaatjes komen er in vergelijking met de meeste hierboven genoemde publikaties dan wel bijzonder goed af. Decca 45 toeren nr. V 63039 laat een selectie horen van succesliedjes van „De Spelbrekers", zoals Waarom kijk je toch zo kwaad Marianne, Zie de gij me gère, Kwikzilver, Annemarie, Je ziet er leuker uit met een hoed, De spotvogel, Rijen in een jeep en zo verder, allemaal pretentieloze liedjes met pretentieloze tekstjes, maar toch wel aardige gevalletjes, beschaafd, zorgeloos en vrolijk. En „De Spelbrekers" zingen ze met zorg en met vaart en met plezierige stemmen, terwijl de Pontiemisten o.l.v. Frans Poptie voor een uitstekende illustratieve begeleiding zorg dragen.

„Zing met ons mee", luidt de titel van het andere 45 toeren plaatje van vaderlandse huize. Het is een Artone-publikatie, welke terecht op de markt verschijnt nu Carnaval voor de deur staat. Het repertoire is van het „allemaal-insteken"-genre en bevat o.m. de liedjes: Korenbloemen blauw, Peerd van ome Loeks is dood, Geen geld en toch geen zorgen, Aurora, en Zeven zeven zeven.

Apart plaatje

Een plaatje, dat in de Jazz-sfeer ligt, tot slot. Met daarbij de mededeling, dat over veertien dagen een reekt platen aan de beurt komt, die de Jazzliefhebber zal interesseren.

Bedoeld plaatje is het 45 toerenschijfje, dat „Palette" tot merk draagt en als bestelnummer PZ 5005. Het laat in een uitvoering door het orkest van Reg Owen een orkestrale Spiritual, de „Manhattan spiritual" en een blue, de „Ritual blues" horen, twee vertolkingen die boeien om de aparte klankkleuren, de spanning daarin en de flitsende contrastwerking daarvan, zoals deze mede wordt bewerkstelligd door de keuze der instrumenten en de vaak zeer suggestieve intonaties. In de spiritual ligt een gevoelvol accent van wijding, terwijl in de „Ritual blues" iets mysterieus in de klanktinten is verweven, dat de aandacht geboeid houdt. Een mooi-primitieve trompetpartij valt daarbij op. Een niet alledaagse publikatie.

TAN GO

Heeft WIJNEN te BRUSSEL van de Pol laten winnen?

Zo ja, dan moet verliezer eerder geprezen dan veroordeeld worden

De microbe der ontwikkeling heeft thans ook de Nederlandse biljartwereld besprongen. Die biljartwereld zelf heeft er echter nog geen erg in en daarom uiteengevallen in twee partijen.

In het algemeen is het wel zo, dat de beoefenaar van een tak van sport weinig belangstelling toont voor een andere tak van sport. De enige uitzondering vormt de voetbalsport, die nu eenmaal de belangstelling heeft van vrijwel iedereen.

Wat weten biljarters echter van wielrennen? Zegt maar rustig: niets. Totaal niets. Ware dat wel het geval dan zou dit biljartwereld onmiddellijk hebben begrepen, dat de wielerwereld reeds lang geleden datgene heeft aanvaard, wat de biljartwereld thans plotseling verdeelt.

In de reglementen van de UCI, de internationale wielerbond, staat duidelijk, dat het wereldkampioenschap op de weg wordt verreden als een persoonlijke wedstrijd. Inderdaad wordt na afloop altijd een renner, de wereldkampioen, gehuldigd. En inderdaad maakt die wereldkampioen zijn titel gedurende een vol jaar ten gelde in alle mogelijke en zelfs onmogelijke wedstrijden.

Tot zo ver klopt het reglement dus met de praktijk. Maar gedurende de wedstrijd is daarvan hoegenaamd geen sprake. Dan immers gaat het niet om individuën, doch om landenploegen. Want dat wereldkampioenschap wordt verreden met ploegen en niemand maakt daarvan een geheim. De bestuurderen van de UCI, die zelf vaak president zijn van een landelijke bond, weten het eveneens drommels goed en werken er zelf toe mede.

Doorgaans tekenen de leden van zo'n landenploeg een verklaring voor de wedstrijd. Daarin staat dan te lezen, dat zij elkaar zullen helpen en zullen trachten een hunner tot wereldkampioen te doen promoveren. Er staat dan bovendien in, dat de mogelijke wereldkampioen zich verplicht een deel van zijn inkomsten af te staan aan zijn ploegmakkers.

In de praktijk komt van dat laatste weinig in huis. Zo wacht Jefke Janssen nog altijd op betaling van Theo Middelkamp, die mede dank zij het werk van de Limburger in 1947 te Reims wereldkampioen werd. En dat „contract" heeft ook wel eens averechts gewerkt. Zo heeft eens een vrij onbekende Belgische renner, die geen cent bezat, zijn kans op een wereldtitel verkocht aan een renner van een ander land. Die Belg moest op grond van een getekende verklaring een flinke som uitkeren aan zijn makkers, indien hij kampioen werd. Samen met een buitenlander bleef hij over en hij had de meeste kans op de zege, omdat hij beter kon sprinten. Maar de buitenlander bood hem een flink bedrag, als hij hem wilde laten winnen en toen ging die Belg aan het rekenen. Zijn makkers betalen kon hij niet, zodat de titel voor hem een strop betekende. Door echter die aanbieding van de buitenlander te accepteren, verspeelde hij weliswaar de titel, maar werd hij financieel sterker dan wanneer hij weigerde. Een ieder mag nu voor zichzelf uitmaken, wat hij zou hebben gedaan en wat die Belgische renner heeft gedaan!

Doch dit terzijde. Waar het dit maal om gaat is de samenwerking van landgenoten, zelfs tegen de reglementen in. En met dat probleem nu wordt thans ook de biljartwereld geconfronteerd.

Te Brussel werd het Europees kampioenschap cadre 71-2 verspeeld en voor Nederland mochten daaraan deelnemen de „oude meester" Piet van de Pol en de nieuweling Tini Wijnen. In de strijd om de Nederlandse titel was de 51-jarige Van de Pol met vlag en wimpel en en zeer hoog algemeen gemiddelde kampioen geworden en was Wijnen als tweede geëindigd. Van die twee had de zeer ervaren Van de Pol derhalve te Brussel de meeste kans op zelfs de Europese titel en anders een der hoge plaatsen, die afvaardiging naar het wereldkampioenschap garandeerden.

Voor een goed begrip van de zaak moet men weten, hoe het toegaat bij zulke internationale toernooien. Zijn er twee landgenoten, dan ontmoeten zij elkaar altijd in de eerste partij. Bij acht deelnemers bestaat de eerste ronde dus uit vier partijen en na die eerste ronde wordt er een klassement opgemaakt. In de tweede ronde krijgt dan nummer één als tegenstander nummer laatst, nummer twee speelt tegen nummer zeven enzovoorts. Op dezelfde manier gaat men door. Na elke ronde maakt men het klassement op en speelt de hoogstgeplaatste tegen de laaggeplaatste of, indien hij hem al heeft ontmoet, tegen de voorlaatste.

Het is bij dit al duidelijk, dat het winnen van de eerste partij belangrijk is. De winnaar immers krijgt daarna steeds zwakke tegenstanders, terwijl de verliezer juist tegen de sterksten moet aantreden. De eerste krijgt aldus gelegenheid zich in te spelen en zich voor te bereiden op de zware partijen van de laatste dagen, de laatste daarentegen loopt ernstig gevaar op de eerste dagen alle artijen te verliezen.

De internationale reglementen spreken uiteraard alleen maar van persoonlijke wedstrijden en natuurlijk is er tenslotte ook maar één winnaar. Precies dus als bij het wielrennen. Maar moet elke deelnemer aan zo'n toernooi zien als een persoonlijke aangelegenheid of verdient het de voorkeur als ploeg op te treden?

Nederlandse Sportbrief

Ziedaar nu de kwestie, waarover men zich in de biljartwereld het hoofd breekt. De twee Nederlanders moesten het te Brussel dus reglementair in de eerste partij samen uitvechten. Wijnen stond er echter tegenover Van de Pol. **De jonge Wijnen speelde van het begin af aan even sterk als in het nationale kampioenstoernooi, maar Van de Pol was bepaald niet op dreef. Hij speelde rondweg slecht. Het had er daardoor alle schijn van, dat Wijnen de partij zou gaan winnen. En dat nog wel zonder moeite. Niemand twijfelde er tenslotte meer aan, maar plotseling kon Wijnen de eenvoudigste stoten niet meer maken. Hij begon te stumperen en daardoor kreeg Van de Pol niet alleen de gelegenheid zijn achterstand weg te werken, maar zelfs de partij in zijn voordeel te beslissen.**

Toen werd er van verschillende zijden gefluisterd: Wijnen heeft Van de Pol laten winnen. Hij heeft zijn eigen kans niet verdedigd.

De Belg Wafflard bijvoorbeeld ontstak in woede en protesteerde heftig bij de wedstrijdleiding. Maar deze Wafflard had op hetzelfde ogenblik de handen meer dan vol aan zijn... landgenoot Vervest. Die twee konden het namelijk niet samen vinden en bovendien had Wafflard, de Europese titelhouder, zijn nationale kampioenschap verloren aan Vervest. Hier stonden dus twee Belgen aan de biljarttafel, die elk de Europese titel konden veroveren en er daarom niet aan dachten op een bepaalde manier samen te delen. Wafflard won die partij en bleef tenslotte Europees kampioen, terwijl Vervest de tweede plaats bezette. Doch dit slechts terzijde.

Wafflard protesteerde dus, doch het protest werd afgewezen, omdat niemand kon bewijzen, dat Wijnen zijn landgenoot had laten winnen. Van de Pol won dus en kreeg nadien allereerst de zwakke deelnemers te bestrijden, terwijl Wijnen de sterksten tegenover zich kreeg, maar in de eindstand werd Van de Pol vierde en Wijnen vijfde, maar met een hoger algemeen gemiddelde dan zijn befaamde landgenoot!

Ook tot Nederland drong uiteraard het gerucht door en volgens sommigen zou Wijnen eerlijk hebben toegegeven, dat hij Van de Pol had laten winnen. Hij zou hebben gezegd: „maar ik kan toch niet van hem winnen!" Een uitspraak, die intussen voor tweeërlei uitleg vatbaar was. Want nadien zei Wijnen daarmede te hebben bedoeld, dat de naam Van de Pol hem al onzeker maakt en het hem onmogelijk maakt van hem te winnen. Zijn voorsprong had hem nerveus gemaakt en daardoor was hij gaan knoeien.

Niet iedereen aanvaardt deze uitleg. Er zijn er, die de vaste overtuiging met zich dragen, dat Wijnen wel degelijk Van de Pol heeft bevoordeeld en die hem om die reden veroordelen. In de nationale titelstrijd 47-2, welke slechts enkele dagen na het toernooi te Brussel werd gespeeld, bleek Wijnen nog sterk onder de indruk te zijn van deze aantijging. De spanning van het vooruitzicht op een eindstrijd tegen Van de Pol werd Wijnen zelfs te machtig, zodat hij op de laatste avond ineenstortte. In een kamertje legde men hem op een rustbank en er kwam een arts aan te pas om hem te onderzoeken. Hij kon tenslotte aantreden tegen Van de Pol en zelfs bracht hij hem nog ernstig in gevaar al waren er sterren en kleuren voor zijn ogen, waardoor hij de ballen soms nauwelijks kon zien.

Onze vraag is nu: verdiende Wijnen dit? Verdient hij het te worden veroordeeld?

Onze persoonlijke mening is, dat twee landgenoten in het buitenland elkaar onder alle omstandigheden moeten bijstaan en dat het weinig zin heeft elkaar ... het mes op tafel te ... ten voordele van anderen. Heeft ... Wijnen dus inderdaad Van de Pol, tegen wie hij opziet, laten winnen, dan prijzen wij dat in hem liever dan dat wij het veroordelen.

B. M. Schilperoort.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid der redaktie)

Mijnheer de Redacteur,

Mijn hieronder volgende critiek op de Beurs- en Nieuwsberichten, alsmede de motivering van de opzegging van mijn abonnement op dat blad, had uiteraard beter op zijn plaats geweest in de Beurs- en Nieuwsberichten zelf. Helaas wenste de redactie van dat dagblad mijn artikel, hun toegezonden op 11 maart jl. niet te publiceren, daar reeds twee ingezonden stukken aan dit onderwerp waren gewijd, en het mijne in herhaling zou vallen. Telefonisch en schriftelijk zette ik de hoofdredacteur uiteen, dat van herhaling nauwelijks sprake was, daar in mijn ingezonden stuk de nadruk lag op een ander aspect dan in de voorgaande artikelen; ook zond ik 16 maart, om aan zijn bezwaar tegemoet te komen, hem een enigszins gewijzigde versie toe. Waar ik sindsdien niets meer van hem heb vernomen, en publicatie evenmin heeft plaats gevonden, verzoek ik U nu dit artikel in Uw blad te plaatsen.

Jarenlang hebben de lezers van de Beurs- en Nieuwsberichten een dagblad gelezen waarin zekere inzichten het redactioneel beleid bepaalden.

Als we veronderstellen dat de meeste lezers met blangstelling en intelligentie hun krant lazen, mogen we, dunkt me, ook aannemen dat de meerderheid van hen het met dat beleid in grote trekken eens was.

Het is immers te verwachten dat lezers die zich geregeld aan dat beleid hebben geërgerd, hun abonnement opgezegd, tenzij ze behoren tot de kleine groep, die meerdere kranten leest, om van uiteenlopende meningen op de hoogte te blijven.

Uit het commentaar van de Heer W. A. Winkel op het afscheidswoord van de Heer L. W. de Wit moeten we nu constateren, dat zonder voorafgaande verklaring aan het lezerspubliek, het roer plotseling omgaat; de voormalige leiding wordt op onsmakelijke wijze gedesavoueerd en het beleid wordt veranderd.

Wat de lezers hiervan denken speelt blijkbaar in het geheel geen rol; over het nieuwe beleid behoeven ze niet te worden ingelicht. „Publiek ik veracht U" schijnt hier het motto te zijn.

Wat bepaalt de stijl van een krant, alleen maar de redactie of ook de lezers? Zou een Rooms Katholiek dagblad in Nederland de volgende week een P.v.d.A. dagblad kunnen worden? Belachelijk natuurlijk. Maar is het niet even belachelijk wanneer de Beurs- in een zo fel omstreden punt als de „affaire de Wit" van vandaag op morgen van mening verandert, en verwacht dat de lezers dit zonder verklaring slikken? Welke groep bepaalt in de toekomst het beleid van de Beurs, op welke wijze is de wijziging in het beheer tot stand gekomen?

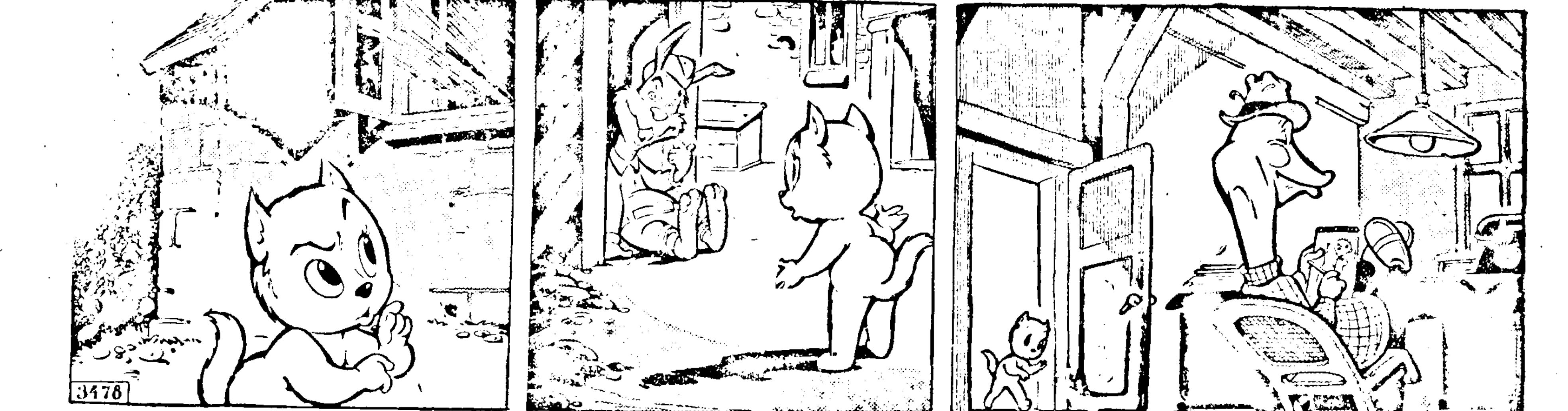
Slechts bij geruchte vernemen we hierover, maar als een dagblad over wat zich in eigen kring afspeelt geen voorlichting kan geven, wat zal er dan van verdere voorlichting terecht komen?

Mijn verwachtingen dienaangaande zijn dan ook zo laag gestemd, dat ik van deze krant niet langer abonné wens te blijven.

H. Glimmerveen.

Haifa — De laatste stoomlocomotief van de Israelische spoorwegen is uit de dienst genomen; de tractie wordt nu verzorgd door dertien grote en negentien kleinere diessellocomotieven en twaalf dieselwagens. ...

TOM POES EN DE BEUNHAAS

3478 Tom Poes had afscheid van de raadsheer genomen en stond nu voor het kaster. Uit een openstaand venster klonk een aanzwellend gejoel uit de staatsraadzaal tot hem door.

„Heer Bommel heef nu al moeilijkheden", mompelde hij. „Geen wonder. Alle vaklieden die daar zaten behoren tot de familie Haas en ik geloof nooit dat hij daar tegen op kan. Ik zal hem moeten helpen, want anders ziet het er lelijk uit".

Hij luisterde peinzend een poosje naar het gelach en getier, waarin heer Ollie's stem geheel verloren ging.

„Ik kan hem alleen maar helpen, wanneer ik in zijn buurt blijf", dacht Tom Poes. „Ik ga proberen om een staatsbetrekking te krijgen. Misschien ontdek ik dan meteen hoe al die Hazen hier komen".

H keerde zich om en wendde zich tot de schildwacht.

„Een baantje??" herhaalde deze desgevraagd. „Dan moet je daar zijn, ouwe jongen. Daar woont de staatspersoneelchef".

Tom Poes liep in de richting die de soldaat hem wees en stond toen voor een deur waarop met grote letters geschreven was: „Hier neemd men personeel aan zorg dat je er bij komt".

Hij klopte aan en stapte naar binnen. Doch toen keek hij vreemd op. Achter het grote bureau, dat het vertrek sierde, zat zijn oude vriend Wammes Waggel ijverig popetjes te tekenen.

ERIC DE NOORMAN — HET LOON DER HEBZUCHT

24 Zo onhoorbaar mogelijk tracht Eric zich uit de voeten te maken voor de naderende onbekenden. Dezen schijnen hem ook bespeurd te hebben, want het wordt ineens doodstil.

En in deze stilte hoort de Noorman een zacht, hijgend gesteun. Mens, of dier, wat het ook is, het heeft in ieder geval hulp nodig en voorzichtig keert Eric weer op zijn schreden terug. Nauwelijks heeft hij echter tien meter moeizaam door het dichte struikgewas afgelegd, of er klinkt de „twoing" van een boogpees en een pijl scheert rakelings aan hem voorbij. Op hetzelfde moment vangt Eric echter een glimp op van de schutter en met een zachte kreet treedt hij naderbij.

Het is Nahenah. De oude krijger leunt, zwaar ademend, tegen een boom en staat, ondanks een wonde in zijn zijde, gereed voor de laatste strijd.

Maar bij het zien van de Noorman laat hij de boog zakken en er komt een schittering van vreugde in zijn donkere ogen. Nahenah, wat is er gebeurd?" fluistert Eric ontsteld.

De taaie oude gebaart hem geen gerucht te maken. „Nahenah en zijn broeder Bathuk volgden de grote kano, waarin gij weggevoerd werd, mijn bleke broeder, in een kano welke Masoi hun gegeven had. De grote zeerover kwam terug en Nahenah ging aan land, om niet ontdekt te worden door de harige zeekrijgers. Krijgers van een vreemd volk vielen ons aan.

Bathuk viel, door vele pijlen getroffen, maar hij jaagt thans als een held over de Eeuwige Jachtvelden, want hij stierf om Nahenah te laten ontsnappen. Doch de tweebenige wolven volgen mij spoor, mijn broeder. Zij zullen spoedig hier zijn. Ziet dan toe en vertelt het grote opperhoofd Mohaka, dat Nahenah als een krijger gestorven is". „Maar dat is gekkenwerk", fluistert Eric opgewonden. „Dat......" Hij luistert eensklaps scherp.

„Zij komen", bij hij de opgewonde toe. „Hoort gij?? Vooruit, Nahenah, ge kunt hier niet blijven om U te laten vermoorden. Ge zijt te dapper om zo te sterven. Kom mee, we zullen wel een uitweg vinden".

TE VEEL POLITIEKE PROPAGANDA

RAAD blijft zich in tweede ronde bezig houden met onderwijs

WERNET maant tot ZAKELIJKHEID

Oranjestad. — Toen voorzitter Eric Arends de vergadering heropende, bevond zich wederom een aantal (maar kleiner dan de dag tevoren) hoofden van scholen en onderwijzers op de publieke tribune. We zien ook enkele gasten uit Curaçao (excursiegangers met de „Doorman"), als mevr. Van der Linden—Helmeyr, mr I. C. Debrot, Ph. Römer en de heer Van Grieken.

Het Bestuur krijgt gelegenheid te antwoorden in eerste ronde.

De voorzitter is de eerste spreker. Tot Kelly: Er zal nog een nadere studie worden gemaakt van de mogelijkheid ter vergadering Papiaments te spreken. Tot Osbaldo Croes: Het stichten van een parkeerplaats bij de Lago-poort, zal nader worden bekeken.

Gedeputeerde Henriquez begint met te verklaren, dat het Bestuurscollege dankbaar is voor de waarderende woorden, die gesproken werden en tegelijkertijd een open oor heeft voor kritiek. Het spijt het B.C., dat de begroting te laat werd ingediend. Dat is echter een kwaal, waarmede zovele andere landen ook behept zijn. Het is waar, dat tengevolge van de uitvoering de laatste jaren van grote werken, sommige andere werken even moesten wachten. Uit de cijfers blijkt echter duidelijk, dat er toch nog al wat aandacht is besteed aan andere werken.

De financiële toestand van het eiland precair te noemen, is sterk overdreven. Bij de uitvoering van werken wordt niet met een jaar gewerkt, maar wordt doelbewust een programma van vele jaren uitgevoerd. Bij iedere financiële beschouwing moet men de zaken van Aruba niet los zien van die van de Antillen. Er is tal van problemen en verplichtingen ten aanzien van het Land.

Dat zich meer maatschappijen vestigden op Curaçao dan op Aruba, is geen gevolg overheid-bemoeïingen, maar is een gevolg van partikulier initiatief. Intussen heeft men zich voorlopig vooral gekoncentreerd op de ontwikkeling van het toerisme. Men heeft zich hiervoor grote inspanningen getroost en de eerste resultaten worden zichtbaar. De belangstelling voor Aruba groeit, hetgeen ook wel blijkt uit het feit, dat al verschillende toeristenschepen werden aangetrokken. Vier jaar geleden zag men nimmer van dit soort dollar-brengende schepen in de haven.

De aansluiting bij het verdrag voor de Europese economische gemeenschap zal de Antillen tal van voordelen brengen. Spreker is het niet eens met de bewering van de heer Werleman, dat de verlichting van de boulevard wel had kunnen wachten. Op de boulevard doen de gasten hun entree op Aruba.

Spreker zal laten uitzoeken of het mogelenk is de met verlof vertrekkende ambtenaren hun verlofsalaris, onder inhouding van een maand, direkt uit te betalen. Het bevreemdde spreker van de heer Werleman te moeten horen, dat de Una-fraktie medewerkte aan de tot standkoming van de waterfabriek. De Una stemde destijds tegen de plannen. Ook stemde Una tegen de voorgestelde leningen ter financiering van dit grote plan. Ondanks de beweringen van de oppositie, dat de waterplant veel te groot werd, blijkt nu reeds in de praktijk, dat de fabriek wel van durf getuigde, maar zeker niet te groot was. De fabriek werkt thans reeds op volle toeren. Binnen drie maanden is de gehele bevolking in staat een aansluiting te krijgen. De kans, dat er een groot chemisch bedrijf komt, is groot en goed. Er wordt een studie gemaakt van de mogelijkheid een dokterswoning te bouwen op Paradera. Zich richtend tot de heer Kelly geeft spreker de verzekering, dat de plannen van Vicariaat tot het uitbreiden van het eventueel bouwen van een geheel nieuw komplex, steeds vaster vorm aannemen. Het heeft geen zin een eigen, eilandelijk, hospitaal te bouwen. Wie met een doktersbriefje bij het hospitaal komt, wordt nimmer geweigerd. Er is een flink aantal meisjes, dat zich in Nederland bekwaamt voor verpleegster. Zij gingen met lands- of eilandsbeurs en enkelen gingen ook geheel partikulier.

Prijskontrôle: een moeilijk onderwerp. Konkurrentie leidt veelal tot lagere prijzen, zoals ook blijkt uit de daling van de prijzen van levensmiddelen. Economische Zaken zal echter de prijzen nog eens nader bestuderen.

Hydroponics: Het gaat goed met de farm en een schat aan ervaring werd opgedaan. Cijfers over de bedrijfsresultaten kunnen nog niet gegeven worden, omdat het eerste boekjaar pas in juni eindigt.

Huurkoop volkswoningen: De knoop is doorgehakt. De huizen zullen aan liefhebbers in huurkoop worden gegeven.

Loonwerksters: Een betere salarisregeling is in voorbereiding en kan binnenkort worden verwacht. Het is een goed idee om een hulpontvangerskantoor te stichten te Santa Cruz. Het voorstel zal in studie worden genomen.

Gedeputeerde De Cuba wijst er op, dat het request om de lonen van de kleine ambtenaren op te trekken, in studie is. Er komt verder een telefooncentrale voor Santa Cruz. Nog op deze begroting zullen gelden hiertoe worden aangevraagd. Een verlaging van de telefoontarieven is in voorbereiding. Het ziet er naar uit, dat men wel kan overgaan tot het plaatsen van publieke telefoons op Piedra Plat, Calabas en Juana Morto.

Er wordt druk gebruik gemaakt van de diensten van Sociale Zaken. Men overweegt daarom een derde sociaal werkster aan te stellen.

Al jarenlang wordt van overheidswege geitevoer tegen kostprijs beschikbaar gesteld. Aanvragen voor erfpacht en huurkoop worden steeds binnen twee maanden afgehandeld.

Het inrichten van de Bachelors quarters voor tehuizen voor daklozen en ouden van dagen betekent een al te hoge onderhoudsrekening. De barakken zijn hiervoor niet geschikt.

Gedeputeerde Petrona gaat verder in op de vragen over de uitbreiding van het elektrisch net. Er is overleg gaande met de Elmar en het wachten is thans op een antwoord van deze maatschappij op een aantal suggesties.

Het is waar, dat de kwaliteit van de lichtmasten niet in overeenstemming was met het bestek. Er is dan ook een claim ingediend bij de leverancier.

Het is verheugend, dat er zoveel belangstelling bestaat bij de leder voor het onderwijs. Allen zijn het er roerend over eens, dat er thans een moeilijke toestand heerst. Bij het verhelpen van die moeilijkheden moet men uitgaan van de middelen, die ter beschikking staan. Verder wordt er nu een rapport opgesteld, dat zal aangeven wat er de komende jaren gedaan moet worden. Binnen een maand zal dit rapport aan de Raad worden aangeboden.

Men zal graag de 21 raadsleden rondleiden. Hebben de leden hier echter de tijd voor? Er moeten dan 21 katholieke, 8 openbare en 3 protestants christelijke scholen worden bezocht.

Graag zal voorts advies worden ingewonnen van alle verenigingen en deskundigen op dit gebied. Dit jaar is er echter niet meer dan *f* 700.000,— beschikbaar. Dit geld moet zo goed en effektief mogelijk worden besteed.

Wat de vrije handelszône betreft hoopt men deze dit jaar te kunnen instellen.

Daarmede zijn dan de voornaamste vragen beantwoord en begint de

Tweede ronde

De heer **Osbaldo Croes** (Una) hoopt, dat men toch vooral aan Ajo zal denken bij de uitbreiding van het elektrisch net. Spreker heeft prijzende woorden voor de politiek ten aanzien van het waterprojekt. Men heeft het Bestuurscollege wel eens verweten, dat het projekt te duur was. Bij een vergelijking met Curacao komt men echter tot de konklusie, dat het tegendeel het geval is. Op Curaçao twee nieuwe units *f* 15.000.000,—. Op Aruba vijf units: kosten *f* 20.000.000,—.

De heer Laclé dringt nogmaals aan op verbetering van wegen, vooral in de buitendistrikten.

De heer Kelly: Voldaan over de antwoorden en hoopt nu maar, dat in 1960 ook het Papiaments gehoord wordt in de vergaderingen van de Eilandsraad.

Spreker meent verder, dat het hospitaal nimmer patiënten mag weigeren. Ook al hebben zij in noodgevallen geen doktersbriefje bij zich.

De heer Matthews is niet geheel voldaan ten aanzien van de loonen arbeidsregeling voor de werksters en schoonmaaksters. De Vreemdelingendienst treedt op Aruba te streng op. Dat is al tot in het buitenland doorgedrongen en kan een nadelige invloed hebben, ook voor wat betreft het vreemdelingenverkeer. Bij de paspoortenafdeling moet ook met meer voorkomendheid opgetreden worden. Voor Antillianen, die in het buitenland geboren zijn, is het vaak moeilijk daar geholpen te worden, zonder bespottelijk gemaakt te worden. Het gebeurt nog al eens, dat men iemand een reis naar Curaçao laat maken om zijn paspoort in orde te maken.

Spreker zou graag zien, dat de excursie naar de scholen niet door een delegatie uit de Raad wordt gemaakt, maar door alle raadsleden. Hij zou voorts graag zien, dat ook onderwijzers worden benoemd in de onderwijscommissie.

Spreker is nog niet voldaan over de bestemming van de *f* 700.000,— voor onderwijs. BBij de artikelsgewijze behandeling komt hij hier nader op terug. Sommige scholen krijgen vijf lokalen en andere, die eveneens dringend om meer ruimte verlegen zitten, niets.

De heer Wernet (Una) wijst er op, dat het de eerste maal is, dat hij als Raadslid deelneemt aan de behandeling van een begroting. Het is hem tegengevallen, dat men de algemene beschouwingen zo misbruikte voor politieke propaganda. Af en toe had de vergadering het karakter van een propaganda-meeting voor klein publiek en dan zonder toejuichtingen.

De vergelijkingen tussen het werk van het huidige B.C. en het vorige gaan mank. Men merkte toen onder zeer moeilijke omstandigheden en de meeste departementen ware nog niet door het land overgedragen. Als de PPA-fraktie zich nu beklaagt over „tegenwerking" van de oppositie, dan dient zij de hand in eigen boezem te steken en terug te denken aan de dagen, toen zij zelf in de oppositie was. Toen hield men goede plannen voor zich, alleen maar om deze te kunnen gebruiken als partij-propaganda. Men liet het algemeen belang toen achterlopen bij het partijbelang. Het is de taak van iedere volksvertegenwoordiger te werken aan het algemeen welzijn. Dat wordt niet gediend door plannen vast te houden en pas uit te voeren als men de meerderheid wint.

Het doet wat vreemd aan de prijzende woorden te horen aan het adres van het B.C. en deze lof dan onmiddellijk te horen volgen door lange lijsten van wensen en verlangens, waaraan niet werd voldaan. Hier klopt iets niet.

Wat kwam er terecht van het afschaffen van de gebruiksbelasting? Waarom bleef het onbillijke vastrechttarief voor water gehandhaafd? Waarom heeft men de ziekteregeling nog niet aangepast aan de huidige omstandigheden?

Spreker heeft in verband met de positie van de tijdelijk gezaghebber horen zeggen, dat er waar gewerkt wordt, fouten worden gemaakt. Vreemd is het echter, als men een fout erkent, maar deze niet herstelt.

Zolang het hulpontvangerskantoor te Santa Cruz er niet is, zou spreker graag zien, dat men bij wijze van noodmaatregel dit overheidskantoor in de stad één maal per week des avonds tot negen uur open houdt voor het publiek uit de buitendistrikten, dat overdag niet kan komen.

Of het waterprojekt op de juiste wijze werd verwezenlijkt, kan alleen de toekomst leren. Het ziet er voorlopig naar uit, dat het B.C. wat geluk heeft gehad, doordat de Lago zoveel water afneemt. Dat was echter nog lang niet zeker, toen men overging tot het aangaan van een geweldig grote geldlening. Ook is het niet zeker, dat dit zo zal blijven. Er zijn beloften gedaan, zonder dat men volledig de financiële konsekwenties overzag. Een van die beloften is een verlaging van de waterprijs. Een zeer aantrekkelijke toezegging.... maar of het verantwoord is, gezien de geweldige schuldenlast, blijft de vraag.

Daarmede is de tweede ronde dan voorzover het de Raadsleden betreft, geëindigd.

De voorzitter schorste de vergadering tot woensdagmorgen negen uur.

Het Bestuur zal dan antwoorden, waarna men overgaat tot de artikelsgewijze behandeling.

Canada zal voorstellen topconferentie in Quebec te houden

Ottawa. — De Canadese regering zal Frankrijk, de Sovjet-Unie, de Verenigde Staten en Engeland uitnodigen hun topconferentie in Quebec te houden. De Canadese premier, Diefenbaker, heeft dit dinsdag in het Lagerhuis in Ottawa verklaard in antwoord op vragen van de liberale oppositieleider Lester Pearson. Diefebaker heeft de vorige week, toen premier MacMillan in Canada was, het denkbeeld van een topconferentie in Canada geopperd.

Parijs. — Premier Debre van Frankrijk is zondag naar Algerië vertrokken. Hij gaat een reis van twee dagen door Constantine maken. Bij zijn aankomst in Constantine verklaarde Debre, dat hij gekomen was om de bevestiging van de Franse

Een vrolijke stemming werd er door de Steelband gebracht tijdens de ontvangst en de picnic op Palm Beach Club Aruba. (Tekening Dick Stolwijk)

BEGROTINGS - ESTAFETTE

FINCK vraagt uitstel voor nadere BESTUDERING van schoolkwestie

FABIAN KELLY pleit voor herstel van kontakt tussen overheid en pers

Oranjestad. — Na de heren Werleman en Wernet van de UNA en de heer Osbaldo Croes van PPA sprak de heer Lacle (PPA) die hulde bracht aan het Bestuurscollege en de aandacht vroeg voor de aktiviteiten van de gouvernementsartsen. Volgens spreker zouden deze artsen niet voortdurend bereikbaar zijn. Verder zou de heer Lacle graag aktie zien ten aanzien van de uitbreiding van het elektrisch net. Wij worden nu al te vaak met een kluitje in het riet gestuurd. Het BC moet Elmar nu aan het werk zetten.

De heer **Fabian Kelly** (PPA) noemde de toestand op Aruba zeer moeilijk. Het is de taak van de volksvertegenwoordigers met de grootste nauwkeurigheid het bestuur gade te slaan. De moeilijkheden waarvoor men zich geplaatst ziet zijn vooral ontstaan door de groei van de bevolking en de toename van het aantal schoolkinderen. Een stijgende werkloosheid vooral onder de opgroeiende jeugd en de inkrimping van het personeel bij de Lago, bij partikulieren en zelfs bij het gouvernement.

Zuinigheid geboden.

De grote projekten van land en eiland zijn goed, maar er zal nog meer moeten worden gedaan. Vooral moet alles worden gedaan om nieuwe industrieën aan te trekken. Hiertoe moet een goed klimaat gehandhaafd worden. In ieder geval zal het nodig zijn dat het gouvernement bezuinigt. Het Bestuurscollege moet hierbij het voorbeeld geven. Om te beginnen is het nodig dat het aantal dienstwagens wordt beperkt. Het is niet nodig dat het technisch personeel van verschillende diensten dag en nacht over een dienstwagen beschikt. In het algemeen zou het al een aanzienlijke besparing betekenen als er 10% op de dienstwagens wordt bespaard. Ook bij onderwijs moet en kan worden bezuinigd. Er zijn onderwijzers met hoge rang, die in lagere klassen staan. Dat is niet nodig en geld verspillen. Zij kunnen worden vervangen door Arubaanse krachten, die dergelijke bevoegdheden niet behoeven te hebben. Laat men verder, aldus spreker ook wat zuiniger aandoen met de bouw van de scholen. Zuinigheid en eenvoud moet een systeem worden bij alle afdelingen van de overheid.

Wat de gezondheidsdienst betreft zou spreker graag willen weten of de gouvernementsartsen wel steeds beschikbaar zijn. Is het wel eens gebeurd dat deze arts weigeren om des nachts te komen? Ook over het hospitaal zouden er klachten zijn en zouden patiënten zijn geweigerd omdat zij geen contant geld bij zich hadden. Spreker zou ook graag plannen van het BC zien tot het bouwen van een gouvernementshospitaal. In Nederland zou men Arubaanse meisjes moeten laten opleiden voor verpleegster.

De heer Kelly zou voorts graag weten wat er gekomen is van de nu al drie jaar oude voorstellen om in de Eilandsraad Papiaments te spreken.

Spreker heeft gehoord dat binnenkort arbeiders van DOW die zestig jaar of ouder zijn met pensioen gaan. Er dient een vaste regel te komen dat personeel dat de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt ook met pensioen gaat. Hierdoor wordt bereikt dat jongere krachten ook een kans krijgen.

Door de aanhoudende droogte, vervolgde spreker, komen geiten koeien en schapen om. Kan de overheid misschien voer importeren en dit tegen redelijke prijs aan de veehouders verkopen?

De bewoners van Calabas verzoeken een publieke telefoon.

Bezorgd toont spreker zich verder over het prijspeil in het algemeen. Men ziet verschillende prijzen in verschillende winkels voor dezelfde artikelen. In het geval van een auto onderdeel maakte de heer Kelly het mee, dat hij in een zaak *f* 75.— betaalde en in een andere voor hetzelfde artikel *f* 30.—. Spreker noemt dit willekeur en onaanvaardbaar. Graag zou hij zien dat er prijscontrole komt. Wat de subsidie betreft voor het Cultureel Centrum zou spreker graag zien dat er een aandeel in de loterij wordt gegeven, inplaats van een eilandelijke subsidie.

Tenslotte vroeg spreker nog wanneer er een baken te Malmok wordt geplaatst en of het niet mogelijk is dat bij de uitgifte van grond in erfpacht wat meer spoed wordt betracht.

Samenwerking pers gewenst.

Spreker roerde vervolgens het conflikt aan tussen pers en overheid. Het is duidelijk dat beide partijen, pers en bestuurscollege, op een dood punt zijn gekomen en dat dit alles niets meer is dan een gril van beide zijden. Mogelijk werden er opzettelijk of tengevolge van verkeerde inlichtingen misplaatste opmerkingen door de pers gemaakt, maar de situatie zoals ze nu is is ongewenst. Daarom hoopt spreker dat er spoedig een verbetering komt in de verstandhouding tussen pers en overheid. Laten beide partijen hun tekortkomingen erkennen en proberen niet meer in de fouten van het verleden te vervallen.

De heer Kelly is voorts verheugd over het toenemend aantal schepen dat onze havens bezoekt. Hij hoopt dat H. M. Karel Doorman van onze haven gebruik zal maken en dat touristenschepen, vrachtboten, tankers en touristenschepen in steeds toenemende mate van onze havens zullen profiteren.

Waar gewerkt wordt.....

Waar gewerkt wordt, worden fouten gemaakt, betoogt de volgende spreker, de heer Matthews (PPA). Maar dan nog past lof aan het progressieve bestuur van het College. De grote projekten beginnen al vruchten af te werpen.

Spreker wil wat dieper ingaan op het onderwijs. Dat is nu eenmaal, zo zegt hij, zijn stokpaardje. Er moet iets worden gedaan voor de schoolmeisjes te Sint Nicolaas. Er moet voor hen goed huishoudonderwijs komen. Nu staan zij na de zesde klas lagere school op straat en dat is fout. Spreker acht het onbillijk dat de centrale huishoudschool in Oranjestad is gebouwd. Nu moeten er misschien wel vijf bussen op en neer rijden voor de meisjes van Sint Nicolaas, terwijl indien deze school te Sint Nicolaas was gebouwd er misschien maar een bus uit Oranjestad naar de oliestad behoefde te gaan om de meisjes uit Oranjestad naar Sint Nicolaas te brengen.

De Abraham de Veerschool heeft het komend schooljaar tenminste zeven lokalen nodig. De klassen zijn te groot. Men moet nu niet met lapmiddelen aankomen, maar onverwijld ook een huishoudschool in Sint Nicolaas bouwen. Dat ontlast meteen een beetje het Mulo onderwijs. Ook dient het BLO onderwijs te worden uitgebreid.

Een school is te weinig. Nog teveel kinderen zitten op de lagere school die eigenlijk alleen maar remmend op het onderwijs werken. Er moeten meer BLO scholen komen. Dringend nodig is verder een HBS.

Spreker vraagt zich verder af waarom de volkswoningen nog steeds niet in huurkoop worden gegeven, hoewel een voorstel daartoe al twee jaar geleden door het lid Anslijn werd ingediend.

Er zijn vele daklozen. Kunnen de barakken bij de Bachelors Quarters niet op eenvoudige wijze voor deze mensen worden ingericht? Ook voor Ouden van Dagen moet een soortgelijke voorziening worden getroffen.

Spreker breekt vervolgens opnieuw een lans voor de werksters en schoonmaaksters in overheidsdienst. Al meermalen heeft hij gepleit voor een belangrijke salarisverhoging en verbeterde werkregeling. Thans is het zo, dat deze mensen slechts een middag in de maand vrij zijn. Zij werken van vijf uur des middags tot twaalf uur des nachts. Het is werkelijk slavenwerk en dan nog sterk onderbetaald. Er moet nu wat aan gedaan worden. Verder uitstel is niet op zijn plaats.

Verder staan op de verlanglijst ontvangerskantoor voor Santa Cruz een verbeterde ziekteregeling, verlichting voor Rooi Hundo en een publieke telefoon te Juana Morto.

Behandeling begroting uitstellen.

De heer **Ernst Finck** (PPA) releveert de voornaamste gebeurtenissen van het afgelopen jaar. Het bezoek van Prinses Beatrix bewees opnieuw hoe oranjegezind Aruba is. Het voelt zich een met het Huis van Oranje en zijn innigste wens is deel te blijven uitmaken van het Koninkrijk. Een andere belangrijke gebeurtenis was de verkiezing. De kiezer gaf door op de PPA te stemmen aan dat men „baas in eigen huis" wenste te zijn en niets te maken wil hebben met „verkapt kolonialisme". Dat het de regering ernstig is met statuutwijziging blijkt uit het instellen van een commissie.

UNA herzag haar standpunt en woont de vergaderingen van de Raad weer bij. AVP is volhardend op dit punt. Het deert spreker echter niet. Wegblijven is een negatieve daad.

De ontwerp begroting bevredigt spreker. Zij geeft ondanks de moeilijke omstandigheden een perfekt beeld van het uitstekende financiële en economische beleid van dit bestuurscollege. De begroting is een byzondere omdat zij het sluitstuk vormt van een vierjarig beleid van de PPA. Spreker ziet wel een groot verschil met het beleid van het vorige, UNA en AVP college. Dat was een college van plannen, maar zonder daden.

Het PPA-college is een projektenbestuur. De bevordering van het tourisme is krachtdadig aangepakt. Er is veel tot stand gekomen en er is veel gepresteerd.

Prijzende woorden heeft de heer Finck verder voor de heer Kemmink, die uitstekend werk heeft gedaan voor de stadsverfraaiing. De watersituatie is zeer gunstig ontwikkeld. Weldra zullen wachtlijsten tot het verleden behoren en is ieder huis op de leiding aangesloten. Een prijsverlaging staat voor de deur. Ook de telefoon breidde zich voortdurend uit en ook hier is een prijsherziening in het vooruitzicht gesteld.

Tot stand kwam een verhoging van de kinderbijslag voor de eilandsarbeiders en een verhoging van de arbeidslonen. Er wordt druk gebruik gemaakt van de gelegenheid voor schoolkinderen tot gratis vervoer. Het bureau arbeidszaken en maatschappelijke zorg doet goed werk. De invoering van de noodouderdoms voorziening bleek in een grote behoefte te voldoen. Belangrijk waren verder de maatregelen tot het afschaffen van de Karenzdagen, de wijziging van de ziekte regeling, het instellen van de bouwcredietbank, de wettelijke regeling terzake overwerk.

De positieve politiek tot het bevorderen van de arbeidsvreugde: het verlofreglement, de wijziging in de inkomsten- en gebruiksbelasting, de bouw van de hydroponics farm, de instelling van een spaarfonds voor de arbeiders, de vrije vaccinatie van de jeugd tegen kinderverlamming, de bouw van een centraal bestuurskantoor te Sint Nicolaas, het vergroten van het aantal brievenbussen in de buitendistrikten, de bouw van een centraal landskantoor in Oranjestad, het openleggen van de vissershaven te Schele Hein, het afschaffen van de Jackpots.

De administratie werd zeer verbeterd en de voorlichtingsdienst helpt bij het verlichten van het publiek hier en elders. Het financieel beleid is vooruitstrevend en capabel. Volledig werd gebroken met de „kruideniersolitiek" van het vorige college.

Het getuigde van goed inzicht dat de winstbelasting werd verhoogd. Het overleg met de oliemaatschap- Het overleg met de oliemaatschappijen verliep in de beste sfeer en op soepele wijze.

Studieopdrachten.

Voor de eerste maal werden studieopdrachten verleend aan personeelsleden die daarvoor geschikt waren. Het aantal bursalen werd groter en het onderwijs op Aruba werd daadwerkelijk bevorderd. Met voldoening constateert spreker dat het B. L. onderwijs thans in een geschikte behuizing is ondergebracht.

Spreker zou het liefste zien dat men de behandeling van de post onderwijs uitstelde, totdat men na de vakantie een excursie kan maken naar de scholen om te zien of er wel goed verdeeld werd. Het komt spreker voor dat er scholen zijn die niets en andere die vijf lokalen krijgen.

Spreker hoopt verder met de heer Kelly, dat men de kwestie van het spreken van Papiaments in de Raadszaal ernstig zal bestuderen en voorbereiden.

Het is voorts gewenst dat er vaste busdiensten komen voor de buitendistrikten.

Spreker zou graag een einde willen zien aan de stroom rapporten over de overdracht van volkswoningen in huurkoop. Men moet de prijs aantrekkelijk maken. Bijvoorbeeld de helft van het thans geldende tarief. Dan nog zal het BC uiteindelijk beter uitkomen.

Laatste spreker van deze zitting is dan de heer Leonardo, die hulde brengt aan het Bestuurscollege. Het BC heeft beledigingen moeten slikken, moeten werken tegen sabotage en verdachtmakingen, maar men ging door en heeft veel tot stand gebracht, en de gemeenschap vooruit geholpen! Moge Gods zegen op deze grote werken rusten.

De vergadering wordt dan geschorst tot de volgende morgen.

—x—

Tokio. — Het Japanse keizerlijke hof heeft de verloving bekendgemaakt van de jongste dochter van keizer Hirohito en keizerin Nagako, prinses Soega, met de 25-jarige Hisanaga Sjimazoe. Verwacht wordt dat het huwelijk in de herfst zal worden gesloten. De bruidegom is de tweede zoon van wijlen graaf Hisanori, een oom van keizerin Nagako.

La Paz. — De besprekingen tussen de vakbonden en de autoriteiten om een einde te maken aan de staking in de genationaliseerde mijnen in Bolivia zijn vastgelopen. De stakers hebben een kompromis van de regering van de hand gewezen. De staking duurt reeds elf dagen.

Salisbury. — Zaterdag zijn tijdens zuiveringsoperaties van de veiligheidstroepen in de centrale provincie van Njassaland twee personen gedood. Er zijn ook verscheidene mensen gearresteerd. Gouverneur Sir Robert Armitage heeft per radio de bevolking en in het biezonder de plaatselijke hoofden opgeroepen zich tegen alle vreesaanjaging door oproerkraaiers te verzetten.

Start met katapult van „Seahawk" Tekening Dick Stolwijk

SMALDEEL V OP BEZOEK (VII)

Als gasten aan boord van de „KAREL DOORMAN"

„Het werk van de jet-piloot wordt meestal geromantiseerd. Ons vak is weliswaar bijzonder boeiend, maar men moet er zich geen overdreven voorstelling van maken", zo vertelde ons gisteren op de weg terug van Aruba naar Curaçao een der Seahawk-piloten aan boord van Hr Ms Vliegkampschip Karel Doorman.

Hij wees erop, dat de oefeningen in dit gebied beslist niet werden gehouden om de vele gasten bezig te houden, maar in de eerste plaats ten behoeve van de vliegvaardigheid.

Het is namelijk zo, dat een piloot van een straalvliegtuig niet langer dan drie weken op de grond mag blijven; gebeurt dat toch door bepaalde omstandigheden, dan moet hij op zijn basis in Nederland weer beginnen met vliegen. Aan het vliegen hier in de tropen worden geen extra-eisen gesteld, of het moet al zijn, dat het op het schip rondlopen in de zware vliegkleding bepaald vervelend is. Overigens bleken alle piloten — ook die der Avengers — vol lof over het vliegkampschip, waar letterlijk alles wordt verricht om de gevarenfactor tot nul te her leiden. Veilig vliegen is op de Doorman vliegen, zo luidde de algemene mening.

Ongeveer tachtig gasten maakten gisteren de tocht naar Curaçao mee; het waren vrijwel allen leden der afdeling Aruba van de Kon. Ned. Ver. „Onze Vloot" en van de afdeling aldaar der Ver. van Reserve-Officieren. Verder waren er enkele ambtenaren en enige heren van de Lago, waaronder de heer Bert Teagle van Public Relations, die uiteraard al spoedig contact had met zijn collega op de Karel Doorman, de luitenant-ter-zee der 1e klasse Tung.

Ook ditmaal heeft de eerste officier van het formidabele schip, de overste Van der Stad, alle maatregelen genomen om het de gasten zo genoeglijk mogelijk te maken. Een ieder was opgetogen over het feit, dat men vanaf „het eiland" (het hoge gedeelte van het schip, waar onder de commandopost is gevestigd) alle oefeningen mocht gadeslaan.

In grote lijnen betrof het een herhaling der oefeningen van maandag; er werden wederom toestellen „afgeschoten" met de stoom-katapult en later kwamen ze weer veilig op het schip; de straaljagers kwamen zelf binnen op de spiegels, de andere vliegtuigen werden „binnengeleid" door de batsman, die over zeer veel ervaring beschikt en in wie de vliegers alle vertrouwen kunnen en moeten stellen. Op de heenreis fungeerde Hr Ms Van Speyk als volgschip (dit stationsschip van de Nederlandse Antillen zal over ongeveer drie maanden worden vervangen en dan waarschijnlijk de laatste reis naar Nederland maken), ditmaal werd assistentie verleend door de beide hefschroefvliegtuigen van de Karel Doorman.

Verscheidene manschappen op het vliegkampschip verrichten met het grootste genoegen hun over het algemeen zeer zware dienst omdat er aan boord steeds actie is in alle afdelingen. Zodra het vaartuig zee kiest wordt overal hard gewerkt.

Ook spraken wij echter vele matrozen en mariniers, die maar niet bleken te kunnen gewennen aan de eenzijdigheid van hun werk aan boord. Alle groepen zijn streng gespecialiseerd, een ieder doet zijn dienst in zijn eigen vak en mag niet daarbuiten treden. Dit is uiteraard van het grootste belang om te voorkomen, dat opdrachten op verkeerde wijze door verkeerde personen worden uitgevoerd.

De Karel Doorman heeft in Nederland en in het buitenland zeer veel publiciteit verworven en de naam gekregen van een model-inrichting der Koninklijke Marine. Dat behoeft niemand te verbazen indien men het voorrecht mag genieten enkele dagen het leven aan boord mee te maken. Van hoog tot laag worden de opdrachten tot in de puntjes uitgevoerd. En nog steeds is de leiding erop uit de risico's aanzienlijk te verkleinen.

Dat doet zij onder meer door van iedere start en van iedere landing een smalfilmpje te laten maken; des avonds om half acht worden deze filmpjes in negatief in de „briefingroom" voor de vliegers gedraaid, zodat ze dadelijk kunnen zien hoe ze hebben gewerkt en wat ze kunnen doen om fouten te vermijden.

Voor hardnekkige rokers valt het niet mee te voldoen aan de vele orders met betrekking tot rookverbod, maar dat is nu eenmaal een vereiste. Toen wij gisteravond in Bullenbaai de Doorman verlieten, mochten de opvarenden niet roken tot vanmorgen toen het schip met een honderdtal gasten van „Onze Vloot" weer op volle zee was. Hedenavond komt het vliegkampschip weer aan in Caracasbaai en morgenochtend — wanneer er niet te veel wind staat — wil de commandant de Annabaai binnenvaren. Dat zal zeer bevorderlijk zijn voor het contact tussen schip en bevolking, zodat we van harte hopen dat de commandant aan zijn plan uitvoering kan geven.

Muziekuitvoering harmonie „SANTA CECILIA"

Willemstad. — Programma van de muziekuitvoering te geven door Harmonie „Santa Cecilia" op 29 maart 1959 onder leiding van J. J. Martiena om 7.30 u.n.m. op het Brionplein:

Wilhelmus

1. Mars „Noble Coeur", arr. J. J. Martiena
2. Ouvt. „Banditenstreiche" T. v. Suppe
3. Walzen „Venus Reigen" J. Cung'i
4. Adagio de la Sonate Pathetique
5. Danza „Los ojitos de una Mexicana, J. Campos
6. Mars „Semper Fidelis".
7. Ouvt. „Die Entfuhring aus dem serail", Mozart
8. Cur. Dansmuziek. „NOS TERA".

Toch geen huwelijk tussen SORAYA en prins ORSINI op komst?

Rome. — Het Italiaanse weekblad Settimo Giorno weet te melden, dat de 27-jarige prins Raimondo Orsini in een vraaggesprek met een verslaggever van het blad gezegd heeft dat hij met ex-keizerin Soraya van Perzië alleen maar hartelijke vriendschappelijke betrekkingen onderhoudt.

Men verwacht dat prinses Soraya op uitnodiging van prins Orsini een bezoek aan Rome zal brengen.

Zoals bekend gaan er in Rome geruchten over een romance tussen de prins en de prinses.

BRIDGE - Competitie voor paren in Sociëteit Asiento

Emmastad. — Op dnsdag 24 maart j.l. werd de 6e zitting van de paren bridgecompetitie gehouden in de societeit Asiento. De uitslagen in de diverse groepen waren als volgt:

GROEP A	Punt.	%
1 Hr en Mevr van Eck	138	62.73
2 Haas - Siera	131	59.55
3 Hr en Mevr Slot	116	52.73
4 Keyzer - Schrils	115	52.27
5 Hr en Mevr Latta	114	51.82
6 Hr en Mevr Kleinhuis	111	50.45
7 Dam. Schermer - vd Ende	110	50.00
8 Hr en Mevr Pasman	108	49.09
9 v.d. Heyden - Witsenboer	102	46.36
10 Hr en Mevr Grüter	100	45.45
11 Hr en Mevr Wauben	93	42.27
12 Baerecke - Meriën	82	37.27
GROEP B		
1 Hr Peereboom - Mej Tammens	148	67.27
2 Lemmens - v.d. Ende	126	57.27
3 van Son - van Loon	126	57.27
4 v. Oudvorst - Lendering	120	54.55
5 Dam. Bongers - Dekkers	118	53.64
6 Hr en Mevr Cornelisse	113	51.36
7 Hr en Mevr van Loon	108	49.09
8 Mevr Mendels - Hr Kruyt	105	47.73
9 Harmens - Helle	102	46.36
10 Hr en Mevr Plu	100	45.45
11 Hr en Mevr Eygel	90	40.91
12 Hr en Mevr Schotanus	64	29.09
GROEP C		
1 Hr en Mevr ten Hacken	100	69.44
2 Hr en Mevr Semeyn	90	62.50
3 Dam. Proosdy - Cohen	86	59.73
4 Mej Koenders - Hr en Nieuwburg	86	59.73
5 Hr en Mevr Goslinga	65	45.14
6 Dam. Boeholtz - v. Deelen	65	45.14
7 Hr en Mevr Nillesen	64	44.45
8 Hr en Mevr Schnog	60	41.67
9 Hr en Mevr de Vos	57	39.58
10 Hr en Mevr Boon	47	32.64

De totaalstand na deze 6 avonden ziet er als volgt uit:

GROEP A	Punten
1 Hr en Mevr van Eck	284.40
2 Dames Schermer - v.d. Ende	278.15
3 Haas - Siera	276.52
4 Hr en Mevr Slot	271.25
5 Hr en Mevr Pasman	266.34
6 Hr en Mevr Kleinhuis	260.00
7 Hr en Mevr Latta	259.24
8 Baerecke - Meriën	257.60
9 Keyzer - Schrills	257.03
10 Hr en Mevr Wauben	256.92
11 Hr en Mevr Grüter	251.01
12 v.d. Heyden - Witsenboer	247.26
GROEP B	
1 Mej Tammens - Hr Peereboom	302.32
2 van Son - van Loon	284.53
3 Dames Bongers - Dekkers	279.00
4 Hr en Mevr Eygel	269.09
5 Lemmens - v.d. Ende	266.90
6 Mevr Mendels - Hr Kruyt	266.83
7 Hr en Mevr Plu	265.08
8 Hr en Mevr Cornelisse	255.91
9 Harmens - Helle	251.37
10 Hr en Mevr van Loon	243.18
11 Hr en Mevr Schotanus	236.77
12 van Oudvorst - Lendering	226.35
GROEP C	
1 Hr en Mevr ten Hacken	298.13
2 Dames Proosdy - Cohen	269.80
3 Mej Koenders - Hr van Nieuwburg	266.72
4 Hr en Mevr Semeyn	259.54
5 Dam. boekholtz - v. Deelen	254.32
6 Hr en Mevr de Vos	253.26
7 Hr en Mevr Nillesen	246.44
8 Hr en Mevr Schnog	243.55
9 Hr en Mevr Boon	210.92
10 Hr en Mevr Goslinga	173.73

De 7e speelavond wordt gehouden op dinsdag 31 maart a.s. wederom in de societeit Asiento.

Op deze avond is er dus GEEN vrij bridgen.

Aan frankeerzegels worden nieuwe waarden toegevoegd

Willemstad. — De Administratie der Posterijen van de Nederlandse Antillen meldt:

1. Met ingang van 1 april 1959 zullen aan de gewone frankeerzegels worden toegevoegd de navolgende nieuwe waarden:

a. Aan het cijfertype:
de waarde van 4 cent in lichtgroene kleur;

b. Aan de serie met landschappen en gebouwen:

waarde	kleur	voorstelling	met vermelding
8 c	donkerblauw en oranjeachtig-geel	Curaçaose gevels	CURACAO
12 c	groenachtig blauw met grijs	het stadhuis	ST. MAARTEN
35 c	bronsgroen met rose	de De Ruyternaald	ST. EUSTATIUS

c. Aan de portzegels:
de waarden van 1, 6, 7, 8, 9, 35, en 45 cent.

2. Met ingang van dezelfde datum zullen in omloop worden gebracht luchtpostbladen met een zegelafdruk in de waarden van 10 cent respectievelijk 20 cent, alsmede enkele briefkaarten voorzien van een zegelafdruk van 8 cent respectievelijk 12 cent en dubbele briefkaarten (z.g. briefkaarten met betaald antwoord) waarvan elk der delen voorzien is van een zegelafdruk van 8 cent respectievelijk 12 cent.

3. Met uitzondering van de zegel van het cijfertype komen op het zegelbeeld voor, behalve de waarde aanduiding, de voorstelling en vermelding als hiervoren aangegeven, in de linkerbovenhoek de beeltenis van H. M. de Koningin „en profil" (naar rechts) en onderaan de aanduiding: NEDERLANDSE ANTILLEN.

4. De zegel van het cijfertype vertoont bovenaan de aanduiding „Ned. Antillen", in het midden het waardecijfer „4" en direkt daaronder de aanduiding „cent".

2½ km Zwemwedstrijd op Spaanse Water

Willemstad. — De zwemclub Asiento organiseert op maandag 30 april (2e paasdag) haar jaarlijkse 2½ km. zwemwedstrijd in het Spaanse water.

In verband met het vlieg-festijn op Hato worden de wedstrijden i.p.v. in de middaguren des morgens om 9.00 uur gehouden.

Naar wij vernemen zullen de kampioenen van vorig jaar Dineke de Kruyf en Atty Visser de in hun bezit zijnde bekers met hand en tand verdedigen. Zij zullen echter sterke tegenstand moeten overwinnen om hun titel te prolongeren. Bij de heren zijn andere kanshebbers o.a., Jean Brepols en Klaas Parrel en bij de dames de nieuwe zwemster Loes Lambriex en de altijd nog in de running zijnde Etel Dreef.

Het belooft in elk geval maandag a.s. een spannend zwemavontuur te worden. De deelnemers worden er op gewezen dat de lichter, welke hen naar de startplaats bij Nieuwpoort zal brengen, om 9.00 uur van de zeilhaven Brakkeput vertrekt. Zij dienen dus uiterlijk 8.30 uur aanwezig te zijn.

De litteraire prijsvraag van het C.C.O.

Willemstad. — Het bestuur van het Cultureel Centrum Curaçao heeft op veler verzoek besloten de mogelijkheid tot inzending voor de litteraire prijsvraag te verlengen tot 15 april a.s.

De jury's voor de verschillende afdelingen zijn als volgt samengesteld:

Voor het Papiamentse gedeelte: De heren H. Rosario, E. R. Goilo, P. C. Henriquez.

Voor het Nederlandse gedeelte: mevr. Fransen, mevr. A. A. G. Smeets en de heer J. W. Bennebroek-Gravenhorst.

Voor het Spaanse gedeelte: mevr. Hoetink en de heren A. Salas en V. Picasso.

Voor het Engelse gedeelte: mevr. I. de Castro-Yoyai, mevr. D. Labega, de heer H. S. Connor.

Het achtste seizoen van Madurodam geopend

Den Haag. — Met haar onverwoestbare vitaliteit heeft de voorzitster van het bestuur van de Haagse miniatuurstad Madurodam, de thans 75-jarige mevrouw B. Boon-van der Starp, gistermiddag het achtste seizoen waarin het stadje bestaat, geopend. Zij putte daarbij uit tal van — in de stijl van het stadje: kleine — voorvallen, waaruit de populariteit kan blijken, die de op haar initiatief gestichte onderneming in binnen-, maar niet minder in het buitenland geniet.

Uit een permanente enquette, gehouden door de Algemene Ned. Vereniging voor vreemdelingenverkeer blijkt, dat voor de toeristen Madurodam de grootste attractie is. Mevrouw Boon had uit Curaçao een brief ontvangen, waarin haar werd bericht, dat op de schepen van de Engelse Shaw-Savill lijn geregeld gedurende de reis Engeland—Nieuw Zeeland een film wordt vertoond over Madurodam. En zo deed zij meer grepen uit steeds talrijker wordende prettige ervaringen.

Hierna heeft de voorzitter der Tweede Kamer, dr L. G. Kortenhorst, de eigenlijke opening verricht, zoals ieder jaar door met een gouden miniatuur-sleuteltje de poort van het stadhuis van Madurodam te ontsluiten. Dit sleuteltje kreeg de heer Kortenhorst aangeboden door de zesjarige Anne Marietje van Olm, het dochtertje van de chef-staf der Marine luchtmacht.

Geheel Zuid-Westelijk China in opstand

Negentig procent van de Tibetanen verzet zich tegen de communisten, aldus NORBU

New York — Thubten Norbu, de oudste broer van de Dalai Lama, de wereldlijke en geestelijke leider van Tibet, heeft in een vraaggesprek met de New York Times verklaard, dat circa 90 procent van de Tibetanen zich tegen de communistische leer verzetten. Norbu, die in 1951 uit Tibet vluchtte en nu in Seattle vertoeft verklaarde voorts dat de Chinese communisten duizenden mannen, vrouwen en kinderen in Tibet hebben vermoord.

Kloosters die duizenden monniken herbergden zijn verwoest en de monniken afgemaakt, aldus Norbu.

Geheel Zuid-Westelijk China in opstand

De voorzitter van de nationalistisch-Chinese commissie voor Mongoolse en Tibetaanse zaken, Li Joeng-Hsin, heeft dinsdag in een vraaggesprek met een Chinees blad gezegd dat anti-communistische opstand in Tibet zich heeft uitgebreid tot het gehele zuidwestelijke deel van het Chinese vasteland. Er zijn opstanden in de provincies Tsinghai, Sikang, Szetsjoean, Kansoe en Juunnan, aldus Li.

Anti-communistische gewapende eenheden uit deze gebieden zouden oprukken naar Lhasa om de Tibetaanse opstandelingen te steunen.

Terechtstellingen op CUBA

Havana. — Vier voormalige Cubaanse politiemannen die ter dood veroordeeld werden wegens moorden, zijn dezer dagen te Havana terechtgesteld.

Krijgsraden veroordeelden acht andere verdachten wegens oorlogsmisdaden ter dood.

—x—

New York — De nieuwe 4¾ procent converteerbare subordinated obligaties van de KLM worden in de Verenigde Staten door handelaars, die niet tot het emissiesyndicaat behoren, aanzienlijk boven pari genoteerd. Men meldt noteringen van 113 bieden 114 laten.

In de functie van Honorair Consul van Mexico installeerde de heer Morris E. Curiel Jr. de heer Charles C. P. Maduro tot vice-consul van Mexico. In het het midden de nieuwe vice- consul van Mexico.

Voor de Theaters West-End, Cinelandia en Roxy zie de adverenties elders in dit nummer.

Caribe:
Donderdag, 8.00 uur: „Typhon sur Nagasaki".
Zaterdag, 6.30 uur: „La Venganza del Lobo".
Zaterdag, 8.00 uur: „La Vividora".
Zondag, 6.00 uur: Rock, Rock, Rock.
Zondag, 8.00 uur: „La rubia Atomica".
Maandag, 6.00 uur: „Nunca te dejare."
Maandag, 8.00 uur: „El amor y la Guerra".

Royal:
Donderdag, 8.00 uur: 'Este es mi Reino'.
Zaterdag, 8.00 uur: „El Zorro Escarlata".
Zondag, 6.30 uur: „Isla de Sortilegio".
Zondag, 8.00 uur: „Secretos de Detroit"
Maandag, 6.30 uur: „La Venganza del Lobo".
Maandag, 8.00 uur: „Dios no lo Quiera".

J.P.F.-nieuws:
Donderdagavond: GEEN filmvoorst.
Goede Vrijdag: club gesloten.
Zaterdagavond om 20.00 uur: uitreiking van prijzen van de paasboutwedstrijden.
Zondagavond om 21.00 uur: paasbal met muzikale begeleiding van Lluvia Musical.
Maandagmiddag: om 17.00 uur: Paasmiddag voor de kinderen o.l.v. Mej N. Veryuurt.

Cinetruck-programma:
Donderdagavond voorstelling op SANTA ROSA.
Zaterdagavond voorstelling op BUENA VISTA.
Dinsdagavond voorstelling op Veeris.

Baseball-Juvenil:
Zaterdagavond om 8,00 uur:
SPD de La Guaera vs. Santa Rosa Indians LAV.
Zondagmorgen om 10.00 om 10.00 uur:
SPD de La Guaera vs. Lucky Strike.
Zondagmiddag om 3.00 uur:
SPD de La Guarea vs. Amstel.

C.V.B.-nieuws:
Gedurende het Paasweekend geen wedstrijden.

Wachtdiensten bij C.P.N.
Op 27 maart: O. de Korte tel. 35125.
Op 29 maart: W. Antonissen.
Op 3 0maart: M. Josefa Curiel.
Uitgifte begrafenisverloven:
Van 28-29 maart: P. L. Martijn. Baai Macola weg 16b.

Gasolinestations:
Op 27 maart:

Sta. Rosa	Jansen
Cerito	Galmeyer
De Ruyterkade	Craz
Casparito	G. G. de Castro
Stoppelweg	Isa
Pater Euwensweg	Ellis en Dania

Op 29 maart:

Lunapark	Cardoze.
Cas Coraweg	Servicenter
Berg Altena	Bakhuis
Rio Canario	Winkel en Zonen
Hato	A. N. de Castro
Cas Chiquito	v.d. Mark
Mundo Nobo	Scheidelaar

Op 30 maart;

Salinja	Frederik
Hendrikplein	Winkel Sucs
Sta. Maria	de Haseth
Sta. Helena	Curaçao Motors
Mundo Nobo	de Jongh
Biesheuvel	Maduro

Weekend-Dienst Gouvernements-Geneeskundigen 28 - 31 maart 1959.
28 maart 2.00 n.m. tot en met 29 maart 12.00 n.m.

In het Stadsdistrikt: Dr. M. R. W. B Berkenveld, Berg Altena 59, Tel. No 11395.

In het 2de distrikt: Dr. H. W. A. Devid, Sta. Rosaweg 114, Tel. No. 36232
In het 3de distrikt: Dr J. H. Brahma Tewari, Gezondheidscentrum Barber. Tel. No. 24200.
29 maart 12.00 n.m. tot en met 31 maart 6.00 v.m.

In het Stadsdistrikt: Dr. J. E. Loe, Plantersrust 7, Tel. No. 23243.
In het 2de distrikt: Dr. P. E. Nasey Klein Kwartier 196, Tel. No. 35046.
In het 3de distrikt: Dr. J. M. J. Chocolaad, Soto, 3de distrikt? Tel. No. 24200.

EILANDGEBIED ARUBA

De wnd. Ontvanger van het eilandgebied Aruba, verwittigt hierbij de **TELEFOONABONNEES**, die hun telefoonabonnementen over de maand maart 1959 nog niet hebben voldaan, dat de aanmaningen hiervoor op 1 april 1959 zullen worden verzonden en dat de aanmaningskosten hiervoor vanaf 2 april 1959 verschuldigd worden.

Aruba, 24 maart 1959.

EILANDGEBIED ARUBA

VERKIEZING EILANDSRAAD 1959

De Voorzitter van het hoofdstembureau maakt bekend, dat op maandag 6 april 1959 des voormiddags negen uur tot des namiddags vier uur ten Bestuurskantore lijsten van kandidaten kunnen worden ingeleverd bij de Heer W. F. Craane, daartoe aangewezen lid van het hoofdstembureau.

Voor deze lijsten moet gebruik worden gemaakt van Formulieren, die ten burele van het bevolkingsregister kosteloos verkrijgbaar zijn.

Oranjestad, 25 maart 1959.
De Voorzitter voornoemd,
ARENDS.

New Yorkse Beurs

New York. — Het herstel dat eergisteren laat intrad werd gistermorgen op de New-Yorkse effectenbeurs aanvankelijk voortgezet doch spoedig traden winstnemingen op, waardoor de koers afbrokkelden. In de namiddag was de stemming onregelmatig lager waarbij fractionele dalingen werd geboekt en de markt sloot nauwelijks prijshoudend. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1224, waarvan hoger 461, lager 555 en onveranderd 208. De aandelenomzet bedroeg 3.280.000 en de obligatie omzet ldr. 6.250.000. De koersen waren als volgt:

American tel and tel.	241 7/8
Anaconda copper	69 1/2
Bethlehem copper	51 1/8
Dupont de nemours	227 1/2
General electric	80
General motors	45 1/8
International tel and tel	39
Royal Dutch	43 1/4
Shell oil	84 1/2
Standard oil of New Jersey	52 1/8
U. S. steel	90
Canadian pacific	30 1/2
International nickel	93 3/4
Royal Dutch American Shares	71 1/2 bieden
K. L. M.	36 1/4
Aluminium Co	81 1/2
Dow Jones	606.47

Programma Radio Kinderkoor

Oranjestad. — De tekst van het liedje dat de kinderen van het Radio-Kinderkoor met alle jongens en meisjes voor de radio tijdens de uitzending van zaterdag 28 maart zullen instuderen, luidt als volgt:

'k Heb een rood rood spiegeltje
gevonden!
'k Heb het op mijn hartje gebonden;
Keer omme, keer omme
Mooi meisje keer je eens omme.
Mooi meisje heeft zich omgekeerd,
Dat heeft ze van haar broertje
geleerd,
Keer omme, keer omme, mooi
meisje keer je eens omme.

En verder zullen wij enige liedjes gaan herhalen, zoals: „Kijk eens Antje speelt piano" en „Daar waren twee dappere dwergen".

Onze debutantjes van deze week zijn: Ronnie da Costa en Wilmar Hasselaar.

Nederlandse vereniging van geluidsjagers afd. Aruba

Oranjestad. — Op zondag 29 maart as. (Eerste Paasdag) zal er door Radio-Kelkboom van 18.30 tot 19.00 uur een programma worden uitgezonden, hetwelk is samengesteld door leden van de Nederlandse Vereniging van Geluidsjagers, afdeling Aruba.

In dit programma zijn opgenomen de bekroonde inzendingen van de op 10 maart jl. gehouden onderlinge geluidswedstrijden. U zult derhalve kunnen luisteren naar de hoorspelen „de eerste landing op de maan door Pionier 12" en „Moeder".

Voor bandrecorder-bezitters is dit een speciale gelegenheid om een indruk te krijgen van wat er op dit gebied te bereiken is.

Stem daarom uw radiotoestel op zondag, 29 maart as. om 18.30 uur af op Radio-Kelkboom.

Saprissa uit Costa Rica tegen Arubaanse selectie

Oranjestad. — Op 2 april as. zal het team van de voetbalklub Saprissa een wedstrijd spelen tegen de Arubaanse selektie. De leiding van het team berust bij de heer Fritz A. Leer en wordt vergezeld door radio- en sportverslaggever, Luis Cartin en de penningmeester Fernando Rojas. Keepers zijn Mario Perez en Juan Dios Nuñez; captain en achterspeler is Marjo Cordero; backs: Alex Sanchez, Guillermo Hernandez en Giovani Rodriguez; middenspelers: Tulio Quiros, Edgar Quesada en Marvin Rodriguez; voorspelers: Marvin Rodriguez, Ruben Jimenez, Rigoberto Rojas, Rodolfo Herrera, Hernan Monge, Alvaro Murillo, Carlos Vivo, Rodriguez Pacheco, Oscar Bejarano, Danilo Montero en Eduardo Viso (trainer).

Dinsdag 31 maart zal nog een oefenwedstrijd worden gespeeld door de Arubaanse selektie.

Jeugdvereniging Noord krijgt eigen voetbalveld

Oranjestad. — Op Tweede Paasdag om drie uur des middags wordt het eigen sportterrein van Union Juvenil Noord officieel geopend. Drie jaar geleden werd met de klub begonnen en hield men zich vooral bezig met binnenspelen. Dank zij de de grote belangstelling van de jeugd, kwamen er al spoedig volley- en tafeltennisafdelingen. Er is nu behoefte aan een voetbal- en een basket-afdeling.

De Jeugdklub, die onder leiding staat van frère Umberto, heeft nu een terrein gekregen ten noorden van de Jongensschool. Voorzitter van de voetbalafdeling is de heer Macimo Tromp.

Agenda Aruba

Oranjestad. — Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel.: 1233. Donderdag 26 februari 1959.

BIOSCOPEN:
De Veer, 8.30 uur:
VOOR JOU HEB IK GEZONDIGD. (Italiaans met Ned tekst) Gianfranco Nicosta, Milly Vitale. 18 jaar.
Rialto, 8.00 uur:
GRITENME PIEDRAS DEL CAMPO. (Spaans) Luis Aguilar, Armando Silvestre, Ana Bertha Lepe. Alle leeft.
Principal, 8.00 uur:
GIANT. Elizabeth Taylor, Rock Hudson, James Dean. Alle leeftijden.
Aurora, 7.30 uur:
ANOTHER TIME, ANOTHER PLACE. Lana Turner, Barry Sullivan, Glynis Johns. 18 jaar
Savaneta 7.30 uur:
CARAS NUEVAS. (Spaans) Corona y Arau, Luis Aguilar. Alle leeftijden.
Nachtdiensten Botica's:
Oranjestad. Botica del Pueblo Tel. 1253.
S. Nicolaas: Botica S. Lucas. Tel. 5006.
VERENIGING SURINAME:
Hedenavond 26 maart:
Passiespel door Aruba-Dramatic-Club.
Vrijdag 27 maart:
Clubgebouw gesloten, slechts de kostgangers kunnen tussen 12 en 2 p.m. hun maaltijd bekomen.
Zaterdag 28 maart:
Horse Race om 8 p.m.
Zondag 29 maart 1ste Paasdag:
Canasta Drive. Ver „Suriname" vs. I.P.F. Aanvang 10.00 a.m.
4.30 p.m. tot 6.30 p.m. Kinder Paasfeest. Uitsluitend voor de kinderen van de leden. Neemt s.v.p. Uw buurkinderen niet mee!
9. p.m. tot 3 a.m. Paasbal voor de leden. De muziek zal door Aruba's meest populaire conjunto „Sonora del Caribe" worden verzorgd.
Entree: Leden: Hr *f* 2.50 Dames *f* 0.50
Niet Leden: Hr *f* 3.50 Dames *f* 1.00
Beperkte bestuursintroductie toegestaan.
Maandag 30 maart 2de Paasdag:
Voorzetting Canasta Drive Ver. „Suriname" vs. J.P.F. Aanvang 10 a.m.
Middagdans van 5 p.m. tot 10.00 p.m.
Entree: Leden: Hr *f* 1.50 Dames *f* 0.50
Niet Leden: Hr *f* 2.50 Dames *f* 1.00
Muziekverzorging door „Sonora del Caribe".

BEZOEK JAGERS SMALDEEL V

Willemstad. — Aanstaande zaterdag van 3 uur tot half zes in de namiddag bestaat er voor het publiek gelegenheid een bezoek te brengen aan de jagers van het Smaldeel V aan de Nieuwe Haven.

Indien de „Karel Doorman" op de boven aangegeven bezoekuren binnen ligt, kan ook dit schip worden bezocht.

V. A. R. - autoriteiten hielden schip in Port Said aan

Prot Said. — De autoriteiten van de V.A.R. hebben woensdag in Port Said het ruim 7.000 ton metende Griekse vrachtschip „Nicolas Kairis" aangehouden, dat met een lading cement en schroot op weg was van Haifa naar Hongkong.

De „Nicolas Kairis" is het vierde schip, dat in de afgelopen drie weken door de autoriteiten van de V.A.R. is aangehouden. In Israëlische regeringskringen heeft men verklaard, dat men in Port Said de lading van een van deze schepen, de Westduitse vrachtboot „Lealott", heeft gelost. Deze lading bestond uit cement en citroenen afkomstig uit Israël.

Israël heeft op 18 maart bij de Veiligheidsraad geprotesteerd tegen het optreden van de V.A.R.

Het Egyptische blad „Al Ahram" weet te melden, dat de vertegenwoordigers van de V.A.R. bij de V.N. opdracht hebben gekregen te verklaren, dat Israël geen recht heeft om goederen per schip door het Suezkanaal te laten vervoeren, omdat de Arabische landen en Israël nog steeds in oorlog zijn.

OTTO FRANK in de V.S. aangekomen

New York. — Otto Frank is per schip in de V.S. aangekomen om regelingen te treffen voor de oprichting van een Anne-Frank-stichting in de Verenigde Staten die de uitvoering van de idealen van samenwerking onder de wereldjeugd van het in een Duits concentratiekamp omgekomen Joodse meisje wil bevorderen.

Otto Frank, die uit Bazel, waar hij thans woont, was gekomen vertelde dat hij de officiële stoot tot de stichting zal geven aan een diner dat op 24 maart in een theater aan de 56ste straat in Manhattan wordt gehouden.

WIEBELEND OP EEN KABEL . . .

La Rochelle. — De 19-jarige koorddansers Roland Schmidt en Francine Pary, die een maand geleden een wereldrecord vestigden, zijn te La Rochelle in het huwelijk verbonden, wiebelend op een kabel die tussen twee torens was gespannen. De bruid, in witte jurk met sluier, en de bruidegom, in smoking, kusten elkaar in aanwezigheid van duizenden getuigen die het verheven schouwspel van de grond af gadesloegen.

Jaarverslag SHELL Vorig jaar op één na de beste

New York — Esso Standard Oil Co, de verkooporganisatie van de Standard Oil Co. of New Jersey, heeft de door de Amerikaanse regering ingevoerde verplichte beperkingen op de invoer van olie een ernstige vergissing genoemd.

Wij menen dat een ernstige fout werd begaan door de invoer van zware stookolie onder verplichte controle der regering te brengen, zo zeide William Naden, president van Esso Standard.

Het terugbrengen van de invoer van zware stookolie tot het peil van 1957 zal vele verbruikers geen andere keus laten dan hun activiteit te beperken, of hun toevlucht te zoeken tot duurdere verwarmings- of krachtopwekkingsbronnen.

De heer Naden zette uiteen, dat als gevolg van de kosten-factor de olieraffinaderyen in de Verenigde Staten het grootste deel van de ruwe olie die zij raffineren, verwerken tot benzine en andere lichte produkten, en dat vrijwel niet voldoende zware stookolie werd geproduceerd door de binnenlandse raffinaderijen om in de vraag van de binnenlandse verbruikers te voorzien.

Tientallen jaren lang werd zware stoakolie in de V.S. geimporteerd om aan de vraag voor deze brandstof te voldoen, aldus Mr. Naden, speciaal in het zwaar geindustrialiseerde gebied van de Oostkust en Nieuw-Engeland. Deze invoeren dienden uitsluitend om het verschil tussen de binnenlandse aanvoeren en de vraag van verbruikers op te vangen.

Venezolaanse Cinco y Seis

Wat zal het miljoenenspel ons a.s. zondag brengen?

QUEFLOR onze „fija” van deze week en PODER onze „batacazo”

Celedonio Hernández en Jesús Torres, de twee fortuinlijke mannen, die samen de enige „cuadro” met de zes winnende paarden hadden opgesteld, gingen gisteren hun „cuadro” innen. De winnende „cuadro” zag er als volgt uit: 1) Bengali, 2) Cucarachero en Algeciras, 3) Llave 4 en Tucuso, 4) Llave 5, 5) Llave 4 en Royal Fox, en 6) Risa Franca. Zoals men weet, waren de paarden Bengali en Risa Franca uit de wedstrijden teruggetrokken, dus het geluk was, dat juist Pedernal en Laque, de paarden waren, die de races wonnen en zodoende de plaats van de teruggetrokken paarden innamen. Hernández is een vader van negen kinderen, die een kleine „ranch” in Puerto Cabello bezit. Torres is timmerman van beroep, maar momenteel zit hij zonder werk. Enige verslaggevers vroegen aan Hernández wat hij met al het geld zal doen (zegge en schrijve zal de man 400.000 bs. ontvangen). Hij peinsde, krabde zich even achter de oren en zeide: „Ik bouw een heel mooi huis voor mijn vrouw en kinderen, en de rest zet ik op de bank!” Torres had geen kommentaar. Hij zeide alleen, dat hij nog geen plannen heeft. Deze week lijkt het weer niet op een „mercado libre”. Dus „batacazo”-spelers, hier is weer een goede kans! Van de week hebben wij besloten het paard QUEFLOR in de „cuarta valida” te kiezen als onze „fija”. Onze „batacazo” is PODER in de eerste race.

„Primera valida”

Twaalf exemplaren van de 8e serie zullen om drie uur zondagmiddag van start gaan en trachten elkaar de loef af te steken. Het trajekt voor deze race is bepaald op 1700 meter. De paarden, die hier van start zullen gaan, zijn: **1) K. T. Dra, 2) La Misión, 3) Trueno Sordo, 4) Bayeton, 5) Mate Amargo, 6) Rusiñol** en **7) Orocopiche** vormen llave cinco; **8) Sea King, 9) Calderon, 10) Impulso II, 11) Poder** en **12) Hermano.** De vermelde favorieten zijn: **BAYETON** met jockey Omar Perez (handicap 49 kg.), **CALDERON** met Felix Garcia (handicap 50 kg.) en **IMPULSO II** met Hernan Rengifo (handicap 54 kg.). Zeer moeilijk is het de winnaar uit deze eerste wedstrijd te halen. Maar of wij het goed hebben, dan maken de paarden zoals: **La Misión, Trueno Sordo, Bayeton, Calderón en Poder** (onze „batacazo”) de beste kansen op de overwinning.

„Segunda valida”

1400 Meter zal het trajekt van deze wedstrijd zijn. Twaalf paarden zijn hiervoor ingeschreven, en deze dravers zijn: **1) Duilio** en **2) Clavileño** vormen llave uno; **3) Prince Charmant, 4) Barcelones** (debutante, niet geldig voor de 5 y 6), **5) Costeo, 6) Amor Pagano, 7) Ganges, 8) Tucuso, 9) Canovas, 10) Saladino, 11) Impar** en **12) Royal Fox.** De favorieten zijn: **TUCUSO** met jockey Antonio León (handicap 49 kg.), **COSTEO** met „Pilin” Gonzalez (handicap 55 kg.) en **AMOR PAGANO** met Hector Revello (handicap 50 kg.). Het paard **Tucuso** maakt volgens ons de beste kansen op de overwinning. Maar het is heel, ja heel voorzichtig zijn met: **Llave uno (Duilio en Clavileño), Canovas en Saladino.**

„Tercera valida”

Indien wij er niet naast zijn, zal deze derde race de moeilijkste van de middag worden. De reden daarvoor is, dat de dravers, die hier van start zullen gaan, alle „cracks” zijn. De 10 paarden, die tot de 1e en 2e serie behoren, en die een 1800 meter trajekt voor de boeg hebben, zijn als volgt: **1(Trufador, 2) Royal Runner** en **3) Santo y Seña** vormen llave uno; **4) Cartero, 5) Sultanabad, 6) Magallanes, 7) Acridio, 8) Mc Kinley, 9) Asomado** en **10) Petroleo.** De vermelde favorieten zijn: **PETROLEO** met „Negro” Cruz (handicap 56 kg.), **LLAVE UNO** met **Trufador** (W. Carrion, 51 kg.), **Royal Runner** (R. Cortez, 50 kg.) en **Santo y Seña** (J. Araya, 58 kg.) en **CARTERO** met Carlos Cruz (handicap 51 kg.). Volgens ons zijn het vier paarden, die een heel goede kans hebben. Deze zijn: **Trufador, Sultanabad, Acridio of Asomado.**

„Cuarta valida”

De vierde wedstrijd is speciaal uitgeschreven voor merries, die drie of meer keren aan een wedstrijd hebben deelgenomen en die niet meer dan 20.000 bs jaarlijks hebben verdiend. De race is uitgestippeld op een mijl, oftewel 1600 meter. De 12 „yeguas”, die hier van start zullen gaan, zijn: **1) Traballa, 2) Queflor, 3) Conhori, 4) Ladronaza** en **5) Time and Tide** vormen llave cuatro; **6) Touché** en **7) Madam Recorder** vormen llave siete; **8) Consuelo, 9) Salsa, 10) Phrenetic, 11) Su Prima** en **12) Gaita Firme.** De favorieten zijn: **LLAVE SEIS** met **Touché** (A. J. Utrera, 56 kg.) en **Madam Recorder** (C. Garcia, 52 kg.), **TABALLA** met jockey P. J. Gonzalez (handicap 52 kg.) en **CONHORI** met Emiro Atencio (handicap 52 kg.). In deze wedstrijd hebben wij besloten **QUEFLOR** met „Mano de Tigre” Bustamante als onze „fija” van deze week te kiezen. Iedereen, die met de paardensport meedoet, kent Bustamante. Er is een heel hoge premie voor deze race, dus vanzelfsprekend moet Raul de wedstrijd op zijn naam brengen.

„Quinta valida”

Tot de 9e serie behoren de dravers, die voor deze vijfde wedstrijd zijn ingeschreven. Het trajekt is bepaald op 1400 meter. De twaalf exemplaren, die hieraan deelnemen, zijn: **1) Periodista, 2) Lavandula, 3) Fire Prince, 4) Laque, 5) Artifice, 6) Buscadora, 7) Maria Cecilia, 8) Stuka, 9) Pampa Brava, 10) Chou en Lai, 11) El Crack** en **12) Virazon.** De favorieten voor deze een voor de laatste race zijn: **LAQUE** met jockey R. D. Guzmán (handicap 52 kg.), **FIRE PRINCE** met Elacio Peña (handicap 50 kg.) en **LAVANDULA** met T. J. Cortéz (handicap 49 kg.). De favorieten kunnen hier heel gemakkelijk het onderspit delven, omdat de paarden, zoals: **Maria Cecilia, Stuka, El Crack** en **Virazon** dravers zijn, die heel goede kans maken.

„Sexta valida”

De dravers van deze laatste wedstrijd zullen een heel kort trajekt voor de boeg hebben. Het trajekt is namelijk op 1100 meter bepaald. De 12 dravers, die hier hun kleuren zullen moeten verdedigen, zijn: **1) Cielo Real, 2) Atrevido, 3) Friend, 4) Rasputin II, 5) Hispiada, 6) La Ñatita, 7) Topita, 8) Mandato, 9) Grimpola, 10) Domino Azul** en **11) Mana** vormen llave diez en zijn debutanten, die niet geldig zijn voor de 5 y 6 en **12) Sierra Maestra.** De favorieten zijn als volgt vermeld: **LA ÑATITA** met jockey T. J. Cortez (handicap 56 kg.), **GRIMPOLA** met Felix Garcia (handicap 48 kg.) en **CIELO REAL** met Cruz Cortez (handicap 49 kg.). Volgens ons maken de paarden **La Ñatita** en **Grimpola** de beste kansen voor deze laatste wedstrijd. Mocht er echter een „batacazo” verrassen, dan kan het **Rasputin II, Topita** of **Mandato** zijn.

Onze cuadros zien er als volgt uit:

K. T. DRA LA MISION PODER	3	TRUENO SORDO BAYETON	2	LA MISION CALDERON	2
TUCUSO COSTEO	2	LLAVE UNO TUCUSO	2	TUCUSO	1
LLAVE UNO ACRIDIO ASOMADO PETROLEO	4	LLAVE UNO SULTANABAD	2	LLAVE UNO ASOMADO	2
QUEFLOR	1	QUEFLOR	1	QUEFLOR	1
PERIODISTA LAQUE	2	FIRE PRINCE STUKA	2	LAVANDULA EL CRACK	2
LA ÑATITA GRIMPOLA	2	CIELO REAL LA ÑATITA	2	LA ÑATITA	1
	Bs 96		Bs 32		Bs 8

Nieuw bestuur Centro Social Catolico

Willemstad. — Na de laatstgehouden verkiezing is het bestuur van Centro Social Católico als volgt samengesteld: H.H. Edgar M. Romer, Voorzitter; José M. Broos, Penningmeester (herkozen); Sanzio D. Schob, Secretaris (herkozen); Adhemar P. Janzen, V.-Voorzitter; Miguel de Lannoy, Commissaris; Elias Barkmeyer, Commissaris (nieuw lid) en Jesus Montero, Commissaris (nieuwe lid).

Jeugdzorg Clubhuis Maria Maai

Willemstad. — De leiding van de Jeugdzorg van het Clubhuis Maria Maai schrijft ons:

Op a.s. zaterdagavond om 7 uur begint er een knockout tafeltennistournooi voor de oudere jongens van deze organisatie uit de omgeving van het voorm. Amer. Kamp.

Na loting werden de wedstrijden als volgt verdeeld:

Vrijdagavond: R. Booi — E. Alberto (A); F. Liberia — R. Ravenstein (B); C. Booi — E. Griffith. (C).

Zaterdagavond: N. Peiliker — R. Diaz (D); L. Pieters — R. Eliazer; C. Kramer — K. Alberto (F).

Zondagavond: B. Chatlein — F. Douglas (G); G — F (H); E — D (I).

Maandagavond: C — B (J).

Vrijdagavond: A — J (K); I — H (L); Finale K tegen L.

Met uitzondering van de finale zal er gespeeld worden best' of three terwijl de finale zal gaan om best of five. Belangstellenden zijn van harte welkom.

Op zaterdagmiddag 28 maart vind er eveneens een Jeugdvoetbalwedstrijd plaats tussen twee jeugdteams bestaande uit jongens van de omgeving. Ongetwijfeld zal deze wedstrijd ook de moeite van 't kijken waard zijn omdat er tussen de jongens enkele veelbelovende jonge voetballers zijn. De Leiding is nu bezig om te proberen gedurende de vacantiedagen enkele extra filmvoorstellingen te krijgen. Door tussenkomst van de plaatselijke bladen zult U hierover meer vernemen.

INTERNATIONAAL BOKSNIEUWS

Britse boksbond geeft BRIAN LONDON geen toestemming tegen FLOYD PATTERSON uit te komen

Londen. — De Britse boksbond heeft Brian London geen toestemming gegeven om tegen Floyd Patterson, wereldkampioen zwaargewicht, uit te komen.

London — voormalig kampioen van het Britse gemeenebest — had de bond om schriftelijke toestemming verzocht, nadat met Patterson overeenstemming was bereikt over een gevecht in april te Las Vegas. De bestuursleden van de bond, die gisteren te Londen bijeenkwamen, waren echter van mening, dat dit gevecht de belangen van de Britse bokssport niet zouden dienen. De beslissing van de bond betekent voor Brian London een schadepost van op zijn minst 26.500 pond sterling. De Britse bokser, die reeds met de training was begonnen, zou deze week met zijn vader, eveneens oud-kampioen van Engeland, naar New York vliegen om de kontrakten te tekenen.

Zoals bekend verloor London in januari jl. zijn titel van zwaargewicht van het Britse gemenebest aan zijn landgenoot Henry Cooper.

Archie Moore wederom tegen Yvon Durelle

De wereldkampioen in het halfzwaargewicht Archie Moore zal op 15 juli te Montreal zijn titel tegen de Canadees Yvon Durelle, houder van de Britse empire-titel, verdedigen.

De twee boksers hebben elkaar in december van het vorig jaar ontmoet. Moore won toen door k.o. in de 11e ronde, nadat hij in de eerste ronde driemaal was gevloerd.

De heer C. F. ZWIER, bedankt als voorzitter van Tafeltennisbond

Willemstad — Naar wij vernamen heeft de Heer C.F. Zwier met ingang van 23 maart jl. uit persoonlijke overwegingen bedankt als voorzitter van de Curacaose Tafeltennis Bond. Enkele lopende zaken zal hij echter nog afwikkelen.

BEKENDMAKING

DE FIRESTONE SERVICE STORE

in de Oranjestraat zal gesloten zijn van 27 tot en met 30 maart.

AFWEZIG

A. van der Sar,
internist.

De praktijk wordt waargenomen door

M. WILLEMSE,
interniste
ten huize van A. van der Sar, en door

Dr. B. Vinke,
Roodeweg (O).

Van het Volleyball-front

Lucky Masters sub-kampioen door 3-2 zege op AQUINO

Eerste interinsulair volleyball-kontakt tussen Curacao en Aruba

Willemstad — Gisteravond werden op de banen van Chinese Club de wedstrijden voor de competitie van de Navobo voortgezet met twee zeer belangrijke wedstrijden nl. Olympia — Vios en Luckymasters — Aquino.

Olympia verloor haar laatste kans op het dameskampioenschap in een spannende wedstrijd, die tenslotte met 3—2 voor VIOS was. VIOS zal nu de volgende week tegen Asiento A moeten uitmaken wie zich kampioen mag noemen, want en Kwiek en Olympia hebben hun kampioenaspiraties in rook zien opgaan. Deze beide laatsten zullen volgende week om de derde plaats strijden.

De wedstrijd zelf was wel spannend, maar kon toch het echte volleyballhart zoals de Mexikaanse dames demonstreerden zullen er nog heel wat zware trainingen noodzakelijk zijn en niet alleen tijdens bondstrainingen maar ook door de clubs zelf.

De eerste set was voor Olympia 15—8. De tweede set voor VIOS 15—9. De derde set nog voor Olympia 15—12. Maar toen kon VIOS met beter volleyball en minder vermoeidheid in de twee laatste sets 15—3! en 15—6 de overwinning in de wacht slepen. Voor Olympia speelden. M. Ringeling, Maureen Pieters, Stella en Aminta Sprockel, M. Wolfschoon en Hilda Sambre, Lucile, L. en V. Bernadina, L. Bosnie, V. Pieters en A. Martina.

Aquino begon goed, maar moest toch nog in Luckymasters haar meerdere erkennen. *De ploeg bestaat uit individueel zeer goede spelers, toont echter geen hecht teamverband, maar zal in deze samenstelling een geduchte tegenstander worden voor de topploegen in de toekomst.* De wedstrijd kende fraaie momenten, maar bracht toch niet de nodige spanning. Luckymasters zegevierde tenslotte 9—15, 15—9, 11—15, 15—3!, 15—10) en dus 3—2.

Aan deze nog zeer jonge ploeg onze hartelijke gelukwensen met het behaalde sub-kampioenschap.

Aquino zal nu met Chinese Club en M.L.D. moeten uitmaken wie als vierde naar de A-klasse promoveert. Wij houden het op Aquino!

Verdere uitslagen:

Super Stars — Venus 3—2.

Radulphus coll. — Volleymasters 1—3; Xaveriuscoll. — Zwijsencoll. 2—3.

Verdere volleyballnieuws

Woensdagmorgen, 1 april 9 uur zal Curaçao haar eerste interinsulair volleyballcontact krijgen met Aruba. Dan zullen n.l. de St. Thomasbond van Aruba en Don Bosco van Curacao kun krachten meten in volleyballwedstrijden op de Asientobanen te Negropont.

Dames 9 u. Curacao B — Aruba B
10 u. Curacao A — Aruba A.
Heren 11 u. Curacao — Aruba.

De onderwijzers en onderwijzeressen zijn reeds intensief in training. Maandag a.s. zullen de ploegen van Curacao definitief samengesteld worden. Mochten er nog verborgen volleyballtalenten zijn bij de leden van Don Bosco dan kunnen deze zich alsnog opgeven tot en met vrijdag bij dhr. A. Schraven, Kanga 132.

De wedstrijden tussen de damesploegen van Maracaibo en Curacao zullen voorafgegaan worden door wedstrijden van verschillende scholen op Curacao.

'n Zeer verstandig besluit van de Navobo om deze scholieren elkaars krachten te laten meten en hen deze eer te gunnen, omdat juist het gras van onze volleybaltoekomst van deze colleges komt.

't Zal tevens een aftasten van elkaars krachten worden voor het in juni te houden schoolvolleyball toernooi en georganiseerd goed spel te zien geven.

Als speciale geste heeft het bestuur van de Navobo besloten, dat alle scholieren van deze scholen tegen halve prijs deze wedstrijden kunnen bijwonen.

Ziehier het programma:

Chinese Club. 3 april. 7.30 uur.
1. Xaveriuscollege — Schroederschool. Daarna 2. Curacao Maracaibo.

4 april 7.30 uur:
1. St. Thomascollege — Mgr. Zwijsencollege. Daarna 2. Curacao — Maracaibo.

5 april. Aanvang 4 uur.
1. Stuyvesantcoll. — Radulphuscoll. Daarna 2 Curacao — Maracaibo. Wij komen op deze wedstrijden nog nader terug.

Gelijkopgaande strijd tussen SITHOC en JONG COLOMBIA eindigt in 0 — 0 gelijkspel

Willemstad. — Sithoc en Jong Colombia moesten na anderhalf uur spelen genoegen nemen met een doelpuntloos gelijkspel na een gelijkopgaande strijd, waarin beide partijen ruimschoots kansen tot doelpunten kregen, doch deze niet benutten.

In de eerste helft was Sithoc sterker en met goed kombinatiespel werd vaak tot diep in de Jong Colombia-verdediging doorgedrongen. Tot scoren kwamen de Collegemannen echter niet. In de tweede helft was het Jong Colombia, dat de toon aangaf en een vrijwel konstante druk op het Sithoc-doel uitoefende. Doordat evenwel de Jong Colombiaanse schutters faalden en de Sithoc-defensie met Beltrand en keeper Richardson aan het hoofd veel en goed werk verzette, kwamen ook de Boca-jongens er niet toe de bal in het net te deponeren. Klinkenberg en Salomon Martinus kregen goede kansen, doch hiervan werd geen gebruik gemaakt. Met de score van 0—0 kwam het einde van deze ontmoeting, een score, waarmede beide partijen genoegen kunnen nemen.

Door dit gelijkspel wist Sithoc de vierde plaats te veroveren op Jong Holland, echter met een gespeelde wedstrijd meer. Jong Colombia heeft negen punten weten te vergaren uit een totaal van dertien wedstrijden zal — met veel geluk — de voorlaatste plaats net kunnen ontlopen.

Een matig publiek woonde de wedstrijd bij, hetgeen waarschijnlijk te wijten is aan het feit, dat de spanning uit de kompetitie verdwenen is, daar — ofschoon er nog enkele wedstrijden gespeeld moeten worden — SUBT reeds de kampioenskroon heeft weten te bemachtigen.

De leiding was bij scheidsrechter Verdonk in goede handen.

De stand van de kompetitie is thans als volgt:

	gsp.	gw.	gl.	vrl.	doelpt v	doelpt t	pt
S.U.B.T. ..	12	11	1	0	35	10	23
C. Dom. ..	13	8	2	3	28	16	18
Vesta	13	6	2	5	17	16	14
Sithoc ..	13	5	3	5	17	15	13
J. Hol. ..	12	6	0	6	21	15	12
Riverside	13	3	4	6	17	32	10
J. Col. ..	13	3	3	7	20	22	9
J. Cur. ..	13	1	1	11	5	33	3

Sportuitwisseling Don Bosco — Sint Thomas

Willemstad — In de Paasvakantie zal er een sportuitwisseling plaatsvinden tussen Don Bosco van Curacao en Sint Thomas van Aruba.

In 1959, het jubileumjaar van Don Bosco, waarin de R.K. Vereniging voor Onderwijzend Personeel 25 jaar bestaat, zal Don Bosco als gastheer optreden.

De Arubaanse collega's arriveren op dinsdag 31 maart om 10 uur op Hato. De verwelkoming en eerste bijeenkomst is in het R.K. Zeemanshuis. Het programma omvat: voetbal, schaken, volleyball, tafeltennis en hersengymnastiek. De leden, die zich willen opgeven voor schaken en tafeltennis, kunnen zich alsnog opgeven bij: S. Kok, tel. 23322.

HOCKEY - DAG OP DAMACOR

Willemstad. — In verband met het bezoek van Smaldeel V wordt op Goede Vrijdag door de Curaçaosche Hockey Club op haar terrein Damacor een hockey-dag georganiseerd. De deelnemende ploegen zijn: Smaldeel V, Kon. Marine Curaçao, Asiento en C.H.C.

Aanvang van de wedstrijden 14.00 Gespeeld wordt in een halve competitie.

Programma:

14.00 — 14.25: CHC — Asiento;
14.35 — 15.00: Marine — Smaldeel V
15.10 — 15.35: CHC — Marine;
15.45 — 16.10: Asiento — Smaldeel V;
16.20 — 16.45: Asiento — Marine;
16.35 — 17.20: CHC — Smaldeel V.

Het spookpaard

Oorspronkelijk detective-verhaal

door MARTIN MONS

9)

Als Toon hem de volgende morgen komt wekken en de gordijnen opentrekt, valt een brede baan zonlicht de kamer binnen.

„Wel goede morgen, Toon, dat ziet er vandaag niet kwaad uit, wel?” zegt hij opgewekt.

„Nee, het weer is goed genoeg, doar niet van,” zegt Toon zo luguber dat Pieter Auguste hem verbaasd aankijkt. De goede man is een toonbeeld van ellende, zijn anders als een appel blozend gezicht is vaalbleek, de ogen rood omrand alsof hij de hele nacht niet geslapen heeft, de mondhoeken omlaag getrokken. Hij slaakt een diepe zucht en deponeert Pieter Auguste's kopje morgenkoffie op het bedtafeltje alsof het een gifbeker is.

„Joa, over het weer hebben we geen kloagen,” herhaalt hij met een lugubere nadruk op „weer”.

Perquin snuift in stil genieten de heerlijke koffiegeur en neemt zich voor onverschillig op welke manier dan ook aan Trees, de welgedane keukenvorstin, het geheim van dit goddelijk brouwsel te ontfutselen.

„Woar wou meneer z'n scheerwoater gezet hebben? gaat Toon voort en het klinkt als verwittigde hij hoofdinspecteur Pieter Auguste Perquin, dat de beul nu ieder ogenblik kon binnenkomen.

Deze ontrukt zich met moeite aan zijn koffiedromen, maar hij voelt dat de beschaafde vormen hier gebiedend een nader ingaan op de opmerkingen van de man eisen en vraagt gehoorzaam: „Waar heb je dan wel klagen over, Toon?”

„Och nee, niks, meneer,” aarzelt Toon. „Heeft meneer vannacht diejen slag ook gehoord?”

„Ja, dat was er me een flinke klap, hè? Ik kreeg het hier wel niet uit de eerste hand, omdat mijn kamer hier aan de achterzijde is en het geluid, voor zover ik tenminste kon nagaan, kwam van de voorkant.”

„Joa, diejen klap kwam van den aanderen kaant,” bevestigt Toon.

„Wat was het eigenlijk? Er is toch niets ingestort? Neen, dat kan haast niet, er was geen gerommel, alleen maar die slag.”

„Sjuustement, meneer, enen slag,” bevestigt Toon somber.

„Nu, en?” vraagt Perquin, zijn natuurlijke nieuwsgierigheid geprikkeld door dit vertoon van geheimzinnigheid.

Toon schudt het hoofd: „'t Is een kwoai ding, een heel kwoai ding, meneer. Ik moet er niet oan denken wat of ter nou...... Nee, ik moet er niet oan denken.”

„Maar wat, sacrénom, is er dan eigenlijk gebeurd? Je staat daar maar te jammeren en te steunen, maar wat er nu eigenlijk gebeurd is, daarvan weet ik nog net zoveel als toen je binnenkwam.” zegt Perquin geprikkeld uit. „Zeg dan wat er eigenlijk aan de hand is of, als je dat niet wilt of kunt, hou dan je mond er over!”

Er komt een uitdrukking van verwijt in Toons ogen en hij hult zich een ogenblik in een waardig, nadrukkelijk zwijgen dat heel duidelijk doet voelen hoe er dingen zijn, die men er maar niet zo plompverloren uitflapt. Dingen, die een zekere voorbereiding nodig hebben, dingen, voor het kennis nemen waarvan de geest eerst in een passende staat behoort te worden gebracht.

„Die pop is noar beneden gekommen,” zegt hij dan dof.

Pieter Auguste Perquin staart hem verbijsterd aan.

„Pop? Naar beneden gekomen? Welke pop is naar beneden gekomen? En hoe? Ik begrijp er, eerlijk gezegd, niets van.”

„Moar meneer heeft toch die poppen wel gezien?”

„Poppen?” zegt Perquin vaag.

„Joa, op het dak.”

„O, die beelden op de balustrade? Is er daar vannacht eentje van naar beneden gekomen?”

„Joa, die mee diejen maand mee appele, zal ik moar zeggen. Diejen op den hoek, witte.”

„O, P o m o n a ! Nu, dat is een felicitatie waard, ik heb zelden zo'n monster gezien,” vindt Pieter Auguste opgewekt. „Als het niets ergers is......”

Toons handen maken een bijna bezwerende beweging.

„Meneer, ge wit nie wat of dadde zegt. 't Is een kwoai ding aster een van de poppen van het Huis noar beneje komt. Een verduld kwoai ding!”

„Waarom, Toon?”

„Omdadder nou dinge goan gebeure, meneer,” fluistert de knecht.

„Wat voor dingen dan, Toon?” vraag Perquin vriendelijk. Hij ziet hoe de knecht beeft van nervositeit. „Bedoel je sterfgevallen?”

Hij schudt het hoofd.

„Arrege dingen,” zegt hij vaag, „arrege dingen. Als er een pop valt, komt er ongeluk op het 'uis...... Het is .... het is een verduld kwoai ding, meneer! En gister hebbe ze ook het spookpoard gezien! Dat gift een dooie.”

„Dus, als ik je goed begrijp, dan is de verschijning van dat spookpaard het voorteken van een sterfgeval en het vallen van zo'n beeld van andere ongelukken? Dat is er me geen kleinigheid. Laat ik nu maar eens beginnen met je te vertellen, dat er helemaal geen spookpaard gezien is. Een van de dames schrok van een schaduw op de muur, de schaduw van dat paard op de fontein. Zo zie jij hoe zulke malle verhalen in de wereld komen...... En wat het vallen van dat beeld betreft, dat heeft natuurlijk ook een of andere doodnatuurlijke reden. Misschien is het gistermiddag met dat hevige onweer op een of andere manier losgeraakt. Je moet niet vergeten, dat het toen stevig gewaaid heeft ook. Je zult hoop ik toch wel zo verstandig zijn er niet met de rest van het personeel over te praten? Zie je, je kunt nooit weten, wat voor gevolgen zulke verhalen hebben. Vooral wat de vrouwen betreft. Je weet hoe vrouwen zijn, Toon. En als er een van de kook is, dan volgt vanzelf de rest en voor je het weet, staat hier de hele wereld op zijn kop. Jij ziet er uit als een verstandige kerel en......”

(Wordt vervolgd).

Het luisterrijke fresco, met de voorstelling van Christus' verrijzenis, door Piero della Francesca, in het Palazzo Communale te Borgo San Sepolcro.

Het feestlied voor Pasen

Victimae paschali
laudes immolent Christiani.

Agnus redemit oves,
Christus innocens Patri reconciliavit peccatores.

Mors et vita duello
conflixere mirando,
dux vitae mortuus
regnat vivus.
Dic nobis, Maria,
quid vidisti in via?
Sepulcrum Christi viventis
et gloriam vidi resurgentis,
angelicos testes,
sudarium et vestes.
Surrexit Christus spes mea,
praecedet vos in Galileam.
Scimus Christum surrexisse a mortuis vere:

tu nobis, victor Rex, miserere.

Aan het Paaslam
laten de Christenen het offer
brengen van hun lof
Het Lam heeft de schapen verlost,
Christus door zijn onschuld de zondaars
verzoend met de Vader
Dood en leven vochten
een wonderbaar tweegevecht uit,
e Heer van het leven stierf
en regeert levend.
Zeg ons, Maria,
wat heb je onderweg gezien?
Ik heb het graf van de levende Christus gezien
en de heerlijkheid van de Verrezene,
engelen als getuigen,
de zweetdoek en de kleren.
Verrezen is Christus, mijn hoop;
Hij zal u voorgaan naar Galilea.
Wij weten dat Christus waarachtig van de
doden is verrezen.
U, overwinnende Koning, wees ons genadig!

Met een nieuw gezicht ontslagen

Dit artikel ontleenden wij aan het boekje van Friedrich Deich: „NIEUWE ONTDEKKINGEN IN DE GENEESKUNDE", in de Prisma-reeks uitgegeven door de Uitgeverij Het Spectrum te Utrecht.

Het moet in Frankrijk eens zijn voorgekomen dat niemand die door de schuld van een ander was gevallen, niet alleen zijn neusbeen brak maar ook aan zijn gezicht dermate werd geschonde dat zijn eigen vrouw hem niet terugkende. Het spreekt voor zichzelf dat het misvormde slachtoffer een aanklacht tegen veroorzaker van het ongeluk indiende en van hem smartegeld eiste en een grote schadevergoeding voor het verlies van datgene wat 's mensen karakteristiekste bezit is, namelijk zijn eigen gezicht. Bij het dossier behoorden twee foto's waarop men kon zien hoe hij er vroeger had uitgezien en hoe er nu na het ongeluk uitzag. Hij vergat alleen de foto's van een bijschrift te voorzien en mede te delen dat hij inmiddels door een plastische chirurg was opgelapt, die 'n ware artiest moet zijn geweest. Want de rechter besloot nadat hij de foto's lange tijd had bekeken hem een vorstelijke schadevergoeding toe te kennen, omdat hem de misvorming bijzonder groot voorkwam.

Toen de rechter echter het betoog van het slachtoffer onder ogen kreeg, moest hij tot zijn verbazing bemerken dat hij de foto's van de klager fout had geïnterpreteerd. Het ogenschijnlijk misvormde gezicht was klagers gewone vóór het ongeluk geweest en het andere gezicht dat zo gunstig bij het eerste afstak, was het werk van de chirurg. Vandaar dat de rechter de klager weliswaar smartegeld toekende maar hem de geëiste schadeloosstelling ontzegde, daar zijn uiterlijk door het ongeval tenslotte erop leek te zijn vooruitgegaan, waarvan klager, zoals de rechter meende, ook belangrijk economisch voordeel mocht verwachten mits hij op de juiste wijze ervan wist te profiteren.

Het is inderdaad steeds weer een verrassing te constateren wat deze nieuwe tak van de chirurgie presteert. Zolang de chirurgie bestaat doen de artsen moeite de mensen die met een hazelip of een gespleten verhemelte werden geboren te helpen, maar pas de laatste dertig jaar werd deze kunst aanzienlijk vervolmaakt. Men kan zelfs zeggen, wat de natuur deze mensen aanvankelijk bij vergissing heeft onhtouden, namelijk een sympathiek gezicht wordt hun met behulp van de kaakchirurgie nageleverd.

Indien men zich tijdig aan een plastische chirurg toevertrouwt, kan men geheel van zijn euvel worden bevrijd. Natuurlijk zullen de ouders van de misvormde vroeg het besluit moeten nemen hem te laten opereren, want het beste tijdstip voor de chirurgische behandeling van een kaakspleet ligt tussen de 6de en de 8ste levensmaand. Spleten in het achterste mondgewelf (verhemeltespleten) opereert men pas in het 3de levensjaar. De beste methode is de „dubbele bedekking van de neusbodem". Daarbij wordt de neus die bij een kaakspleet ernstig pleegt te zijn misvormd, in de goede stand gezet en gehouden, een methode die men 20 jaar geleden nog voor onmogelijk hield.

De uitvinder van deze succesvolle methode is de onlangs overleden professor Wassmund (Berlijn), die met de Berlijnse hoogleraar Axhausen tot de nestors der kaakchirurgie behoort. Eigenlijk gaat deze geweldige ontwikkeling van de kaakchirurgie terug op de Franse professor Vaux uit Parijs, die omstreeks de eeuwwisseling dit onderdeel van de algemene chirurgie tot een apart specialisme wist te maken. Hij ging ervan uit dat de kaakchirurg tevens tandarts moest zijn want de behandeling van spleetmisvormingen behoort niet alleen uit een plastische gelaatsoperatie te bestaan, maar tevens uit de vorming van een goed functionerend gebit.

De kaakchirurgie is dus gegroeid uit de synthese van chirurgie en tandheelkunde en zij heeft heden na een bestaan van 50 jaar een hoogte bereikt die bijna niet is te overvleugelen. Er mag niet worden verzwegen dat haar ontwikkeling door de twee wereldoorlogen aanzienlijk is versneld.

De ernstige verwondingen van het gelaat stelden aan de kaakchirurgen de hoogste eisen en zij verschaften hun overvloedige ervaring.

Het vervult de kaakchirurgen met gerechtvaardigde trots dat zij van de nood een deugd hebben gemaakt. De „oude gevallen" waaraan zij minder kunnen doen, lat zij aan de kaakorthopedisten over die gewoonlijk ook voor de nabehandeling van de geopereerde specialismen vullen elkaar op gunstige wijze aan en zij bewijzen dat de verderschrijdende specialisering in de geneeskunde ook bijzonder zinrijk kan verlopen.

SACRAMENTUM PASCHALE – HET PAASMYSTERIE

De oer-christelijke zin van sacrament is niet die van „heilige handelingen en woorden", of zelfs van „genademiddel", maar van „mysterie": dat mysterie, waarvan S. Paulus zegt, dat het van de grondvesting der wereld af verborgen was en eerst in zijn dagen is geopenbaard, en dat hij is geroepen om het te preken aan de heidenen.

Het jonge christendom, evenals de kerk van alle eeuwen, verenigt zich niet rond een idee, zelfs al zou deze idee dogma heten, maar rond een persoon. Deze persoon is haar mysterie: niet een „Opperwezen" of een „Allerhoogste" of een „Hoogste Goed", maar de in menselijkheid onder ons verschijnende God-van-ons-heil.

De tijdgenoten hebben aan Hem niets goddelijks ontdekt: geen goddelijke kracht, geen goddelijke glans, geen goddelijk stralende glimlach zelfs. Het enige was zij zagen — en meer dan dat: degene met wie zij kennis maakten, praatten en omgingen, was een mens, van een menselijkheid echter die ze nog nooit eerder hadden ontmoet.

Zijn leven is geen geheim: van de geboorte tot in het graf ligt het open voor de geschiedenis, voor menselijke konstatering.

Als de jonge kerk over Hem dan toch spreekt als over het mysterie, het SACRAMENTUM, dan is het omdat ze, boven alle menselijke ervaring uit, Hem **in zijn menselijkheid** erkende **als de verschijning** onder ons en voor ons **van de God-van-ons-heil.**

Wij moeten niet vrezen dit met al zijn konsekwenties te aanvaarden: haar ervaring raakte alléén de mens, niets meer; haar geloof erkende in deze mens de reddende God. Daarom spreekt zij van mysterie, van verschijnende en toch verborgen heilswerkelijkheid, van SACRAMENTUM.

SACRAMENTUM PASCHALE of Paasmysterie is het top-moment van dit SACRAMENTUM. Het is het hoogtepunt en de voltooiing van Christus' heilbrengende aanwezigheid onder ons.

* * *

Sinds vele eeuwen is de oorspronkelijk éne viering van wat de jonge kerk het SACRAMENTUM PASCHALE noemde, verdeeld over meerdere dagen, die aanvankelijk bekend stonden als **Kruispasen** en Verrijzenispasen, maar die wij alleen nog kennen als **Goede Vrijdag** en **Pasen.** Goede Vrijdag is de herdenking van Christus' dood, Pasen de viering van zijn verrijzenis.

Er bestaat een groot gevaar, en meer dan dat: het is een feit, dat de goed bedoelde splitsing van het SACRAMENTUM PASCHALE in twee afzonderlijke vieringen ons zicht op het Paasmysterie verduistert.

Het accent is komen liggen op de kruisdood, waardoor onze verlossing werd bewerkt, en de verrijzenis werd min of meer plichtmatig gepreekt als het grootste feest van het kerkelijk jaar, zonder dat de prediking dit — na alles wat ze reeds gezegd had over Christus' dood — eigenlijk waar kon maken. De grootste hedendaagse theologen geven ronduit toe, „dat in de westerse theologie de centraliteit van de verrijzenis vólkomen is verbogen"; dat de verrijzenis in de theologische theorieën is „verminkt".

* * *

De oer-christelijke zin van het SACRAMENTUM PASCHALE komt wellicht het duidelijkst tot uitdrukking in het evangelie van S. Jan.

S. Jan beschrijft het heilsgeheim als het van de Vader uitgaan van Christus en het komen in de wereld, in het sterfelijke vlees; én het verlaten van de wereld en gaan naar de Vader. Dit impliceert de beschouwing van de menswording van Christus niet als een eenmalig feit in het moment van de conceptie, maar als een zich voltrekkend proces in die zin een geleidelijke mens**wording**, die haar beginpunt heeft in de conceptie en haar hoogtepunt en voltooiing bereikt in de verheerlijking, nadat Christus ook het laatste, wat onze sterfelijke menselijkheid behelst: de dood, vrijwillig op zich heeft genomen in een alles voltooiende daad van liefdevolle onderwerping van de nieuwe Adam aan de Vader.

In dit laatste ligt dan het spits moment van de menswording, van het heilsgeheim: het SACRAMENTUM PASCHALE, dat de **voltooiing** is van dit heilsgeheim, het heengaan uit deze wereld naar de Vader.

* * *

Wij zijn gewend de dood van Christus als één gekonstateerd feit te beschouwen dat ons in de H. Schrift wordt verhaald en de verrijzenis "op Paasmorgen" als een ander.

Dit nu STAAT NIET IN DE H. SCHRIFT! De verhalen van de Schrift zijn geen verrijzenis-verhalen maar verschijnings-verhalen. Wat iedereen kon zien en konstateren is, dat Christus stierf en begraven werd. NIETS MEER. Wj moeten ons realiseren dat Christus' menselijk verschijnen onder ons een einde nam met zijn dood en begrafenis. De verrijzenis is geen historisch konstateerbaar feit.

Toch laat de H. Schrift ons niet in onzekerheid over die verrijzenis. S. Jan beschrijft haar in de termen van een „pascha": het overgaan uit deze wereld naar de Vader, waarvan wij alleen a.h.w. het vertrekpunt zien: de dood, maar niet het eindpunt: het komen bij de Vader. **Christus dood is zijn verrijzenis!** Het is het overgaan uit de konditie van vleselijke, sterfelijke mens in de wereld tot de konditie van geestelijke, „pneumatische" mens bij de Vader. Zoals wij t.a.v. het SACRAMENTUM, Christus, moeten vaststellen dat wij alleen de menselijkheid raken en niet de daarin verborgen Godheid, zo moeten wij t.a.v. het SACRAMENTUM PASCHALE vaststellen, dat wij alleen de dood waarnemen en niet wat daarvan a.h.w. de keerzijde is: de verrijzenis. HEDEN, beloofde Christus, zult ge met Mij zijn in het paradijs.

Zó, als onzichtbare voltooiing van Christus' mens-**wording**, die naar buiten scheen te mislukken in een roemloze dood, is inderdaad de verrijzenis het centrale mysterie, zonder hetwelk ons geloof ijdel is.

Zó laat zich verstaan, waarom Petrus tegenover de joden zich **beroept** op Christus' dood en zijn begrafenis, feiten die zij hadden meegemaakt, om dan te **verkondigen** dat deze Christus verrezen was. De Handelingen van de Apostelen zijn één doorlopend getuigenis van het feit dat deze gestorvene verrezen is, dat zijn leven niet is weggenomen maar van konditie veranderd (vita mutatur, non tollitur).

Daarom kon de encycliek „Mystici corporis" verklaren dat de kerk is voltooid, „toen Christus verheerlijkt aan het kruis hing", een anders onbegrijpelijke bewering.

De oosterse kerk ontleende daaraan haar voorstelling van Christus als een byzantijnse keizer, „heersend vanaf het kruis", een uitdrukking die ook in onze liturgie bewaard bleef.

En hoezeer ook de westerse liturgie in verloop van eeuwen de Goede Vrijdag ging vieren als een soort rouwdag, zij heeft altijd elementen van vreugde en triomf behouden, die ons hadden moeten herinneren aan de glorie van het éne SACRAMENTUM PASCHALE:

„God komt van de Libanon, de Heilige van het zich in wolken verliezend gebergte. Zijn luister vervult de hemelen en de aarde is vol van zijn glorie" (Habacuc-profetie).

„Het is Pasen, d.i. het „voorbijgaan" van de Heer" (lezing uit Exodus).

„Uw kruis aanbidden wij, Heer, en Uw heilige verrijzenis loven en verheerlijken wij; want door dat kruis is in heel de wereld de vreugde gekomen" (antifoon bij de kruisverering).

De hymen „Pange lingua" en „Vexilla Regis" zijn triomfzangen en geen Requiem.

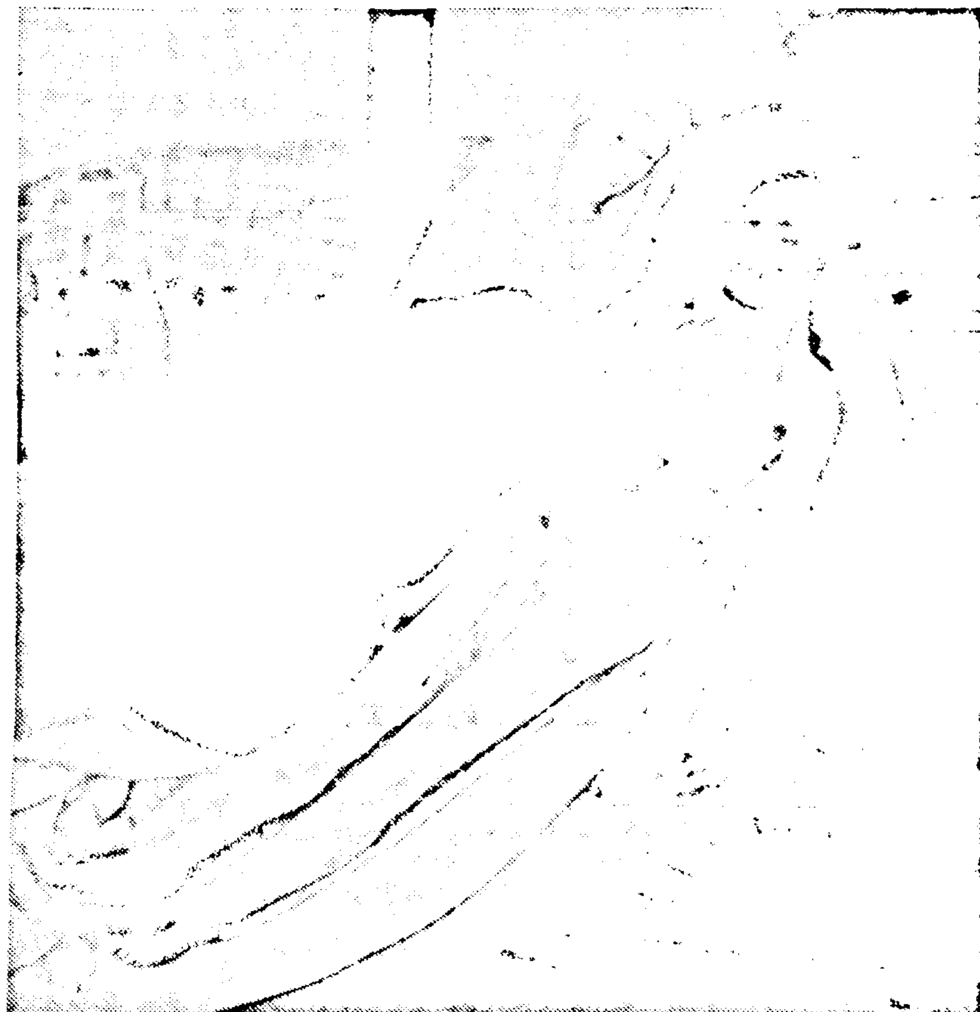
MARIA SALEME
van de Spaanse beeldhouwer Juan de Juni.

De gescheiden viering van dood en verrijzenis (misschien mogen wij ook hiervan de hereniging verhopen) heeft alleen zin binnen de ruimte van het éne SACRAMENTUM PASCHALE: de dood, die een gaan naar de Vader, een verrijzenis is.

Christus was daarin de eerste van velen, voor wie de dood nu eveneens tot een levensopgave geworden is.

dr. W. H. M. van der Marck O.P.

KRUISAFNAME

Kom.
Kom bij mi,
De aarde is voorbij.
Met de nacht in de middag, met de stilte na je stem:
zwaarder, zwaarder dan je ooit was.
ben je dood, ben je vrij.

Kom en weeg maar in mijn schoot;
als de loodzware lucht op Jeruzalem;
als de balk op het gras;
als het lijden, als de dood.

Weeg, weeg als een vraag die ik nooit zal verstaan,
als alles wat de engel toen niet heeft gezegd,
wat drie en dertig jaar
niet hebben uitgelegd,
en staar me maar aan.

Maar houd me nu niet meer, o nu niet meer buiten.
Weeg zó zwaar.

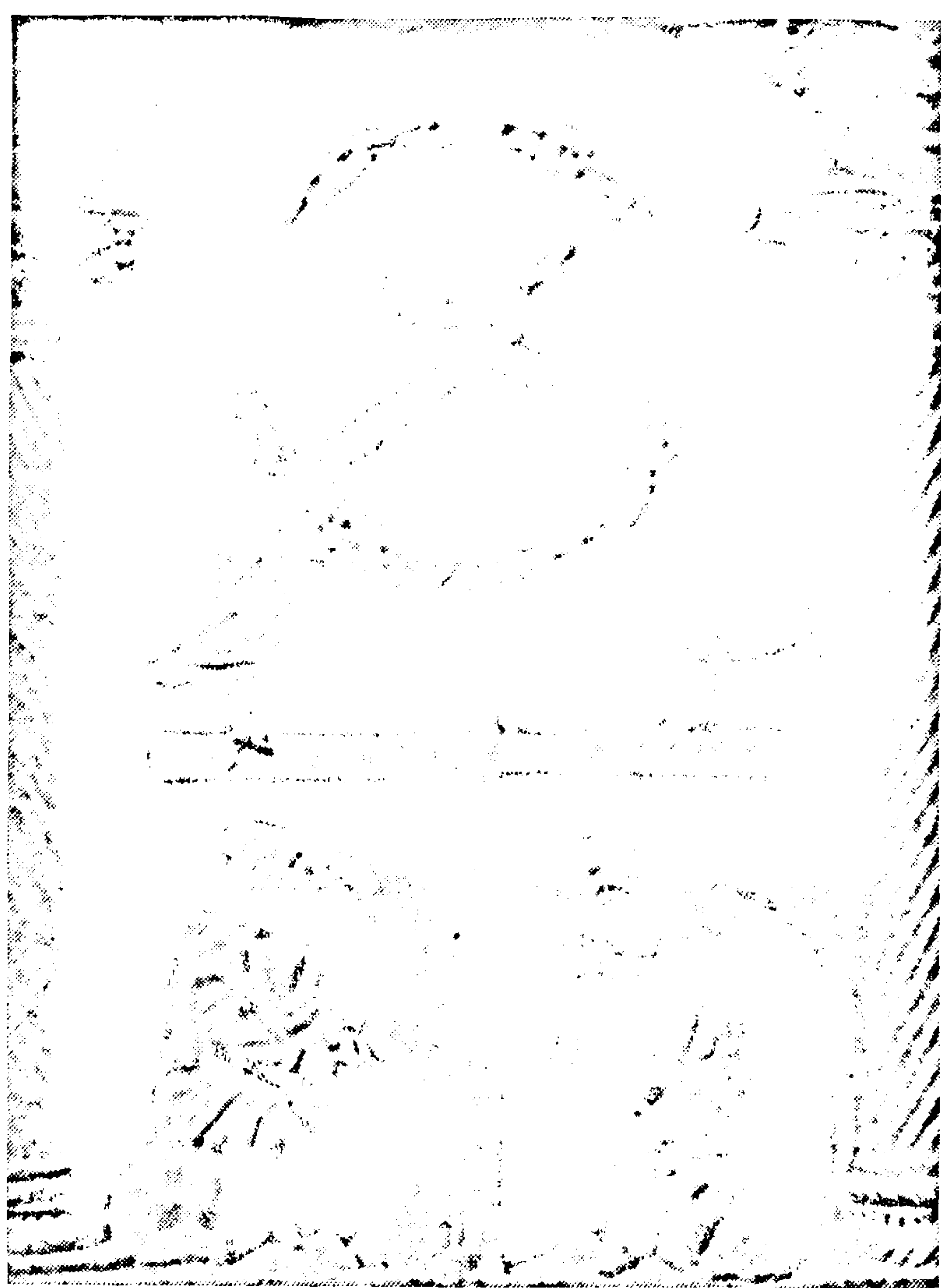
Ik kan je ogen nog niet sluiten.
Ze blijven als tranen in de groeven staan;
de enige twee tranen die je niet hebt kunnen sluiten.
En die moet ik verdragen.
Weeg, weeg en staar me aan en blijf me vragen,
mij en mijn schouders en mijn verdriet:
Wist je dan niet
dat ik moet zijn in de dingen van mijn vader?

Ja, ja, ik weet het.
En daar ben je nu.
En alles zou zinloos zijn,
ons leven en jouw dood en mijn verdriet,
als die wil niet was geschied.

En als we onze wil niet bij jouw ogen begraven.

Kom en weeg dus en staar maar en spaar me niet.

Michel van der Plas.

Detail van een sarcofaag uit de 4e eeuw. Menselijke waarneming eindigt bij het kruis en het graf, door soldaten bewaakt, maar dit kruis is afgebeeld als een trofee. De voorstelling is dan ook bekend als Anástasis of Opstanding.

PISA EN ZIJN SCHEVE TOREN

Aya Zikken heeft onder de titel „ALLEEN POLENTA VANDAAG" een boekje geschreven met haar reisherinneringen aan Italie. Aan dit boekje, uitgegeven door de Arbeiderspers te Amsterdam ontlenen wij het verhaal over Pisa en zijn scheve toren.

Omdat ik veronderstelde dat mijn beide gastheren weer vroeg aan het werk zouden gaan, was ik de volgende morgen al om zes uur op en ontbeet met de opgebakken polenta van de vorige avond onder weer strakblauwe lucht.

De heuvels leken dichtbij en de bomen naast de garage stonden in bloei. De weg naar Sarzana lag volkomen verlaten en de natuur leek rustig en mild. Het was moeilijk je in te denken dat hier, in de nabijheid van Sarzane nog zoveel oude en vaak strenge gebruiken in ere worden gehouden. Het schijnt dat de meisjes in deze streek die hun hart reeds verpand hebben daarvan blijk geven door een klein boeketje bloemen, een zgn. „mazzeto", hun door de geliefde gegeven, achter het rechter oor te dragen. Dat is dan voor de andere jongelieden een teken dat ze te laat zijn en geen moeite meer hoeven te doen. Ook is het de gewoonte dat in de meimand de jongens hun oordeel over de meisjes vellen door een takje of twijgje van de een of andere boom of struik aan hun venster te binden. Welke boom daarvoor gekozen wordt is van groot belang. Het takje van een pijnboom kan door elk meisje met voldoening worden binnengehaald, want dat betekent dat haar vriend haar schoonheid en ingetogenheid ten zeerste bewondert. Maar het takje van een kerseboom houdt reeds kritiek in: hij vindt haar te koket. Toch is dit nog milde kritiek. Erger wordt het wanneer een meisje een takje essehout bij haar venster vindt. Men is het dan blijkbaar helemaal niet eens met haar gedragingen en vindt haar licht van zeden.

Soms kan de kritiek op de gedragingen van een vrouw nog andere vormen aannemen. Op enkele plaatsen neemt de bevolking het maar nauwelijks, wanneer een weduwe de bevolking het maar nauwelijks, wanneer een weduwe van een destijds algemeen bemind man, wijst te hertrouwen. De afkering over deze stap wordt dan kenbaar gemaakt door middel van een „baccilata", een soort lawaai-campagne, uitgevoerd op de bruiloftsnacht door de jeugd van het plaatsje, gewapend met alle mogelijke potten en pannen.

Ik zat nog te peinzen over al deze toch min of meer wrede gebruiken onder mensen die mij juist zo buitengewoon hartelijk en behulpzaam toeschenen, toen Pietro en Giovanni er aankwamen en mij vertelden dat ik in een klein gehucht een paar kilometer verderop, de bus kon nemen naar Sarzana.

Een kwartier later was ik onderweg. Hier en daar lagen oude huizen in het reeds felle licht van de ochtendzon. Het pleister van die huizen was er gedeeltelijk af en het onkruid groeide tussen de blootgelegde stenen. Maar de armoedigheid van die aanblik werd helemaal goedgemaakt door de zon, de bloemen en de kleuren in het landschap. Daar stond bijvoorbeeld een oud vrouwtje in een boomgaard met een rode hoofddoek over het grijze haar en een schort van zakken. Ik kwam een priester tegen die een paar boeken in felle kleuren onder z'n arm droeg en de witte ossen bij de huizen hadden een rode hoofdtooi. Hoe anders is Italië hier dan enkele tientallen kilometers zuidelijker in Pisa. Daar i de toon van de gebouwen gedempter daar zijn de kleuren gedempter en he leven lijkt er trager te verlopen.

Pisa is een dode stad, zegt men Maar mij komt het voor dat Pisa bezig is als Phoenix uit haar as te herrijzen. Die as laat ze dan overigens rustig liggen, zonder zich om de rommel te bekommeren. Aan de buitenkant van de stad, daar waar de oude stadswallen, overwoekerd door onkruid, nog gedeeltelijk overeind staan, vlak bij een oeroude vierkante toren, die in zijn eentje de nieuwe tijden uitdaagt, heeft men een rij moderne flatwoningen neergezet. Ze zijn helderwit met blauwe blinden en rode daken of zachtgeel met groene blinden en rode daken. Die nieuwe woningen zijn dan voorlopig nog van de straat gescheiden door een lelijke brokkelige muur. Er lijkt geen systeem te zitten in het bouwplan van Pisa, zowel wat het oude als wat het moderne gedeelte betreft. De kunstwerken uit Pisa's bloeitijd liggen schots en schreef verspreid. De dom, de doopkapel, de beroemde scheve toren en het Campo Santo liggen vlak bij elkaar op een groot plein aan de rand van de stad. Maar aan de kade langs de Arno, die zoal niet schilderachtig, toch in ieder geval belangwekkend is, ligt een aardig marmeren kerkje, de Chiesa dell'Spina, dat je zo met twee voorzichtige vingers zou willen oppakken uit deze omgeving van rommelige huisjes die de kade klankeren, om het bij de andere marmeren bouwwerken neer te zetten op de Piazza dei Miracoli.

Deze Piazza dei Miracoli draagt zijn naam met ere. Het is een plein vol wonderen en zelfs degenen die Pisa een lelijke, onaantrekkelijke stad vinden, kunnen de charme van dit plein niet ontkennen. Het geheel wordt natuurlijk beheerst door de scheve ronde toren van wit marmer, waarvan men nog steeds niet weet of de architect Bonanno haar nu met opzet zo scheef geconstrueerd of dat ze alleen zo scheef is komen te staan door de aardverzakking. In ieder geval staat vast dat de toren tijdens de bouw begon te hellen en architect noch bouwers hebben zich daar blijkbaar iets van aangetrokken.

De 55 meter hoge toren heeft op het ogenblik een helling van ongeveer vier meter en als men de bijna driehonderd treden van de trap beklimt en een rondgang maakt langs de zes verdiepingen, waar de zuilengalerijen zonder enig beschuttend hekwerk zijn geconstrueerd, dan krijgt men bij het naar benedenlopende gedeelte van zo'n galerij het gevoel, dat men heel makkelijk te veel vaart zou kunnen krijgen en tussen de kolommen door naar beneden zou kunnen schieten.

Deze ongewone situatie heeft al heel wat mensen geïnspireerd tot ongewone daden. Galilei deed hier indertijd zijn proeven voor de wetten van de vrij val. Diverse melancholieke naturen moesten er hier van weerhouden worden door een sprong in de diepte alle verdere moeilijkheden te ontlopen en onlangs verrichtte een verontwaardigde acrobate, aan wie men in het circus niet wilde toestaan zonder valnet te werken, aan de rand van deze zuilen haar toeren, ver boven het ademloos toekijkende publiek van Pisa.

Op de slechts enkele meters afstand van de scheve toren ligt de Dom.

Terwijl ik tussen deze marmeren zuilen rondliep en even leunde tegen één ervan die roodachtig van kleur was, kwam het me voor dat men deze Dom ook wel de Chiesa dei Miracoli had kunnen noemen. Want zoals op de piazza de bouwwerken achteloos liggen neergeworpen, zo kan men in deze Dom van het ene kunstwerk naar het andere gaan, in gedachten van de ene beroemde naam naar de andere.

Aan deze bronzen lamp in het midden van de kerk hing Galilei zijn slinger op om te zien of de aarde werkelijk draaide. Aan deze preekstoel vol beeldhouwwerk en reliëffiguren heeft Pisano jarenlang gewerkt en daar, achter het koor, is het beroemde mozaiek van Cimabue, dé grote Christuskop waarvan de ogen ons recht aanzien en ons schijnen te volgen waar we ook lopen.

Terwijl je aan de achterzijde van de Dom de Porta Ranieri, de bronzen deuren van Pisano bewondert, sta je alweer vlak voor de doopkapel die misschieen nog het meest bekend is om z'n echo.

Bij de ingang zit vaak een slaperige bewaker, op een vouwstoeltje. Toen ik er binnenliep door de openstaande deur, schrok hij op, sprong overeenid en sloot de deur achter me. Ik dacht eerst dat hij, net als vele Nederlanders, last had van tocht, maar de bedoeling van zijn handelwijze werd me duidelijk toen hij begon te zingen en de echo's terugrolden langs de muren van het gewelf. Met de melodie nog in mijn oren liep ik de muur, die de piazza begrenst, langs om de ingang van het Campo Santo te bereiken. De fresco's die hier te vinden zijn maken alleen al dat Pisa de moeite van een bezoek waard is. Wel is het Campo Santo sterk beschadigd tijdens een bombardement in 1944, maar men heeft een groot deel van de fresco's kunnen redden. Ze zijn gerestaureerd en opnieuw gemonteerd op de muren van een speciaal voor dit doel gebouwd zaaltje en nog steeds is „Il triomfo delle Morte" van Francesco Traini, een van de meest indrukwekkende fresco's die bestaan.

Op de muur er tegenover zie je „Il Paradiso" van dezelfde schilder en het viel me op dat het onderwerp van de voorstelling hetzelfde was als dat van de beroemde „Dag des Oordeels" van Michel Angelo in de Sixtijnse kapel in Rome. Het schilderij wordt beheerst door de twee centrale figuren bovenaan: de zittende Maria en de Christusfiguur met de neerslaande hand die de zondaars veroordeelt tot de hel. Ter rechter en linker zijde zitten de apostelen en links beneden staan de stervelingen, die het paradijs verdiend hebben, op uit de dood. Ik kende die voorstelling van afbeeldingen die ik van Michel Angelo's meesterwerk had gezien en ik overwoog dat er in elke kunst blijkbaar weinig nieuws meer te zeggen of te doen valt. Men kàn het alleen op een nieuwe manier zeggen of doen.

Ik dwaalde daarna nog lang door het oude stadsgedeelte van Pisa, waar ook het huis van Galilei gelegen is.

Langs de Arno liepen veel studenten met hun kleurige hoeden in de vorm van een vogelbek, waarvan de snavel ver vooruit steekt. Pisa is een universiteitsstad en als men de studenten gadeslaat, die, heftig gesticulerend, in groepjes rondwandelen onder de sinaasappelbomen, dán komt men tot de overtuiging dat deze stad toch werkelijk niet zo dood kan zijn als men soms wil doen geloven.

Waar sinaasappelbomen groeien, waar de wetenschap wordt gediend waar men de moeite neemt zijn oude kunstschatten te laten restaureren door mensen als Leonelfo Tontori, daar kan de dood de overwinning niet behalen. De oude glorietijd van Pisa is voorbij, maar er zal zeker een nieuwe komen.

Schilderijen zien

In de PRISMA-reeks van het Spectrum verscheen 'n bijzonder interessant boekje van Casper de Jong getiteld: „SCHILDERIJEN ZIEN". Betekenis en ontwikkeling van de schilderkunst". In enkele bladzijden vat de schrijver zijn raad bij het zien van schilderijen samen. Die bladzijden hebben wij hier overgenomen.

Toen aan de Amerikaanse schilder Whistler tijdens zijn proces tegen Ruskin, de kunstcriticus, werd gevraagd: „Zoudt u de heren van de jury duidelijk kunnen maken, wat kunst is?" — keek Whistler zijn ondervrager aan en antwoordde: „Nee," Laten we het niet beter willen weten dan Whistler en in alle bescheidenheid toegeven, dat het wezen van alle kunst, het „zo en niet anders" van een kunstwerk, zoals dat uit emotie en beeldend vermogen van de maker ontstaat, een mysterie is. Kunst is niet in de eerste plaats een kwestie van vakmanschap zoals het maken van een goed meubelstuk, het is een geestelijk proces, waarvan de kunstenaar zelf in laatste instantie ook geen „verklaring" zal kunnen geven. Daarom staan kunstenaars meestal zo wantrouwend tegenover uitleggerij van schilderijen. Picasso heeft het ronduit gezegd: Mensen, die schilderijen proberen te verklaren, zijn meestal op het verkeerde spoor.

De schoonheid van een kunstwerk moet men aanvoelen, men moet het vermogen bezitten of proberen aan te wakkeren, de visie van de kunstenaar innerlijk te beleven.

Een kunstenaar is iemand, die mensen en dingen niet *op een alledaagse manier*, ziet, en wie zelf alles nuchter en zonder emotie bekijkt, wie niet af en toe *met verwondering en ontzag* kan staan voor de wereld der zichtbare en onzichtbare verschijnselen, die zal aan waar kunstgenot nooit toekomen. Ontvankelijk zijn, open staan, daarop komt het, in de eerste plaats aan.

Kan men schilderkunst dan helemaal niet „leren" zien? Zeer zeker wel. Welke kunstkenner, criticus, verzamelaar, durft beweren, dat hij de zekere blik voor kwaliteit, waarover hij thans beschikt, alléén aan aangeboren gevoel te danken heeft? Velen zijn begonnen, dingen mooi te vinden, die zij later als regelrechte kitsch zijn gaan beschouwen. En waarom zou dat schande zijn? Schande is alleen, wanneer men zijn hele leven lang niet tot een beter inzicht komt.

Veel mensen voelen zich in een museum onzeker. Ze zien een massa schilderijen en voelen wel dat er meer achter steekt, maar ze weten niet wát. Of ze menen, dat wanneer ze het beroemdste schilderij van een museum gezien hebben, de rest er niet meer toe doet. Zoals die Engelse heer op leeftijd, die nog hijgend van het trappen klimmen mij in het Louvre plompverloren aanklampte: Where's the Mona Lisa? Om zich daarop zonder verder links of rechts te kijken naar de aangeduide plaats te spoeden. Maar in het Louvre hangen schilderijen die in kunstwaarde voor de Mona Lisa geenszins onderdoen en tientallen, die ons iets te zeggen hebben, waarvan het beroemde portret van Leonardo geen weet heeft. De kunst heeft veel facetten. We zijn ook niet altijd in de stemming voor gerenommeerde meesterwerken. In het Rijksmuseum kan het gebeuren, dat een onopvallend kinderportretje van Dirk Santvoort ons in zijn stille, aandachtige overgave sterker treft dan de barokke praal van Rembrandts Schuttersoptocht.

Het beste middel om tot beter begrip, tot meer genot te komen is: veel schilderijen zien, geen reprodukties natuurlijk, dat zijn niet meer dan hulpmiddelen, maar in musea en op tentoonstellingen steeds weer de gelegenheid aangrijpen, goede kunstwerken te zien Maar: men moet ze bekijken met meer dan de oppervlakkige belangstelling naar „wat er op staat", men moet zich trachten rekenschap te geven van het hoe en waarom. En aangezien goede wil alleen niet voldoende is, zullen we proberen enkele voorzichtige vingerwijzigingen te geven.

Niet doen:

— kunst identificeren met technische perfectie;

— van een kunstwerk eisen, dat het een reproduktie zal zijn van een natuur; aan de andere kant ook niet vervallen in een soort snobisme, dat alleen maar in het ultra-moderne en abstracte heil ziet;

— denken, dat de voorstelling hoe verheven of belangrijk die op zichzelf ook mag zijn, de waarde van het schoilderij bepaalt;

— zich bij een eenmaal gevormde opinie neerleggen; integendeel zich bij het bekijken van een schilderij - zelfs al heeft men het vele malen gezien — telkens opnieuw instellen.

Wel doen:

— zich de moeite getroosten, met techniek en uitdrukkingswijze van het schilderen enigszins vertrouwd te raken;

— om over een bepaalde stijl uit verleden of heden met enig begrip te oordelen — voordat men misschien véroordeelt — zich op de hoogte te stellen van de geestelijke achtergrond van die stijl; elke tijd zoekt zijn eigen uitdrukkingswijze, die zowel een voortzetting van, als een reactie op het voorafgaande is;

— proberen een overzichte te krijgen van het grote panorama der schilderkunst, dat zich ontrolt van de middeleeuwen tot de kunst van nu; wanneer men inziet; hoe uit het impressionisme de kunst Cézanne voortkwam, hoe de zienswijze van Cézanne weer de stoot tot het kubisme en hoe hieruit weer de abstracte kunst ontstond, dan maakt dit inzicht het aanvaarden van de beide laatste kunstuitingen al veel gemakkelijker;

— om een bepaald kunstenaar op zijn waarde te schatten, er de moeite voor over hebben, zich eerlijk rekenschap te geven van wat hij wilde zeggen en van zijn persoonlijke uitdrukkingswijze.

Ten slotte:

Zie het schilderij eerst al geheel, op enige afstand, om de totaalindruk op te nemen. Sommige schilderijen zijn berekend op afstandeffect: de impressionistische bijvoorbeeld. Maar ook van Rembrandt vertelt Houbraken, dat de oude meester bezoekers, die een schilderij van dichtbij wilden bekijken, terugtrok, zeggende: „de reuk van de verf zou u vervelen.

Andere schilderijen, in 't bijzonder die van de vroege Nederlanders, willen juist van dichtbij bekeken worden, om de zorg die aan het allerkleinste detail besteed is.

Na het beschouwen van het totaal wendt men zich tot de onderdelen, men gaat met het oog het schilderij „aftasten". Probeer de compositie op het spoor te komen, let op de ritmiek, de harmonie en de contrastwerking van de kleur, de afwisseling van lichte en donkere partijen. Belangrijk is ook het technisch aspect, de fractuur, hoe de verf is opgebracht.

De voorstelling zal in de meeste gevallen niet veel moeilijkheden opleveren. Is dit wel het geval, bijvoorbeeld bij schilderijen met een verhaal uit de bijbelse of profane geschiedenis, heiligijlegenden, allegorische voorstellingen, dat brengt de catalogus gewoonlijk wel uikomst. En wanneer we voor een schilderij met onverklaarbare voorstelling staan, voor „Het onweer" van Giorgione in de Accademia te Venetië, voor één Hieronymus Bosch of een Odilon Redon, dan is niet zo erg, het raadsel raadsel raadsel te laten. Het prikkelen van de fantasie, de stimulans tot peinzen is in een kunstwerk belangrijker dan verstandelijke uitleg.

Pas als men vergelijkend heeft leren zien zich met de verschillende wijzen waarop een schilder zich uiten kan, vertrouwd heeft gemaakt, wordt het onderscheidingsvermogen scherper, het kritisch oordeel zekerder. Pas dan kan men bij het bekijken van een schilderij op eigen gevoel en oordeel afgaan en vergeten, wat er ooit door anderen overgezegd of geschreven is.

Langste Autotunnel ter wereld

Met een vaart van 8 km pe[r] dag door de Mont Blan[c]

(Van onze Romeinse korrespondent)

ROME, maart. — Dichtbij het Italiaanse Alpendorp Entrèves, dat 1[...] meter boven de zeespiegel ligt, staan een aantal barakken waarin [...] mannen, één vrouw en de herdershond Lupo wonen. Vrouw en hond [...] „eigendom" van ingenieur Panelli. Panelli leidt de Italiaanse ploeg, [...] met een vaart van 8 meter per dag een tunnel door het Mont-Blanc-mass[ief] boort en daarbij kaarsrecht op het Franse Chamonix a[an]houdt.

De tunnel van Entrèves naar Chamonir zal met een lengte van 11,6 kilometer de langste autotunnel van de wereld zijn en de tegenwoordige recordhouder (in Japan, lengte 8 km.) royaal overtreffen. Als de tunnel over twee a drie jaar bedrijfsklaar is, zal de autoreis Parijs — Milaan met 313 kilometer bekort zijn. Bovendien zal de automobilist met 2500 meter Mont Blanc boven het hoofd het hele jaar door geen last van sneeuw en ijs hebben.

De tunnel wordt ruim 9 meter hoog en de autoweg 7 meter breed. Aan weerszijden wordt een voetgangerspad van 70 centimeter uitgespaard. In geval van nood of pech zullen de tunnelrijders met hun auto de wijk kunnen nemen naar speciaal voor dit doel geboorde uitwijkplaatsen.

Men verwacht, dat de tunnel per jaar 264.000 auto's, 24.000 autobussen, 50.000 motorfietsen en scooters, 15.000 vrachtwagens en alles tesamen 1.5 millioen mensen zal slikken. De bouw gaat ongeveer 120 millioen gulden kosten en die investering levert nogal wat rente op middels een tolheffing van 20 tot 25 gulden per auto en per rit.

De Italiaanse boorders schieten al goed op. De Franse confraters zijn nog niet beginnen, maar staan in Chamonix op het punt van starten. Van Italiaanse zijde was de ambitie voor deze gigantische tunnelbouw altijd al groter dan de Franse. De Italianen nemen dan ook één kilometer boren méér voor hun rekening. De Italianen vingen trouwens twaalf jaar geleden ál eens met de eerste boringen aan. Ze hielde er mee op, omdat van Franse zijde geen tegenliefde werd betoond. Nu zijn ze op precies dezelfde plaats opnieuw begonnen. Ingenieur Panelli heeft meegedeeld, dat alles best gaat en zijn mannen alleen veel last ondervinden van het water. De ingewanden van de Mont Blanc zijn wel hard, maar nat als een ondergedompelde spons.

Twee keer per etmaal knalt het onder de Mont Blanc. Een keer om twaalf uur 's middags en een keer om twaalf uur 's nachts. Vóór elke ontploffing boren zestien mannen, staande op een stellage van drie verdiepingen, in twee uur tijds met luchthamers, die 3000 slagen per minuut leveren, 140 gaten van 4 meter diepte in het graniet. In die gaten komen dynamietpatronen na de grote knal ligt 1000 ton g[...] steente klaar om per auto naar [...] uitgang van het tunnelgat getra[ns]porteerd te worden.

De Italiaanse ploeg heeft er al ru[im] een halve kilometer op zitten. [...] mannen werken nog steeds bij dr[...] gelijke temperaturen en dragen ze[lfs] nog wollen mutsen onder de helm[en] van wit plastic. Na een kilomet[er] zal het echter 40 graden warm [...] worden en blijven, totdat de tunn[el] open is en met behulp van luch[t]verversingsmachines tocht gema[akt] kan worden. De Italianen zijn mac[h]tig trots op het project, dat ze g[e]makshalve — en niet helemaal te[n] onrechte — als het hunne beschou[]wen.

Er worden nu al plannen voor d[e] openingsfestiviteiten gemaakt.

EEUWENOUDE TRADITIE IN NEDERLANDS DORPJE ESDONK

Spijkeroffers op Goede Vrijdag

(Van een medewerker in Nederland

Op vele vrijdagen, maar vooral op Goede Vrijdag vindt in de oude kapel van Esdonk een merkwaardig offer plaats. Mensen uit de omgeving trekken dan zwijgend naar de kapel, waar zich een eeuwenoud houten beeld van de gestorven Christus bevindt en leggen er enige spijkers neer. Zij offeren die spijkers om verlost te worden van zweren en huiduitslag. Ook de terugweg wordt in volkomen stilzwijgen afgelegd. Vorig jaar in de Goede Week werden meer dan 250 spijkers van allerlei formaat aangetroffen, drie gloednieuwe spijkers lagen merkwaardigerwijs afzonderlijk. Dat men de spijkers legt bij het beeld van de met nagels gekruiste Christus, lijkt te duiden op een oud en diepgeworteld christelijk geloof. Nadere onderzoekingen hebben aangetoond, dat het zelfs teruggaat op een oud magisch bijgeloof, dat wij bij alle primitieve volkeren aantreffen en dat ook in beschaafde en gekerstende streken nooit geheel verdwijnt. Men heeft zelfs wel beweerd, dat het Christusbeeld van Esdonk destijds gesneden is uit een z.g. spijkerboom, een boom, waarin men nagels dreef om zich te vrijwaren voor tal van ziekten.

De kapel van Esdonk is nabij Gemert in Oost-Brabant gelegen. Zij is oorspronkelijk Magdalena-kapel geheten. In de zeventiende eeuw bestond er een bijzondere verering voor een beeld van Sinte Magdalena en de huidige kapel stamt dan ook uit 1695. Het beeld van St. Magdalena is in de loop der tijden verdwenen, wanneer weet niemand. Wel is bekend, dat nog in 1820 gedurende het Octaaf van Maria Magdalena de kapel druk bezocht werd. De weg en de omgeving waren dan overal bezet met kramen en tenten. Er werd zelfs kermis gevierd, zodat de pastoor van Gemert van de preekstoel eens verboden moet hebben, dat kinderen en dienstpersoneel tijdens het octaaf naar Esdonk zouden gaan. Al vroeg moet de drukke toeloop gestaakt zijn, maar losse bedevaartgangers bleven naar Esdonk trekken om spijkers te offeren tegen zweren.

Wanneer het beeld van de liggende gestorven Christus in de kapel is gekomen, weet men ook niet. Sommigen beweren dat het afkomstig zou zijn uit de parochiekerk te Gemert. Het zeer mooie houten beeld, dat aan weer en wind was blootgesteld, is in 1942 gerestaureerd en van de polychromie ontdaan. Die restauratie is jammer genoeg niet geheel deskundig geschied. In die tijd is ook een weinig geslaagde herstelpoging van de kapel ondernomen. Er werd een lelijk uitbouwsel geconstrueerd, maar het voordeel was althans dat het beeld veiliger werd opgeborgen.

Over de merkwaardige spijkeroffers te Esdonk heeft W. Knippenberg indertijd een bijzonder boeiende studie geschreven in het blad „Brabants Heem", die wijdere belangstelling verdient. Hij beschrijft eerst de historische betekenis van de kapel en de eerste vermeldingen van de spijkeroffers. Ook gaat hij verder in op de wonderlijk magische betekenis ervan, op de verbeelding van de primitieve mens, die in de magie een hulpmiddel ziet om dekking te zoeken voor zijn onmacht op een bepaald gebied. „De mensen, die op Esdonk spijkers neerleggen bij het Christusbeeld, zoeken of vragen geen wetenschappelijke of gelovige verklaring voor hun handelwijze; ze doen het, zoals anderen het vóór hen deden". Knippenberg komt tot tal van voorbeelden; hoe trouwlustige meisjes in Engeland, België en Duitsland naalden in kaarsen steken om de ontrouwe minnaar te treffen en hem tot haar terug te brengen. Een merkwaardig voorbeeld daarvan vindt men in Luxemburg, waar onder een Kalvarieberg een Christus-beeld in het graf is neergelegd. Ook daar komen verliefde en verlaten meisjes naalden in de kaarsen prikken.

Het dwingen van hogere machten door het inslaan van spijkers is overigens eeuwen oud. Drieduizend jaar voor Christus gold het drijven van lange nagels met mensenkoppen in grote gebouwen in Mesopotamië al als een bezweringsmiddel. Het slaan van spijkers in fetisch-beelden bij negerstammen in Afrika is heel bekend. Verscheidene musea bezitten prachtige voorbeelden van deze spijker-beelden. Ook in het westen gold het inslaan van spijkers als een bekende bezweringsmethode. In 1912 bevond zich bij de kapel van Notre Dame de Verviers een boom, totaal met spijkers doorboord door de pelgrims. In Drente zijn de z.g. „Breukebomen" te Yde bekend. Ca. 1840 verkocht een smid aldaar ijzeren spijkers waarvan men er drie moest slaan in de spijkerboom voor zijn huis, terwijl de smid zelf een hem alleen bekende spreuk prevelde onder buigingen naar de boom en blootshoofds. Zodra de bast van de boom over de koppen van de spijkers heen gegroeid was, moest de ziekte, waarvoor men genezing kwam vragen, genezen zijn. De historicus J. Gessler beschrijft hoe men om van tandpijn bevrijd te worden, biddend gaat rond een oude lindeboom te Koninksheim bij Tongeren. Daarna slaat men spijkers in de boom en loopt hard weg zonder om te zien. In België waren in het begin van deze eeuw verscheidene van deze bomen bekend. Een hiermee verwant gebruik is het steken van spelden in het kleed van een heiligenbeeld of in een speciaal hiervoor aangebracht kussen. Ook het vastnagelen van zakdoeken, haarlokken, lappen of linten is een bekende vorm van bijgeloof om het kwaad af te zweren.

De magische praktijk tot bezwering van ziekten bij heiligenbeelden is ook algemeen bekend. Te Leuven offert men o.a. haarspelden tegen hoofdpijnen, te Kieldrecht nagels en hoefijzers tegen veeziekten, te Bareldonk nagels tegen steenpuisten, te Donck bij een oud Christusbeeld een handvol spijkers tegen zweren. De volksfantasie ziet in de zweren nagel- of spijkerkoppen en hoopt door het symbolisch offer van spijkers ook de zweren zelf kwijt te raken.

Dit alles beschrijft Knippenberg op zeer boeiende wijze. Men moet ook de merkwaardige spijkeroffers van Esdonk zien als een oeroud, later gekerstend, magisch afzweringsmiddel, hetgeen niet wegneemt, dat het voor de gelovige, die er gebruik van maakt, kan gelden als een blijk van medeleven met de aan nagels gestorven Christus, temeer omdat hij juist de spijkers brengt op Goede Vrijdag. De intentie waarmede iets gedaan wordt is hier van betekenis.

Aartsbisschop veroordeelt Studentenoptocht

Guatemala-stad. — Mgr Mariano Rossell Arellano, aartsbisschop van Guatemala, heeft wederom geprotesteerd tegen de oneerbiedige en heiligschennende optocht, die ieder jaar op vrijdag in de Goede Week gehouden wordt.

De optocht is de traditionele „Huelga de Dolores" („Goede Vrijdagstaking"), die door de studenten van de universiteit wordt georganiseerd.

In de laatste jaren heeft de optocht een anti-klerikaal en immoreel karakter aangenomen.

Het vorig jaar heeft de bisschop een dekreet uitgevaardigd, waarbij hij ieder, die deelnam aan de optocht, excommuniceerde. In zijn protest van dit jaar heeft de aartsbisschop de gelovigen wederom gewaarschuwd, dat zij niet mogen deelnemen aan of toeschouwer zijn van de parade. Mgr Rossell Arellano verklaarde:

„Wij kunnen deze zogenaamde „Huelga de Dolores", waarin de gebeden, riten en leerstellingen van ons geloof worden bespot en waarin de bedienaren van de godsdienst, de Kerk en de Heilige Vader zelfs worden beledigd, niet dulden."

De aartsbisschop drong er bij de katholieken op aan te protesteren tegen het lijdzaam dulden door de regering van deze parade. Het onlangs te Guatemala gehouden Eucharistisch Congres in herinnering brengend, vervolgt de prelaat:

„Is het mogelijk, dat zij, die Christus hebben geprezen, slechts enkele dagen later deze anti-christelijke aktiviteiten goedkeuren?" (N.C.).

Romeinse Prenten

Opening van het seizoen:

— De zakkenrollers in topvorm
— Oplichters met nieuwe trucs
— Suksesvolle herhalings kursussen

(Van onze Romeinse korrespondent)

Rome. — Verleden jaar waren het er 15.287.000 en als de tekenen die nooit bedriegen dat ook dit keer niet doen, zullen dit jaar nog meer buitenlandse toeristen Italië aan doen. De speerpunt van deze invasie bereikt Midden Italië, het gros nestelt zich in Rome en de rest logeert en kampeert in de Alpendalen, aan de Riviera en langs de kusten van de blauwe Adria.

In Rome treft men, nu het lente is en Pasen nadert, de gebruikelijke voorbereidingen. Niet met alle hens aan dek en op een wijze die men koortsachtig noemt, maar in alle gemoedsrust en zonder schade te berokkenen aan het gevoel van eigenwaarde. In Rome beschouwt men het als vanzelfsprekend, dat enkele millioenen toeristen naar de Euwige Stad komen. De toerist is welkom, maar als stad gaat Rome zich niet uitsloven om de vreemdeling te gerieven. De toerist brengt behoorlijk wat geld in de la en mag in ruil daarvoor behoorlijk wat schoonheid zien en beschaving likken, daarmee is men dan quitte. Zelfs de bedelaar, die aan de voet van een antieke zuil gezeten zijn hand ophoudt, heeft niet het gevoel een aalmoes te hebben ontvangen als men hem een muntje toestopt. Die man voelt zich mede-eigenaar, voelt zich actionnair van de N.V. Rome en vindt het de gewoonste zaak van de wereld, dat men hem zijn aandeel in de winst direct uitkeert.

Enigszins anders ligt de instelling van de naar schatting honderdduizend kleine en grote profiteurs, kleine én grote oplichters, en lichte en zware boeven, die op min en meer sportieve wijze doen aan de brandstichting van de toerist. Dit gespuis gaat onverdroten uit van de onhoudbare stelling, volgens welke de toerist die naar Rome komt en niet op zijn tellen past, het dan maar zelf moet weten ook (!).

Er zijn mensen, die in alle ernst beweren, dat het leger van Romeinse zakkenrollers en dieven een ernstige bedreiging is voor het Romeinse vreemdelingenverkeer. *Dat* is natuurlijk onzin. Er is immers geen mens er gelukkig maar, van uit gaat of ervaren houdt, dat hij zich niet in staat zou achten een verblijf in Rome te overleven zonder gerold, uitgeschud of opgelicht te worden. In deze instelling ligt ook de bijna eerlijk te noemen kans van het Romeinse boevenpak. De toerist gaat er van uit, dat niet hij, maar dat ánderen tegen de lamp lopen. Zoals ieder mens er gelukkig maar, van uit gaat dat niet hij maar ánderen ontvoerd, aangeschoten, opgesloten en afgeranseld worden.

Toch mag de toerist-met-bestemming-Rome wel weten, dat hij in de Heilige Stad heus niet alleen te maken krijgt met botte jongens, die het nooit verder brengen dan het oplichten van goedgelovige provincialen in onbewaakte ogenblikken. Hij krijgt, of kan te maken krijgen met jongelingen, die er uitzien als St. Aloysius in zijn beste jaren en desondanks cum laude promoveerden aan de Hogere Scholen Voor Duistere Praktijken. Het is moeilijk te controleren, maar men beweert, dat de Romeinse opleidingsinstituten voor zakkenrollers in de afgelopen maanden een ongekende toeloop hadden. Het peil der leerlingen, die straks op de toeristen worden losgelaten, zou meer dan bevredigend zijn. En de bedrevenheid der gevorderden zou na de jongste herhalingscursussen zelfs door de docenten frappant worden genoemd.

Men pleegt over deze dingen te spreken en te schrijven met een luchtigheid, die om twee redenen misplaatst is. Op de eerste plaats omdat de boeven, als ze in hun verderfelijke levenswandel volharden, menselijkerwijze gesproken, niet in de hemel zullen komen.

Op de tweede plaats omdat de toerist die het lot treft, een beklagenswaardige figuur is. De volwassen Nederlander, die de pauskroning bijwoonde en een herhaaldelijk gewaarschuwd man was, en toch zijn beurs met rond driehonderd gulden verspeelde, was terecht, razend. Er was, toen hij de ramp ontdekte, niets luchtigs meer aan hem. Maar hij hád er om gevraagd. Zijn beurs stak in de rechterachterzak. Dat is *tot* daaraan toe. Maar wandelend over het St. Pietersplein en denkend „mij zullen ze niet hebben", voelde hij om de minuut of de beurs er nog zat. Toen hij de twaalfde keer voelde, was ze weg. De man begreep later pas, dat hij er om had gebedeld, want alsmaar had lopen wijzen waar de bult zat. En de zakkenrollers van het St. Pietersplein mogen dan wel met tranen in de ogen en echt van harte „Viva il Papa" roepen, ze vergeten daarbij het werken niet.

Het is niet de bedoeling hier te beschrijven hoe de Romeinse zakkenrollers zakken rollen en hoe de oplichters oplikken. Dat hebben Godfried Bomans en Frits Visser in hun standaardwerken over Rome en Italië bereids voortreffelijk en uitvoerig gedaan. Deze boeken zijn op dat stuk echter reeds verouderd. De Romeinse boef zit niet stil en is van een niet aflatende inventiviteit. Welke nieuwe zakkenrollersgrepen en welke nieuwe oplichterstrucs in het komende seizoen furore zullen maken, is uiteraard niet bekend. Vast staat, dat de trucs van het vorig jaar dit jaar slechts nog door de tweede klassers zullen worden toegepast. De eerste klassers komen met nieuwe waar op de markt. Het vak maakt een gestadige ontwikkeling door. Toch blijven enkele klassieke raadgevingen hun nut afwerpen. We laten ze hier ten gerieve van de lezer volgen:

1. Geld wisselen of omwisselen doet men ook en vooral in Rome bij een bank, hooguit in het hotel en nooit op straat. (Een uitermate betrouwbare bank is uiteraard de Banco di Santo Spirito.)

2. Wees in Rome kind en ga dus niet met vreemde mannen mee.

3. Krijgt U het gevoel, dat men bezig is U op te lichten en speelt U het spel vanwege de sport mee, wordt dan tenminste wakker en keer terug op Uw schreden zodra men geld van U verwacht. Zolang U nog niet met eigen geld over de brug bent gekomen, bent U zo vast als een huis nog niet opgelicht.

4. Koop alleen in winkels. Van de Parker-pennen die men U discreet op straat aanbiedt, heeft de echte meneer Parker geen weet en met die pennen kunt U later niet eens „Barst!" schrijven.

5. Berg net voldoende geld in Uw broekzak en laat de rest achter in de kast van Uw ongetwijfeld eerlijke hotelier.

6. Bent U gerold of opgelicht, meldt het aan de politie. Niet dat het helpt, maar vanwege de statistiek.

7. Weet, dat in Rome ongetwijfeld niet alleen meer gauwdieven, zakkenrollers, landpiraten, duitendieven, flikflooiers, gaarjassen, oplichters, valse voorspiegelaars, neppers, vingervluggen, onrechtvaardige fooienjagers, flibustiers-op-het-droge stoute geldwisselaars en falsificateurs opereren dan in Amsterdam en Nunspeet, maar dat ze ook stukken beter geschoold, handiger, sneller, beter georganiseerd en vooral genialer zijn.

Na het opsommen van deze Zeven Waarheden, zij nog gezegd, dat Rome tijdens het seizoen het grote trefpunt der schavuiten is. Zij zijn ook dan nog wel niet in de meerderheid, maar maken toch een behoorlijk percentage der bevolking uit. Ze komen uit alle windstreken. Uit het Noorden, uit het arme Zuiden vooral, en van de Balkan en daaromtrent. Ze herstellen als het ware het evenwicht in deze stad van prelaten, nonnen, broeders en kwezels. Ze vormen een plaag, maar ze horen er bij. En als een toerist Rome verlaat, zonder tol te hebben betaald, kan hij geluk hebben gehad. Het kan echter ook zijn, dat zijn kloek uiterlijk, zijn beslist optreden en zijn manieren van man van de wereld de Romeinse gladjanussen, die immers magisters in de mensenkennis zijn, hebben afgeschrikt. Zo gezien, kunt u met een gerust hart naar Rome komen. Wij kijken er straks de statistiek wel op na.

Mexicaanse bisschop waarschuwt tegen Vrijmetselarij

Ciudad Juarez. — Mgr Manuel Talamas Camandari van Ciudad Juarez in Mexico heeft een waarschuwing uitgegeven tegen de aktiviteiten van de Vrijmetselarij.

In deze waarschuwing vestigde hij de aandacht op een jeugdgroep, genaamd de Broederschap van de Hoop, die biezonder aktief is.

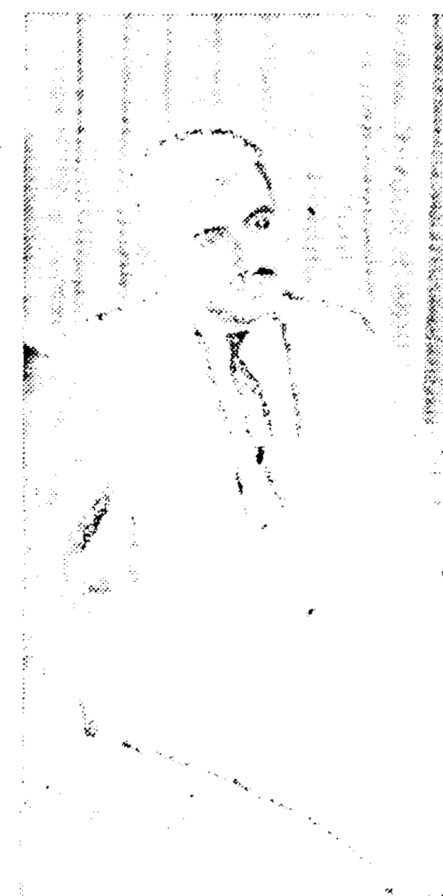
Mgr Talams zeide in zijn brief, dat vele gelovigen de geestelijke straffen schijnen te onderschatten en bracht in herinnering, dat lidmaatschap aan of ondersteuning van de Vrijmetselarij excommunicatie met zich medebrengt.

Een schrijver, Roberto Blanco Moheno, heeft hierop de verklaring van de bisschop aangevallen. Het Katholiek Verbond van de Mexikaanse Jeugd heeft een verklaring gepubliceerd, waarin gezegd wordt: „Hetgeen Blanco Moheno het meest betreurt, is de geweldige indruk, die de bisschoppelijke brief gemaakt heeft."

(N.C.)

Brussel — De voormalige consul van Paraguay te Antwerpen, Miguel Morinigo, die ervan beschuldigd wordt zijn vrouw gedood en zijn rivaal gewond te hebben tijdens een twist in juni 1956, is vanmiddag door de assizen van Brabant te Brussel veroordeeld tot 20 jaren dwangarbeid.

Pepsi-Cola Inter Americana houdt Conventie op Curacao

SALVADOR JOSEPH.

Willemstad. — De „Pepsi-Cola Interamericana de Caracas", een van de dochtermaatschappijen van het wijdvertakte Pepsi-Cola concern heeft het Hotel Curaçao Intercontinental uitgekozen om dit jaar haar conventie te houden. Deze maatschappij bestrijkt behalve Venezuela, het gehele Caraibische gebied.

Waarnemers van andere zustermaatschappijen zullen daarbij aanwezig zijn.

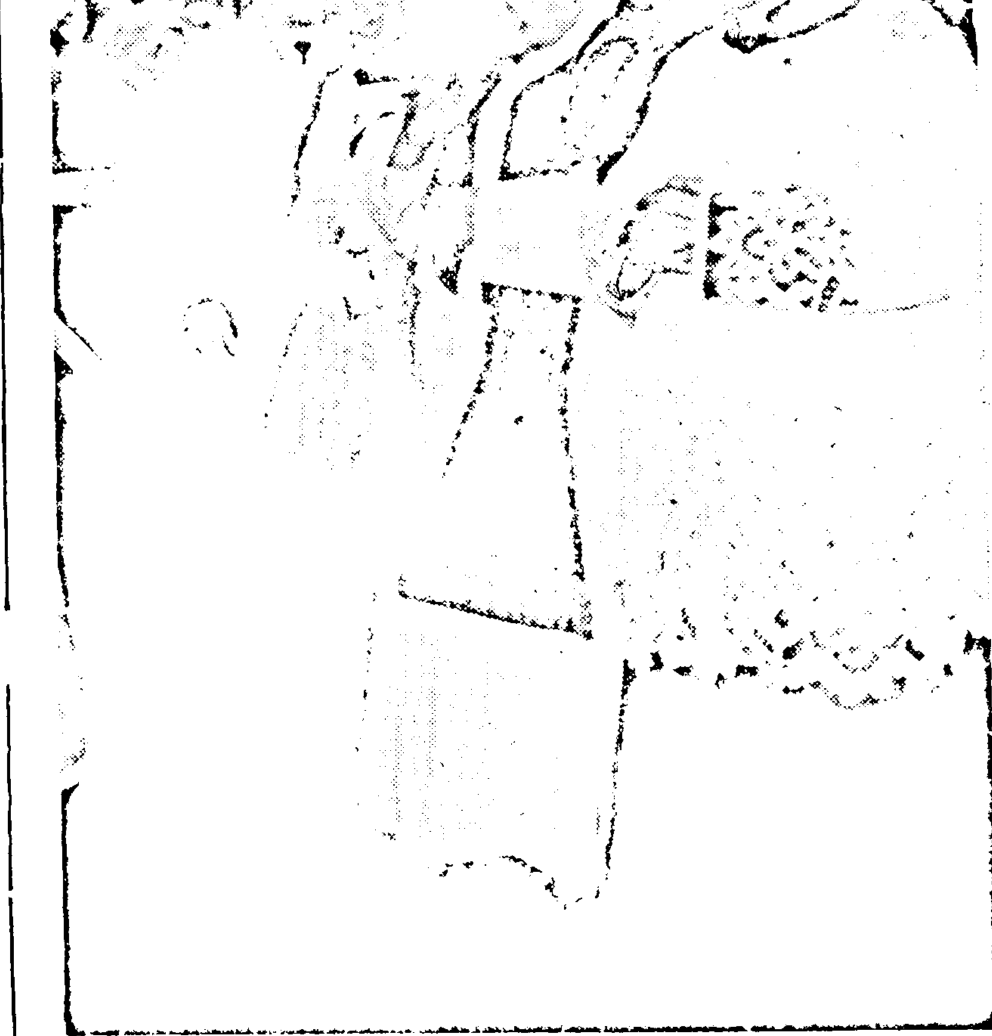
Op deze „Conventie", een werkwijze waartoe steeds meer maatschappijen met grote affiliaties overgaan, zullen de nieuwe opvattingen over „marketing" worden uiteengezet. Een nieuw reclame-programma voor 1959 zal worden opgesteld, research, surveys en markt-analyse zullen worden besproken. Experts uit de Verenigde Staten zullen enkele instruktielessen daarin geven.

De Pepsi-Cola Company te New York werd in 1898 opgericht. Deze maatschappij bestrijkt de Verenigde Staten en Canada. Daarnaast heeft men de eigenlijke moedermaatschappij van het Internationale concern, de Pepsi Cola International in 1936 opgericht die een internationaal kroost van 290 fabrieken in 78 landen heeft voortgebracht. Zij is in 8 verschillende „rayons" onderverdeeld, alle beheerst door een afzonderlijke maatschappij.

Tijdens de Conventie zal tevens de nieuwe onderdirecteur van de Pepsi-Cola Interamericana de Caracas, de Heer Anthony Rump, — tot voor kort direkteur van het bedrijf in Hongkong, — die momenteel in Chili zit, waar gisteren een nieuwe Pepsi Cola fabriek is geopend, officieel als zodanig geïnstalleerd worden.

„Wij hebben Curaçao uitgekozen", aldus vertelt ons de Heer Salvador Joseph, spanjaard van geboorte (men hoort zijn catalaanse tongval) en „marketing manager" van de Pepsi Cola Interamericana, „omdat het een gastvrij land is, dat accomodaties kan bieden en een heerlijk klimaat heeft. Samenwerking tussen onze maatschappij en de „Carribbean Bottling Company", waarvan de Heer A. Moron Jr. direkteur is die hier ons produkt bottelt en distribueert is uitstekend".

Ongeveer dertig personen zullen aan de Conventie deelnemen.

Paus Johannes XXIII heeft de vastentradities weer in ere hersteld, nadat hij bezoeken had afgelegd aan enige titelkerken te Rome. In de St. Lorenzokerk heeft de Paus de ceremonies in vastentijd bijgewoond.

Curacaoensia

Een heel oud kerkboek

Wanneer men voor het eerst het papiaments is gaan schrijven, en drukken is niet precies bekend. Voor de hand ligt, dat de godsdienstige literatuur er het eerst mee begon, en dat pas veel later iets anders in het papiaments werd gedrukt.

Een zeer oud kerkboek — wellicht het oudste — op Curaçao in de landstaal gedrukt, is dat van de Heer B. Frederiks, secretaris van Mgr. Niewindt, gedateerd 1856. De titel luidt: „Dia di Kriestiaan santifikaar pa orasjon".

Zeer duidelijk is het geschreven voor mensen die de leeskunst nog maar nauwelijks meester waren. De spelling is zo fonetisch, dat het hier en daar moeite kost de tekst vlot te lezen: Hesoe Kriesoe, paas, kwaalkier, bienhetsjoor, koos, Dioos, maas, magestaad!

Hoezeer de spelling dus is aangepast, uit de inhoud van het kerkboek valt niets op te maken omtrent de bizondere status waarin de gelovigen leefden, noch omtrent tijdsomstandigheden. Het schijnt zonder enige toevoeging of weglating vertaald te zijn.

Het boze oog

Het boze oog is de macht die sommige mensen gezegd worden te bezitten om schade toe te brengen aan levende wezens door er aandachtig naar te kijken. Zowel planten, dieren als mensen kunnen het slachtoffer zijn. Al deze kunnen ziek worden en sterven. In het papiaments spreekt men van ojada, of mal bista; duna ojada, duna mal bista.

Bij mensen werkt de „ojada" vooral bij kinderen, namelijk als ze bewonderd worden. Hij werkt niet als ergens veel mensen bijeen zijn, zoals in de kerk of op een feest. Degene die de ojada geeft is er zich lang niet altijd van bewust; hij kan het soms niet helpen, dat een kind ziek wordt.

De ojada van een moeder op haar eigen kind is fataal; er bestaat geen geneesmiddel voor: „ojada di mama no ta kita".

Of een boos oog uitwerking heeft gehad kan men het eerst zien aan de kleur van de huid. Het kind vertrekt helemaal, lichtgekleurde kinderen worden paars en blauw.

Curaçaose houten vijzel.

Arubaans papiaments

Curaçaos en arubaans papiaments verschillen vooral in de toon. Daaraan kan men de Arubaan meteen herkennen, ook al zou hij dezelfde woorden gebruiken en al zou men zijn woorden niet letterlijk verstaan. In de buitendistricten is deze speciale toon zeer sterk geaccentueerd.

Maar hij bezigt ook geheel eigen woorden, iets meer spaans gekleurde. Hij gaat naar de „alabanza" en niet naar het „lof". Een arbeider vult een „caretía", terwijl de curaçaose collega een „kreinwaag" (kruiwagen) vult. Een nieuwe lamp indraaien is een „bulbía" indraaien, en geen „pera".

Andere woorden zijn bij hem lichtelijk veranderd. Chincha (kattepult) noemt hij stinchi; dalakochi (sprinkhaan) tiracochi; mainta (morgen) manita; rabon (slagijzer) labon; ninichi (knikker) kiníki; richi (rietje) roechi. Geheel eigen aan Aruba is het woord hantu d.i. het werk stop zetten.

P.B.

OVERHEID EN FILM

Van Kolenhok - paedagogie en de kunst van het besturen

De film draagt de stempel van „het lastige kind"

Half januari werd onze gemeenschap opgeschrikt, zo al niet door de film „Et Dieu créa la femme", dan toch door de polemieken, die naar aanleiding daarvan werden uitgelokt door een protest-publikatie van de zijde van het Maria-Legioen. De standpunten van de inzenders varieerden van een afwijking zonder meer van de film als onzedelijk, tot een houding van: die infantiele demonstratie van bloótheid doet me nu werkelijk niets. De Filmkeuringscommissie werd ter verantwoording geroepen en bleek de film voor vertoning te hebben afgekeurd, waarna de bioskoop-exploitant herkeuring „door of namens de Gezaghebber" had aangevraagd — met positief resultaat. En dit was dan weer aanleiding om de hele filmkeuring een wassen neus te noemen.

De redaktie van dit blad, die de diskussie zag uitlopen in voorstellen tot het oprichten van een B.B.-legioen resp. het houden van een Bruine Bonen-verbroederingsfeest, zegde toe later principeel op de kwestie te zullen terugkomen. Natuurlijk gaat het uiteindelijk niet zozeer om principen als wel om de praktische vraag: wat doen we? Moet er een filmcensuur zijn? Wanneer moet een film voor vertoning worden afgekeurd? Welke „normen" moet men aanleggen? Enz.

De praktische vraag roept dus wel „normen" of „beginselen" op, en het antwoord op de praktische vraag wordt geïnspireerd door bepaalde principen of misschien juister geformuleerd: door een komplex van waarde-oordelen van artistieke, morele, financiële, sociale, religieuze, mogelijk zelfs van politieke aard, waarmee we ons derhalve in eerste instantie moeten bezighouden. Om al de betrokken waarden hun juiste plaats en kans te geven, doen we, dunkt me, het beste uit te gaan van de film en haar invloed op de mens; vervolgens de situatie van deze mens onder ogen te zien, om daarna de verantwoordelijkheid van de film t.a.v. haar publiek te overwegen alsmede de eventuele taak van de overheid in deze.

1. De film en haar invloed

De geschiedenis van de film doet denken aan het lastige kind, dat een deel van zijn jongste jeugdjaren in de kast of in het kolenhok heeft doorgebracht en waarvan iedereen zich beijverde om te verklaren, dat het opgroeide voor galg en rad. De ervaring leert, dat het kind in de nodige gevallen inderdaad aan deze verwachting van de volwassenen beantwoordt, en via kinderrechter, tuchtschool en andere openbare gelegenheden een twijfelachtige sociale carrière doorloopt.

De jeugdjaren van de film zijn bepaald ook in het kolenhok gesleten en ze heeft zich tegen alle verdrukking in, haar groei naar de volwassenheid bevochten, ten dele althans, met praktijken, die haar veel bewonderaars en veel „cash" (noodzakelijk voor haar ontwikkeling) bezorgden, maar die de wijzen gelijk schenen te geven in hun vernietigend oordeel over dit onechte kind van de techniek. De film groeide op in obscure gelegenheden bij de gunst van de grauwe massa, die aan haar hun weinige „ontspanning" beleefden. Haar publiek waren niet de bezoekers van de schouwburg en van de koncertzaal, maar een geheel andere laag van de maatschappij, waarvan ze de gevoelens virtuoos bespeelde en waarvan ze de „behoeften" spoedig had ontdekt. Dit alles maakte de film tot een produkt, dat: 1. volkomen werd geïdentificeerd met een lagere bevolkingsgroep; 2. voor welker moraliteit het als een dreigend gevaar werd beschouwd; en 3. dat, naar men oordeelde, met kunst of zelfs maar gezond amusement niets te doen had. Bijgevolg was de officiële houding van de „weldenkenden" er een van afschuw en van afweer tegen deze ernstige bedreiging van de geestelijke volksgezondheid.

Slechts langzaam heeft de film zich uit deze kompromitterende situatie kunnen losmaken, maar een brandmerk vergroeit niet licht en de droeve jeugd van de film blijft zichtbaar in haar volwassenheid. Men heeft voluit erkend, dat film kunst, m.a.w. dat het filmprodukt schoon kan zijn, of een prettige vorm van amusement, maar daarnaast bleef bestaan de onheuse rol van de film als volksverleidster en als sociaal gevaar, waardoor ze zich de censuur op de hals heeft gehaald.

De eigen aantrekkingskracht van de film

In de lente van vorig jaar werd in Nederland het resultaat gepubliceerd van een onderzoek over jeugd en film, onder de titel „Sociografie van de Tweede Wereld". De veelzeggende titel duidt aan, wat overigens reeds vele onderzoekers hadden vastgesteld, dat de film voor velen de (onbewuste) gelegenheid schept om hun eigen wereld voor enkele uren te verlaten, of zelfs: daaruit te ontsnappen, om zich te laten meevoeren in de wereld, waarin de film hen opneemt, en waarin ze iets meer of iets beters of iets anders vinden dan in hun gewone dagelijkse bestaan.

Dit, zij het dan tijdelijk, opgaan in de tweede (imaginaire) wereld brengt met zich mede — ook in deze konstatering zijn de onderzoekers unaniem — het zich identificeren met de personen, die in de film optreden. Het verschijnsel van de filmfans, de enorme verspreiding van foto's van filmsterren, het overnemen van een bepaalde tic, van een make-up, van een kapsel, maar ook soms het totaal wijzigen van zijn gedrag zijn de naar buiten blijkende symptomen hiervan (de konstateringen gelden overigens niet enkel voor de jeugd).

Hoe men dus ook vooralsnog wil oordelen over deze kwaliteiten en mogelijkheden van de film: of men haar „wereldvlucht" verderfelijk en irreëel wil noemen, of haar spelen met fantasieën en ideeën een verrijking van onze kultuur; dat de film grootse mogelijkheden in zich draagt, en een zeer diep reikende invloed kan uitoefenen op de zeer velen, die haar zien, of beter: mee-beleven, staat uit de ervaring wel vast. Het hangt er nu maar helemaal van af, in wat voor wereld de film haar toeschouwer binnenvoert en welke personen ze aan hem presenteert.

Een opname uit de bekroonde film „Marcelino pan y vino".

Ook hieromtrent heeft een rijke ervaring heel wat te zeggen, dat men echter op verschillende manieren zien en formuleren kan: men kan zeer onaangename dingen zeggen aan het adres van de filmindustrie; daarnaast kan men evenwel ook overwegen, dat, wanneer men een gegeven mogelijkheid niet benut ten goede, men er zich niet over moet verbazen, dat ze wordt uitgebuit ten kwade. Men kan zich niet gratis uiteraard — bezig houden met waterbouwwerken, irrigatie en bedijking, of — kosteloos — de watersnood afwachten en, wanneer het zover is, het water vervloeken. Om een ander beeld te gebruiken: de a-sociale volwassene, die goedkoop is groot gebracht met het kolenhok en soortgelijke „maatregelen", eist nu een dure gevangenis — en deze situatie is dan nog gunstig, want hij kan zijn aanslagen op de gemeenschap niet in vrijheid herbeginnen na een simpel beroep op de gezaghebber.

2. De mens en zijn situatie

Zelfs zonder nu noodzakelijk te beginnen bij Adam en Eva, kan men al eenvoudig vaststellen, dat de mens met al zijn openheid voor wat goed en schoon is, een blijvende aanspreekbaarheid kombineert voor wat vunzig en laag is. Reeds de gewone ervaring, hoezeer dan ook gesteund en bevestigd door de openbaring, maakt duidelijk hoe tweeslachtig de menselijke situatie is.

Daarmede is niet gezegd, dat er in de mens een geneigdheid ten goede naast een geneigdheid ten kwade bestaat, want de ervaring verzet zich tegen het aannemen van een dergelijk dubbelstel van geneigdheden. Eigenlijk is daarmede evenmin beweerd, dat de geneigdheid van de mens een onbepaalde is, die zich „ten goede" en „ten kwade" keren laat, want de mens keert zich uiteindelijk niet naar „het goed" of „het kwaad". De geneigdheid van de mens is de geneigdheid van een persoon, die dan ook alleen maar in persoonlijke termen en kategorieën beschreven en gedacht mag en kán worden.

Onverlostheid als ervaringsfeit

De tweeslachtigheid van de menselijke situatie laat zich — in persoonlijke termen — verstaan als de mogelijkheid van de menselijke persoon om tot gemeenschap en gemeenzaamheid met anderen te groeien of zich in een steriel en infantiel narcisme op te sluiten. De mens kan zijn mogelijkheid tot openheid en tot „ontmoeting" doen verkeren in een uitzichtloos en eenzaam egoïsme. Dat is in de grond onze konstateerbare onverlostheid.

Het is, dunkt me, niet per sé noodzakelijk om alles, wat onze verlossing betreft, tot mysterie te verklaren. Ik vrees zelfs, dat ons christendom dan danig in de lucht zou komen hangen. Een andere vraag is dan nog, of er aan onze verlossing niets mysterieus, niets van het goddelijk geheim overblijft. Dat is namelijk zeker niet waar. Al was het alleen maar, omdat wij onze verlossing, de bevrijding uit onze eenzaamheid, danken aan de persoon, die ons narcisme, ons egoïsme, onze angst om ons zelf bloot te zullen geven, door zijn eigen blijkbaar belangeloze openheid naar ons (blijkbaar, want ze sloeg zelfs in het aangezicht van de dood niet terug) overwonnen heeft. Het feit konstateren staat gelijk met de innerlijke noodzaak ervan bevestigen: „Hij heeft ons het eerst lief gehad". En zijn aan ons verschijnende menselijkheid blijft altijd en onder alle omstandigheden het teken, het sacrament, van de ons niet — tenzij in die menselijkheid — verschijnende God-van-ons-heil.

De kracht van Christus' menselijkheid bestaat in eerste instantie daarin, dat ze ons — zoals elke goede vriendschap — innerlijk beter maakt, dat ze een appèl is op de in ons aanwezige mogelijkheden en krachten, die zonder Hem niet of niet in die mate en zeker niet tot die uiteindelijke verwachte volkomenheid zouden zijn uitgegroeid. Ze is de nooit aflatende, nooit teleurgesteld zich afrekende, de niet listig haar kans afwachtende, en toch evenmin dwingende maar volkomen vrije aanbieding ván en juist daardoor uitnodiging tót vriendschap en vertrouwelijkheid.

De verlossing, of: Christus' verschijnen onder ons en voor ons in menselijkheid, betekent dus een appèl op onze mogelijkheid om tot gemeenschap en gemeenzaamheid met anderen te groeien; voorkomt daardoor tevens, dat wij ons binnen de grenzen van onze eigen eenzaamheid zouden opsluiten. En dit alles — het zij ter volledigheid opgemerkt — is dan niet een soort tijdverdrijf, waarmede wij onze aardse dagen vullen in afwachting van iets anders, dat wij verdienen, wanneer we hier maar braaf oppassen. Dit zou waar zijn, wanneer wij als alléén maar toeschouwer aanwezig zijn, kijkend naar God, zonder gemeenzaamheid met Hem, ons onbewust bovendien van allen vóór en naast ons. Integendeel: de vriendschap en vertrouwelijkheid, die wij hier ondervinden allereerst, maar dan ook meedelen, en de daaruit ontstaande gemeenzaamheid is iets blijvends; wij blijven bij de dood op de eerste plaats ons zelf en pas op de tweede plaats komt de overweging, dat wij veranderen.

3. De taak van de film t.a.v. de mens

Het is de mens in deze situatie, die naar de bioskoop gaat: de mens, die nog volkomen gesloten noch een en al openheid is, maar ergens tussen deze uitersten zweeft; de mens, die in zijn groei naar open menselijke volwassenheid nog altijd de mogelijkheid en de neiging meedraagt om terug te vallen op zichzelf, en dat in feite ook herhaaldelijk doet.

Hoe „bespeelt" de film deze mens met zijn wankele neiging? Betekent ze iets voor zijn groei naar volwassenheid, al is het dan slechts door aangenaam amusement of prettige ontspanning te zijn, of zet ze hem alleen maar achteruit op deze weg?

Het zg. realistisch standpunt, dat de „immorele" of „moreel dubieuze" film beantwoordt aan een „behoefte" van een groot deel van hèt publiek, berust tenminste op een misverstand, dat „neiging" of „aanspreekbaarheid" door „behoefte" vertaalt. Er bestaat geen twijfel over, dat in iedere mens de neiging en de mogelijkheid aanwezig blijft om als persoon te mankeren in gemeenzaamheid en terug te vallen op zichzelf. Boven is juist betoogd, dat het spekuleren hierop een spekuleren is op de blijkbare onverlostheid van de mens. Men kan moeilijk beweren, dat men in Christus gelooft en tegelijk diens appèl op de mensen overeenstemmen met een appèl op hun egoïstische en narcistische neigingen.

Het komt er voor dit standpunt trouwens niet op aan, of men in Christus gelooft of niet; of men de mens ziet aan het einde van de horizon of in een verder perspektief van modellering naar de mannenmaat van Christus. Een eenvoudig „humanistisch" standpunt, dat de tweeslachtigheid van de menselijke situatie uit ervaring kent, ziet zich, zij het dan zonder het uitzicht op de persoon van Christus, t.a.v. de mens voor hetzelfde dilemma gesteld; de eigen zin en waarde van diens persoons-opgave te erkennen (in de praktijk uiteraard) of hem terug te gooien in een infra-menselijk isolement. Over slavernij gesproken....

Overheidstaak?

Het mag uit het bovenstaande duidelijk zijn, dat zowel van christelijk als van louter natuurlijk-ethisch standpunt de verantwoordelijkeid op het gebied van de film er een is van ieder persoonlijk. Mocht het persoonlijk initiatief echter te kort schieten of niet in staat zijn zich te doen gelden, dan rust op de overheid de — gezien de ernst van de kwestie — zeer zware verplichting om het partikulier initiatief te ondersteunen in zijn zorg voor het algemeen welzijn.

Censuur een paniekmaatregel

In feite heeft de overheid in de meeste landen ingegrepen door het instellen van een filmcensuur. Ook op de Antillen is dit het geval. Op Curaçao bv. gebeurde dit (laatstelijk) door de Eilandsverordening van 14 okt. 1952 en door het Eilandsbesluit van 18 maart 1953.

Censuur is echter een louter negatieve maatregel, die nog probeert het ergste kwaad te voorkomen. De kunst van besturen is evenwel een positief zorgen voor het algemeen welzijn en niet alleen een afweren van gevaren.

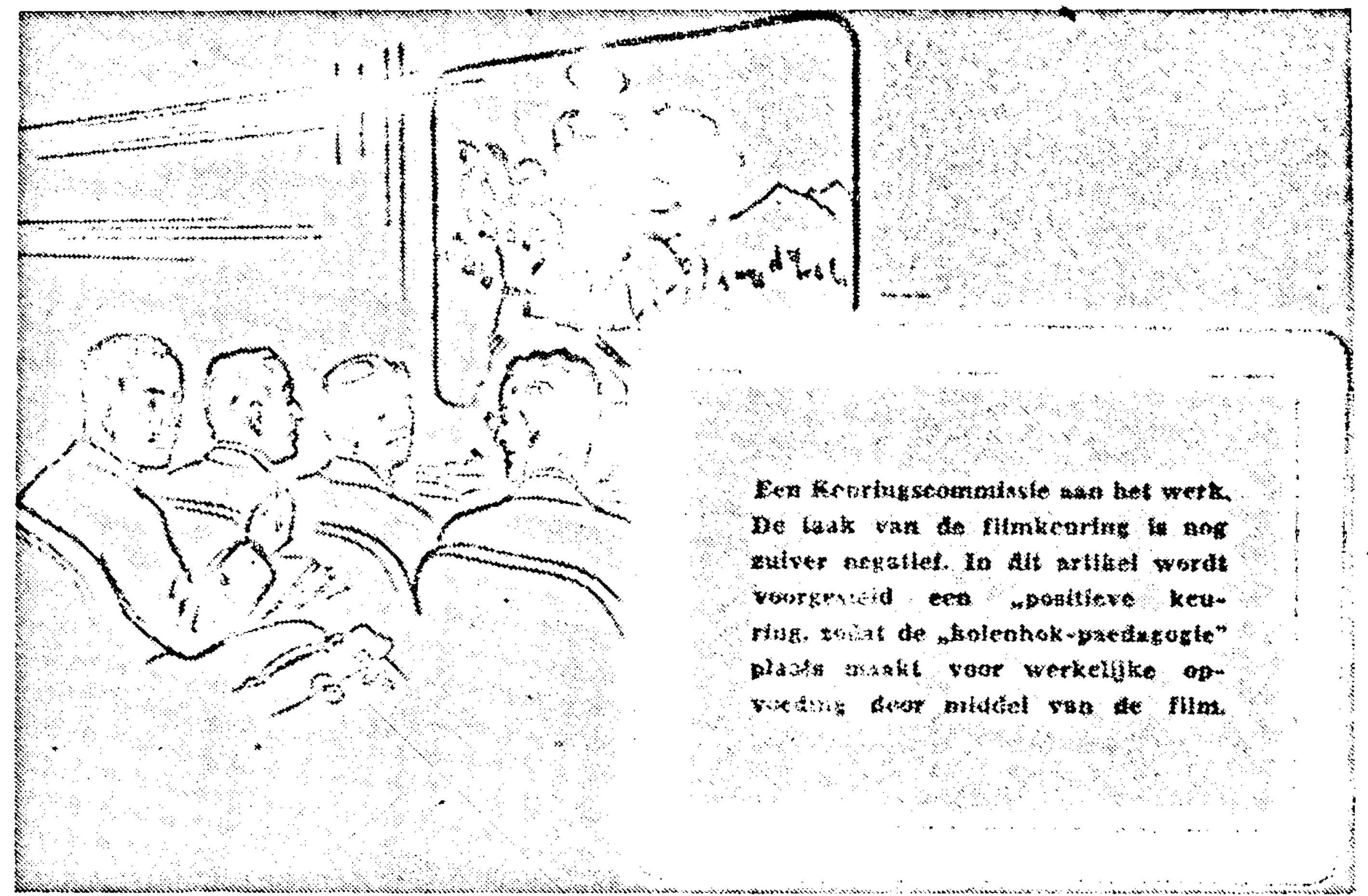
Positieve suggesties

Het is, dunkt me, niet erg moeilijk om tot een positieve filmpolitiek over te gaan, die bestaat in het bevorderen van de (produktie en de)

(Vervolg naar pag. 13)

LA STRADA.

Een Keuringscommissie aan het werk. De taak van de filmkeuring is nog zuiver negatief. In dit artikel wordt voorgesteld een „positieve keuring, zodat de „kolenhok-paedagogie" plaats maakt voor werkelijke opvoeding door middel van de film.

★ DE KAARSVLAM ★

Vele jaren geleden, toen Florence pas een republiek was geworden, leefde daar een wapensmid, die Ramiero di Ranieri heette en buitengewoon sterk was. Hij droeg een ijzeren harnas met hetzelfde gemak, als waarmee een ander een zijden hemd droeg. Ook was hij zeer dapper; men zei van hem, dat in Florence nooit een stoutmoediger man had geleefd. Als hij er maar op in kon slaan, vocht hij even graag met geharnaste ridders, dan met eenvoudige landlieden.

Deze Ramiero echter was ruw, een pocher en een schreeuwer, wreed voor dieren, hard voor zijn vrouw, voor niemand prettig om mee samen te leven. Hij zou mooi zijn geweest als, niet zijn gezicht werd ontsierd door verscheidene littekens. Ramiero was getrouwd met Francisca, de dochter van Jacopo, de lakenwever. Nu had Jacopo zich lang tegen dit huwelijk verzet, omdat Ramiero een zo ruw man was. Daarom ook had hij hem laten beloven, Francisca naar haar vader te laten terugkeren, wanneer ze dit wenste en het haar niet te beletten. En Ramiero had die belofte dadelijk gedaan.

De eerste weken ging alles goed. Maar al gauw bleek, dat Ramiero zich niet ontzag om ook zijn vrouw en haar familie te kwetsen, wanneer hij de kans schoon zag om iets te doen of te zeggen, waarover de mensen zouden praten en waarom ze zijn moed en onverschrokkenheid zouden prijzen. Het was Francisca, alsof ze haar liefde voor zich lag liggen als een groot prachtig stuk goudbrokaat, waarvan telkens door Ramiero stukken en hoeken werden afgeknipt, zodat het steeds kleiner werd.

Zij was niet meer zo gelukkig als vroeger en verwachtte voortdurend, dat Ramiero weer iets zou doen, dat haar liefde zou kunnen schaden.

Tenslotte besloot ze zijn huis te verlaten en weer bij haar vader te gaan inwonen. Ramiero volbracht allerlei heldendaden en hoopte, dat zij daarom wel weer naar hem terug zou keren, maar dit gebeurde niet. Toen trok hij weg uit Florence, omdat het hem onmogelijk leek in dezelfde stad te wonen met de vrouw, die hem verlaten had. Eerst werd hij soldaat bij de legioenen en al spoedig aanvoerder van een vrijkorps. Hij behaalde veel eer als krijgsman en werd door de keizer tot ridder geslagen.

Om in Florence zijn heldenfeiten bekend te maken, had hij bij het Madonnabeeld in de Dom een belofte afgelegd, aan de Heilige Maagd het voornaamste en beste te schenken, dat hij in elke strijd zou winnen. En hij was er heel verbaasd over, dat Francisca niet naar hem terugkeerde, u ze toch van zijn voorspoed weten moest. In die tijd werden de Kruistochten gepredikt en ook Ramiero vertrok naar het Heilig Land, deels om veel buit te behalen, deels om zulke schitterende heldendaden te verrichten, dat zijn vrouw hem weer liefhebben zou.

Bij de verovering van Jeruzalem was Ramiero de eerste, die bij de bestorming de muren had beklommen, na Godfried van Bouillon zelf.

En toen dan ook na de plundering de Kruisvaarders in boetehemden en met nog niet aangetoken waskaarsen in de hand, naar de Kerk van het Heilig Graf getrokken waren, had Ramiero het eerst zijn licht mogen aansteken aan de heilige vlammen, die voor Christus' graf brandden. Diezelfde avond in het legerkamp — hij had zijn kaars nog aangehouden — werd hij door de andere ridders bespot: nu zou het hém niet mogelijk zijn, het kostbaarste, dat hij in de strijd gewonnen had, naar de Madonna in Florence te sturen. Want het kostbaarste was die kaarsvlam! Geprikkeld door hun spot, kwam Ramiero in een stemming, waarin hij bereid was het onmogelijke te doen, om aan hun lachen een eind te maken. Hij beval dan ook zijn dienaren en soldaten om de vlam naar Florence te brengen en toen zij verklaarden daartoe niet in staat te zijn, zwoer hij het zelf te zullen doen, alleen, zonder gevolg.

De volgende dag vertrok hij, te paard, gekleed in volle wapenrusting en daaroverheen een grove pelgrimsmantel, opdat het ijzer niet al te zeer door de zon verhit zou worden. De brandende kaars hield hij in de hand en aan het zadel had hij een paar grote bossen kaarsen vastgemaakt. Buiten het legerkamp begon het paard harder te lopen, zodat de vlam angstig begon te flakkeren. Door achterste voor in het zadel te gaan zitten, wist Ramiero echter met zijn lichaam de vlam voor wind en tocht te beschutten.

In de heuvels buiten Jeruzalem werd hij door rovers aangevallen. Ongetwijfeld had hij hen best kunnen verslaan, maar dan had hij de kaars moeten wegwerpen, hij vond, dat hij toch niet zo spoedig de moed mocht opgeven. Hij zag dus geen andere uitweg, dan een overeenkomst met de rovers. Als zij zijn kaarsvlam niet uitbliezen, mochten zij van hem nemen, wat ze wilden. Zo geschiedde. En even later mocht hij verder rijden op het stokoude en stijve paard van een der rovers, die het zijne had genomen. Men had hem niets gelaten dan zijn kaarsen en zijn pelgrimsmantel.

Het gerucht van de val van Jeruzalem was in de afgelopen nacht al doorgedrongen tot de kust en herhaaldelijk ontmoette Ramiero nu groepen pelgrims. Velen scholden hem voor gek en nadat hij zich geruime tijd had weten te bedwingen, werd hij plotseling zo hevig verontwaardigd over deze uitroepen, dat hij van zijn paard sprong en met zijn vuisten er op in sloeg. Spoedig had hij de spotters verjaagd en gelukkig vond hij zijn kaars terug in een greppel. Zij was uit, maar gelukkig had het droge gras, waarin ze gevallen was, vlam gevat.

Zo reed hij weken en weken voort, de ogen onafgebroken op de heilige kaarsvlam gericht. 's Nachts sliep hij bijna niet; zodra het slecht weer werd, moest hij ergens schuilen. Hij leefde van giften en kreeg kaarsen van pelgrims. Nooit had hij rust: een windzuchtje of een waterdruppel en al zijn moeite was vergeefs geweest.

Terwijl hij op eenzame wegen reed en er alleen maar aan dacht zijn kaars brandend te houden, viel het hem in, dat hij vroeger ook eens iets soortgelijks had meegemaakt. Hij had nog eens een mens iets zien bewaken, dat teer was als een kaarsvlam. En opeens realiseerde hij zich, dat voor Francisca haar liefde als een kaarsvlam geweest was, die ze brandend had willen houden en dat ze aanhoudend bang was geweest, dat hij die vlam doven zou. Voor het eerst begon hij te begrijpen, waarom hij Francisca verloren had en dat hij haar niet met wapenfeiten terugwinnen zou.

Toen hij al in Italië was gekomen, liep hem eens een vrouw achterop, die hem vroeg van zijn vlam te mogen lenen, omdat haar vuur was uitgegaan en zij brood voor haar kinderen wilde bakken. Maar Ramiero legde haar uit, dat dit heilig vuur was, dat hij moest aanhouden om de kaarsen voor het beeld van de Heilige Maagd te Florence te ontsteken. Hij wilde niet, dat iets anders met deze vlam aangestoken werd. Eerst toen de vrouw hem zeide, dat het leven van haar kinderen de vlam was, die zij van God brandende houden moest, stond hij haar toe, haar lamp aan te steken aan de kaars.

Enige uren later wierp een jonge boer, die medelijden had met de magere pelgrim in zijn versleten mantel, hem zijn korte pelerine toe. Maar deze viel op de kaars en doofde het licht. Gelukkig dus, dat Ramiero de arme vrouw vuur gegeven had; nu kon hij weer terugkeren om zijn kaars aan haar lamp aan te steken.

Eindelijk naderde hij Florence. Hij dacht aan de krijgslieden, die zich zouden verheugen, dat hij nu het oorlogsbedrijf weer spoedig ter hand zou kunnen nemen, maar zijn eigen gedachten namen een geheel andere richting. Deze rit met de kaarsvlam had hem gedwongen zich te verheugen over allen, die vreedzaam en wijs en barmhartig waren en de woesten en strijdlustigen verafschuwen. Hij zou graag weer zijn oude handwerk van smid opnemen.

Op Pasen reed Ramiero Florence binnen. Daar werd hij spoedig door straatjongens omringd, die hem voor gek uitscholden en probeerden zijn kaars uit te blazen. Het gaf een hele opschudding op straat. De voorbijgangers hadden er plezier in en spoedig probeerde eenieder, de vrouwen door te zwaaien met haar hoofddoeken, de mannen met hun baretten, de kaars uit te krijgen. Maar Ramiero was recht overeind in het zadel gaan staan om zijn kaars te beveiligen. De kaars hield hij, zo hoog hij kon. Totdat hij dicht langs een balkon reed, waarop een vrouw stond, die hem de kaars uit de hand rukte en er haastig mee naar binnen ging.

Bij het luide gelach, dat hierop volgde, wankelde Ramiero en viel bewusteloos van zijn paard. Niemand bekommerde zich om hem.

Toen de menigte vertrokken was, kwam Francisca met de brandende kaars uit haar huis. Zij had gezien, dat Ramiero de kaars brandend had willen houden en geen ander middel geweten om hem te helpen. Maar Ramiero herkende haar niet, voortdurend hield hij de ogen op de vlam gevestigd.

Samen gingen ze nu naar de Dom; Ramiero begaf zich direkt naar de sakristie. Na de H. Mis kwam een der Domheren het volk vertellen van Ramiero, die het Heilig Vuur van Christus' Graf naar Florence had gebracht. Hierop trok een inderhaast samengestelde processie naar het Madonna-altaar; Ramiero, nog steeds gekleed in zijn pelgrimspij, droeg de kaars. Maar toen de processie voor het altaar kwam, stonden enige vroegere vijanden van Ramiero op en vroegen om getuigen en bewijzen, dat dit inderdaad het in Jeruzalem aangestoken vuur was.

Daar Ramiero alleen de reis had gemaakt, kon hij deze bewijzen niet geven. Toen drongen de vijanden op en dreigden de kaarsvlam te zullen uitblazen. Met de ogen voortdurend op zijn tegenstanders gevestigd, hield Ramiero de kaars zo hoog hij kon. Hij zag er doodmoe en wanhopig uit; nu de twijfel eenmaal gewekt was, zou die zich natuurlijk verbreiden.

Toen fladderde een vogeltje, dat de kerk ingevlogen was, tegen de kaars en doofde haar. Tranen kwamen eerst in Ramiero's ogen, ofschoon hij dit beter vond dan dat de mensen de vlam hadden uitgeblazen.

Maar opeens riep men: „De vogel brandt! Het Heilig Vuur heeft zijn vleugels aangestoken!"

En inderdaad: na enig angstig gefladder, viel het diertje dood op het Madonna-altaar, Ramiero haastte ich er heen en kon nog juist zijn kaars aansteken aan het vuur, dat de vogel verzengde.

Toen hief de bisschop zijn staf omhoog en riep: „God wilde het! God heeft voor hem getuigd!"

Ramiero was nog lange jaren gelukkig met Francisca. Hij zei het oorlogsbedrijf vaarwel en werd algemeen geëerd om zijn wijsheid, voorzichtigheid en barmhartigheid.

En waaraan anders was deze verandering in zijn leven te danken dan aan het licht, dat in donkere dagen van Jeruzalem uitging?!

Naar een verhaal uit „Christuslegenden" door Selma Lagerlöf

VIERING van de „SEMANA SANTA" in SPANJE

Uitbarsting van godsvrucht, hartstocht en boete

(Bijzondere correspondentie uit Spanje)

In de donkere dagen voor Pasen, wanneer er stilte heerst in vrijwel alle katholieke landen, wanneer de kerktorens zwijgen, het paars de schittering van de Godshuizen verhult en de mensen in zichzelf gekeerd de strenge liturgie van het lijden en de dood beleven, treedt in Spanje de ingeboren godsvrucht van de bewoners naar buiten en herdenken zij op hun domein, de straat, het lijdensdrama met alle hartstocht, devotie, ingetogenheid en uitbundigheid hun eigen. Er is een spreekwoord dat zegt: „Men heeft Spanje niet gezien als men het wonder niet heeft aanschouwd". En met dat wonder bedoelt men dan niet de ongekende rijkdom aan kunstschatten, de eeuwenoude tempels, het majesteitelijke landschap of de openhartigheid en vriendelijkheid van de inwoners, maar de viering van de Semana Santa, de Goede Week, met zijn processies en exaltaties van vroomheid. Het drama van Christus' lijden en dood heeft op de Spanjaard altijd een veel grotere indruk gemaakt dan Zijn geboorte.

De Passie van de Verlosser roert hem tot in het diepst van zijn godvrezend innerlijk en brengt hem in een staat van hevige devotie. Dat hij daarbij nogal wat zaken dooreenmengelt en in het vuur van zijn versterving niet meer precies mystiek en romantiek, of hartstocht en Godsvrucht van elkaar kan scheiden, is een andere zaak, die hem maar bitter weinig interesseert. Hij beleeft de Semana Santa met zijn gehele persoon, met God en de duivel, waarbij hij het graag aan de Allerhoogste overlaat het kaf van het koren te scheiden, omdat zijn goede bedoeling buiten discussie staat.

Het ganse land in rouw gedompeld

En zo stuwen op Witte Donderdag, Goede Vrijdag en Paaszaterdag indrukwekkende processies door de schilderachtige straten van vrijwel alle Spaanse steden met als voornaamste Sevilla, Malaga, Granada, Jaén, Tarragona, Valladolid en Barcelona. Het ganse land is de gehele Goede Week in rouw gedompeld. Alle verkeer, het noodzakelijkste uitgezonderd, is op Goede Vrijdag en Witte Donderdag verboden. In de bioscopen en theaters gaan, voorzover ze niet gesloten zijn, religieuze films en toneelstukken. De soldaten dragen hun geweer met de loop naar beneden en de meeste Spanjaarden gaan in het zwart gekleed. Het is stil in de straten zelfs van de nijverste steden. Alle overbodige geluid wordt vermeden. De winkels zijn gesloten en men begeeft zich slechts op straat om naar de kerk of de processies te gaan. En die processies zijn voor de Spanjaard belangrijker dan de liturgische plechtigheden in de kerk. Niet dat hij er de kerk om zal verwaarlozen. Maar de gang naar het Godshuis zit hem niet meer zo in het bloed. Een groot percentage van de bevolking is, hoewel het met klem zal volhouden katholiek te zijn, non-paschant, hetgeen hen niet weerhoudt met grote ingetogenheid de processies te volgen, boete te doen en op Goede Vrijdag aan de Kruisverering deel te nemen. Deze verering is zo intensief dat de kruisen, die in de kerken op die dag worden uitgestald, deerlijk afgesleten gipsen voeten en handen hebben. In de Kathedraal van Barcelona wordt die dag een levensgroot kruisbeeld ter verering neergelegd, de Christus van Lepanto. Volgens de legende bevond dit beeld zich op een van de galjoenen van de Spaanse armada die bij Lepanto de Turken versloeg. Het hoofd van de Christus is een weinig opzij gebogen en iedereen in Barcelona neemt aan dat de Christus dit in 1571 heeft gedaan om een kogel te laten passeren.

De Cofradia

Aan de grote processies heeft de geestelijkheid weinig deel. De organisatie en samenstelling ervan geschiedt geheel door de „Cofradias" of „Hermandades", overgebleven uit het gildewezen en uit verenigingen van boetelingen, die om hun penitentie te volbrengen door de straten van de stad moesten trekken, alvorens zij op Paaszaterdag weer in de kerk werden opgenomen. Later werden het genootschappen, die bepaalde charitatieve taken op zich namen, in zekere zin te vergelijken met de Nederlandse congregaties. Thans is het nog slechts een eer om lid van een „Cofradia" te worden en van de oorspronkelijke doelstellingen is niet zo heel veel meer over. Zij bepalen zich nu voornamelijk tot het organiseren van de Goede Week-processies en het moet gezegd dat dit een omvangrijke taak is. Elke stad en elke parochie heeft zo haar eigen broederschappen, die tijdens de Semana Santa om strijd trachten de fraaiste processie samen te stellen.

Iedere Cofradia heeft zijn eigen „Paso", een beeldengroep, het lijden van Christus voorstellend, of de H. Maagd, die in de processies worden meegedragen. Vroeger bestonden die Paso's uit groepen levende personen, maar thans is het gebruikelijk eeuwenoude beelden uit de kerken te halen en rond te dragen. Veertig sterke mannen zijn er nodig om eén paso te dragen. Zij lopen, dikwijls met het bovenlijf ontbloot, gebogen onder de vloer waarop de beeldengroep is opgesteld. Rondom hangen zware tapijten en de dragers bevinden zich in een donker, warm hol, waar zij het soms vele uren moeten uithouden. In Sevilla zijn het de havenarbeiders die de beelden dragen. Die beelden zijn meer dan levensgroot, versierd met edelstenen en goud en omhangen met goudbrokaat en rijke kleden. Door de onderlinge strijd van de Cofradias om met een zo mooi mogelijke paso tevoorschijn te komen, tuigen zij vooral de beelden van de H. Maagd elk jaar mooier op. Het is geen uitzondering wanneer een beeld wordt rondgedragen waarvan de mantel meer dan vijfentwintig miljoen peseta's waard is en vele honderden kilo's weegt door alle goud en edelstenen die erop zijn aangebracht. Rond de beeltenissen staan honderden armdikke kaarsen opgesteld en de H. Maagd blinkt in een woud van flakkerend licht.

Om de dragers enig soelaas te geven wordt tijdens de processie vele malen halt gehouden. Omstanders dragen verfrissingen aan en het gebeurt wel eens dat bij aankomst bij de kerk de wijn onder de tapijten van de paso zo rijkelijk heeft gevloeid dat de gemoederen verhit zijn en kleine onenigheden tijdens het dragen later drastisch worden uitgevochten. Ook de verschillende Confradias plachten elkaar vroeger in heilig vuur wel eens te lijf te gaan, zodat de regering zich genoodzaakt heeft gezien een wet uit te vaardigen, waarbij eenieder die de gezegende rust op Goede Vrijdag verstoort, voor tien jaar de gevangenis kan ingaan. Inderdaad, de geloofsijver is een moeilijke zaak en kan een mens, vooral in Spanje soms voor vreemde consequenties stellen.

Intense belevenis

De kleurrijke, weelderige processies trekken ieder jaar steeds meer vreemdelingen, die naar deze voor hen onbegrijpelijke uiting van geloof komen kijken. In Sevilla bouwt men tribunes en de prijzen van de plaatsen stijgen elk jaar. Bureaus voor vreemdelingenverkeer maken ruimschoots reclame voor de Semana Santa, want de Spanjaard wil graag elke gelegenheid — ook de religieuze — gebruiken om enkele peseta's te verdienen. Maar ondanks alle uiterlijke schijn, ondanks alle excessen, is het deelnemen aan een Goede Week-processie voor elke Spanjaard een intense belevenis.

Achter en voor de paso's trekken de boetelingen door de straten. Zij zijn gekleed in lange afhangende tunieken en hun hoofd is bedekt met een hoge puntmuts die ook hun gezicht bedekt en hen onherkenbaar maakt. Zij lijken een beetje op de leden van de Ku-Klux-Klan. Anderen, niet in staat om een dergelijke tuniek aan te schaffen, hebben zich verborgen onder lange zwarte lappen. Zij stappen, op de maat van een monotone trommel of van een klagende trompet blootsvoets door de straten. Sommigen dragen zware houten kruisen, lopen met de armen uitgestrekt of schuifelen met hun blote voeten over de harde straatstenen, die weldra rood gekleurd worden door een bloederig spoor. Deze ongelukkigen volbrengen hun promesa, een gelofte die zij in het voorbije jaar hebben gedaan. Zij doen dat met een niet-aflatende overtuiging en een bewonderenswaardige volharding. De toeschouwer wordt er diep door geroerd.

En het komt niet weinig voor dat plotseling een zangstem de stilte verbreekt. Een onbekende heft een saeta aan, een geïmproviseerd gezongen gebed, als een flamenco-zang. Het is een hevige ontboezeming van geloof en godsvrucht. De zanger raakt in een soort extase. Steeds hoger en opzwepender gaat zijn stem, als een schrille klacht of als een jubelende vogel in de ijle lucht. De paso houdt stil en wordt in de richting van de zanger gekeerd. Allen luisteren ademloos toe. En thans weerklinkt niet het ole-olé, zoals anders om de flamencozangers op te hitsen, neen, allen knielen op de grond en naarmate de zanger zijn toehoorders meer in de ban brengt van zijn gepassioneerd gezang, werpen vrouwen zich huilend ter aarde, bewust van hun onwaardigheid.

In andere steden trekken de processies 's nachts door de straten. Alle lichten worden gedoofd en alleen de mannen die eraan deelnemen dragen grote kaarsen rond. Zij gaan in het zwart gekleed en op hun sombere pijen hebben velen een grijnzend doodshoofd geborduurd. Een eenzame tamboer geeft de maat aan. Iedereen bidt in stilte en alleen de zwarte nacht is getuige van hun gedachten.

De Semana Santa is voor de Spanjaard heilig, en onder de hoge zwarte puntmutsen gaat menigeen schuil die zich andere dagen van het jaar godloochenaar zal noemen. Tijdens de republiek voor 1936 waren de processies voor een jaar verboden. Maar toen hielden de communisten en anarchisten de processies uit protest tegen het regiem en tevens om uiting te geven aan het feit dat de god. ienst hun tenslotte niet vreemd was. Het bloed kruipt vooral in Spanje graag waar het niet gaan kan. Dat is de adem van dit land, de atmosfeer, die eenieder die deze eenmaal geproefd heeft vastgrijpt en terugsmakt van zijn nationale geborneerdheid tot het loutere mens-zijn waarin hij zijn gevoelens openlijk durft te belijden met alle levenslust die zijn hart niet doet ophouden te slaan.

Een Goede Week-processie in Spanje. Men ziet hier de zogenaamde „Broeders van de Kruisdraging.

De internationale ontwikkeling van de CREDIT UNIONS

door

OLAF H. SPETLAND

OLAV SPETLAND.

Op een door de zon geblakerd eiland in de Pacific, haalt een visser van een Fiji eiland zijn vangst op de oever. Vroeger zou hij de helft daarvan hebben moeten afstaan voor de huur van de boot en de netten. Nu is de boot en zijn de netten zijn eigendom en kan hij behouden wat hij verdiend heeft. Hij kocht ze met een lening van de „credit union."

Een Peruaanse dokter in een afgelegen streek hoog in de Andes, kocht een Röntgenapparaat waaraan hij dringend behoefte had met een lening tegen lage rente, die hij van een credit union had gekregen. Vele van zijn patiënten verdienen per dag gemiddeld ongeveer 50 ct. en de plaatselijke geldschieters berekenen 25% per maand voor hun leningen. Bij de credit union, verbonden aan de parochiekerk van St. John kunnen zij lenen tegen 1% per maand, en velen leren voor de eerste keer in hun leven sparen.

Ontstaan onder kleine boeren in Duitsland een eeuw geleden, hebben de „credit unions" zich ontwikkeld door de zich verspreidende techniek van de twintigste eeuw, maar hun doel is hetzelfde gebleven. Door de spaarzin aan te kweken, en leningen tegen lage rente beschikbaar te stellen aan hun leden, hebben zij miljoenen mensen in de hele wereld geholpen aan een zekere graad van economische zekerheid. Elke groep mensen die op een of andere wijze een eenheid vormen, een gemeenschappelijke band hebben, kan een credit union vormen. Er zijn „credit unions" georganiseerd door mensen levende in dezelfde gemeente, of werkende in hetzelfde kantoor, of die behoorden tot dezelfde vakbond.

Het is een democratische organisatie, waarbij elk lid gelijke rechten heeft.

De leden worden aangemoedigd om hun spaarpenningen te beleggen en geregeld worden er dividenden betaald, gemiddeld a 4% per jaar. Als een lid geld nodig heeft voor een goed doel, kan hij naar zijn credit union gaan en een lening krijgen tegen lage kosten, soms zelfs tegen zijn handtekening alleen. De leden beginnen in te zien, dat de beste borg hun karakter is, en daar credit unions zijn gevormd door mensen die elkaar kennen, en werken voor het heil van hun leden, toont zich het wederzijds vertrouwen in elk werelddeel.

In de V.S. en Canada bloeien meer dan 22,000 credit-unions. In Europa bestaan er 13.000 in Duitsland, Nederland, Zwitserland, Frankrijk, Italië, Noorwegen en Zweden.

In Azië erkennen zowel de regeringen als de bevolking de idee van de credit union als een middel om de levensstandaard te verhogen en economische onafhankelijkheid te verwerven.

India, Pakistan, Thailand, Viet Nam en Malakka hebben actieve unions en Singapore alleen heeft er 34.

Oude gewoonten in Singapore vereisen het gehele jaar door kostbare feestelijkheden en daarom heerste de woeker in de stad. Geldschieters vragen twee of drie maal de waarde van de lening, voor slechts weinige dagen. De 34 credit unions hebben duizenden gered uit de klauwen van de geldschieters.

In de Pacific hebben Nieuw Zeeland, Fiji en Samoa de leiding op dit gebied en de 231 credit unions op de Fiji eilanden hebben aangetoond, dat de echte credit union op elk inkomen niveau kan functioneren.

Meer dan 100 dergelijke unions heeft men in New South Wales en Victoria, Australië.

Enige van de jongste staten in Afrika, Ghana, Nigeria en Sierra Leone hebben reeds credit unions, en helpen de bevolking zich zaken aan te schaffen, zoals molens om hun mais te malen, en wasmachines voor de vrouwen. In de laatste jaren is de belangstelling voor credit unions gewekt in Zuid Rhodesia, Tanganyika, Oeganda, Liberia en Angola. Ook in Zuid-Amerika beginnen zich deze instellingen te vormen: Mexico heeft er 176, Santo Domingo 88, Chili 83, enz. in totaal zijn er in Amerika buiten de V.S. en Canada, 908 met een totaal van 141,000 leden.

In 1934 werd in de V.S. opgericht de Credit Union National Association (CUNA), om de idee van Credit Union te verbreiden.

In 1940 werd CUNA uitgebreid tot geheel Amerika en in 1958 werd het een wereld organisatie. CUNA vervult vele functies die de afzonderlijke leden niet kunnen uitoefenen. Zij werkt zeer nauw samen met de Verenigde Naties. De internationale hulp van CUNA zend assistenten uit die landen in de hun toegewezen rayon bezoeken en bijstand verlenen in het oprichten van scholen en cursussen tot bestrijding van analfabetisme. In Juli 1958 bijv. hield CUNA een veertiendaagse cursus voor opleiding van vertegenwoordigers van 33 credit unions in acht landen van Latijns Amerika en West-Indië, onder auspiciën van de Pan Amerikaanse Unie en de Nationale Bank van Costa Rica.

Ook Levensverzekeringen worden door CUNA verstrekt, alsook middelen en adviezen om de administratie van credit unions te verbeteren.

Essentieel is het doel van de Credit Unions de vestiging van economische democratie over de gehele wereld. Gebaseerd op spaarzin en cooperatie, verhogen zij de menselijke waarde van het individu, afgezien van ras geloof en kleur.

Goede - Week Plechtigheden in de landstaal

Vatikaanstad. — Paus Johannes XXIII heeft door middel van een dekreet van de Heilige Congregatie der Riten aan alle bisdommen van Duitsland toestemming verleend tot het zingen van het lijdensverhaal en de profetieën van de Goede Week in de landstaal.

De vergunning, die bij wijze van proef en slechts voor één jaar verleend is, heeft betrekking op de plechtigheden van Palmzondag, dinsdag, woensdag en vrijdag in de Goede Week. De vergunning werd gegeven op verzoek van Kardinaal Frings, aartsbisschop van Keulen.

(N.C.)

OVERHEID FILM EN

(Vervolg van pag. 12)

vertoning van goede films. — Laten we even tussendoor aannemen, dat met „goede films" niet alleen kultuurmomenten bedoeld zijn.

Een FILMRAAD, met als opdracht het samenstellen van een kataloog van goede films, zou zonder veel moeite en zonder veel extra onkosten de huidige Filmkeuringscommissie kunnen opvolgen.

Deze FILMRAAD zal ongeveer eenzelfde samenstelling kunnen hebben als de huidige Filmkeuringscommissie. Hij zal echter, behalve een aantal wijze mannen, ook enkele leden moeten hebben, die op filmgebied uitstekend georiënteerd zijn, en een vertegenwoordiger van de bioskoop exploitanten. De financiële vergoeding kan gebeuren op basis van de thans bestaande regeling voor de Filmkeuringscommissie. Door de FILMRAAD tot landelijk orgaan te maken, zullen deze onkosten (althans op dit punt) aanzienlijk worden verminderd. De FILMRAAD zal regelmatig vergaderen en zijn kataloog samenstellen resp. aanvullen na advies van zijn deskundigen. De bioskoop-exploitant zal alleen de films vertonen, die in de kataloog voorkomt, dan kan hij daartoe bij de FILMRAAD een verzoek indienen volgens een procedure, die door de juristen haarfijn zal worden beschreven.

De FILMRAAD zal niet onmiddellijk een wolkenkrabber nodig hebben, maar het is toch wel wenselijk om te zien naar een lokaliteit, waar hij kan vergaderen, en waar zijn dokumentatie-materiaal, kaartsystemen, tijdschriften, enz. (dit alles bv. te organiseren in overleg met de Wetenschappelijke Bibliotheek en de Openbare Leeszaal) en zo nodig zijn permanent sekretariaat een onderkomen kunnen vinden.

Misschien zal de FILMRAAD de aanbevolen films klassificeren: naargelang hij de ene film meer aanbeveelt dan de andere. Men kan deze aanbeveling wettelijk tot uitdrukking brengen door belastingfaciliteiten voor de bioskoop-exploitant.

Differentiatie in bioskopen

Misschien bestaat de mogelijkheid — maar dit gaat eerder het partikulier initiatief aan en is op Curaçao reeds enigermate gerealiseerd — enige differentiatie aan te brengen in bioskopen: bv. door inrichting van één of enkele bioskopen, waar de entreeprijs hoger is, en waar men ook films kan vertonen, die iets meer geestelijke ontwikkeling veronderstellen, en welke de FILMRAAD niet zonder meer zou willen aanbevelen (wanneer we dit van het begin af niet denken in kleurentegenstellingen, zullen die ook wel niet ontstaan). Het gevolg zou zijn, dat men geen publiek verliest, maar integendeel een grote groep publiek erbij wint, die nu nooit of zelden (bv. in Asiento naar een film (in een bioskoop!) gaan.

Op deze wijze kan misschien de kolenhok-pedagogie, waarvan de film oorspronkelijk het slachtoffer is geweest, verkeren in een wijs bestuur.

dr W. H. M. van der Marck O.P.

Over Paasvuren, de Paasstaak en het „vlöggelen"

He 'j ook aole wannen,
De wij Paosken brannen,
He 'j ook n' bossien stroo of riet,
Aans he 'w' Paoskemaondag niet.

Luidkeels zingend trekt de jeugd van Drente, Overijsel en Gelderland reeds dagen voor Pasen langs de huizen en boerderijen om brandstof te verzamelen voor het grote evenement van het jaar: het Paasvuur! Dit is een van de vele typische eeuwenoude gebruiken, die rond het Paasfeest in het Saksische gedeelte van Nederland plaatsvinden.

Hoewel de Paasvuren nu ontstoken worden om uiting te geven aan de blijdschap, dat Christus uit den dode is opgestaan, vonden zij hun oorsprong in het heidense voorjaarsfeest, waar zij werden gebrand om hun vruchtbaarmakende kracht over te brengen op mens, dier en akker. Men sprong door de vlammen en dreef er zelfs het vee doorheen, terwijl de neerslaande rook en het verkoolde hout wasdom schonken aan de omliggende velden.

Hoeveel er ook in de loop der tijden in de wereld is veranderd, hoe nuchter en prozaisch het bestaan ook werd, de meeste gebruiken tijdens en rond de Paasviering bleven gehandhaafd. De kleine jongen uit Denekamp of Markelo draaft net zo enthousiast achter zijn karretje aan om brandstof te verzamelen als eens zijn groot- en overgrootvader dit deden.

Als de grote dag is aangebroken, betrekt, tegen het vallen van de duisternis, een wacht zijn post bij de brandstapel. Vroeger geloofde men immers, dat een Paasvuur méér kracht kon uitdragen, wanneer het gestolen was! Ook trachtte men de Paasbakens van andere dorpen vroegtijdig in vlammen te laten opgaan. Dus kapers genoeg op de kust!

Is de avond gevallen, dan trekt de hele dorpsbevolking van jong tot oud naar de hoogstgelegen plek uit de omgeving, waar het vuur zal branden. Oorspronkelijk stond in het midden van de houtmeit een paal, waaraan een verticaal rad was vastgebonden, een voorstelling van het zonnerad. Tegenwoordig wordt het rad gewoonlijk vervangen door een teerton. Plechtig wordt het vuur ontstoken door de oudste bewoner van het dorp. Eerst kijkt men met spanning toe, hoe het vuur, eerst langzaam en aarzelend, dan sneller en brutaler, om zich heen grijpt, maar al spoedig vormt men een kring rond het vuur en danst jong en oud er hand in hand omheen.

De grootste pret komt nog, wanneer het vuur is uitgebrand. Opgeschoten jongens en meisjes springen uitgelaten door de verkoolde resten en de meisjes worden ingewreven met handenvol houtskool. Glimlachend kijken de ouderen toe en herinneren zich helder hun eigen jeugd.

Het springen en dansen door het uitgedoofde vuur, evenals het zwart maken van de jonge deernen heeft een bepaalde betekenis. Men geloofde immers, dat het vuur gezond maakt en vruchtbaar!

Onder het zingen van oude liederen keren de dorpsbewoners voldaan huiswaarts. Het Paasvuur heeft weer hoog opgevlamd en de omgeving in rode gloed gezet!

x x x

Wanneer we over eeuwenoude gebruiken spreken, dan staat het Twenteland aan de top met twee Paasvieringen, die honderden jaren hebben getrotseerd: de Paasstaak te Denekamp en het z.g. „vlöggelen" te Ootmarsum.

Bij de Paasviering te Denekamp maken we kennis met de Judasfiguur, een jongeman, die het Paasvuur voorbereid en daar een kleinigheid mee verdient. Met zijn helper Krioter, waarschijnlijk een verbastering van Iskariot, en een troepje vrienden, begint hij op Palmzondag zijn taak door in het dorp huis aan huis om wat geld en eieren te vragen. De eieren worden door hem verkocht en van de opbrengst slaat hij het dennenhout in voor het Paasvuur, terwijl ook de vrienden hun aandeel krijgen of ergens op worden getracteerd.

Op Paaszondag wordt de Paasstaak gehaald. Om één uur 's middags verzamelen zich een groep jongens bij de Rooms Katholieke kerk en vormen een stoet, Judas voorop. Onder het zingen van oude Paasliederen gaat het in optocht naar een bepaalde havezathe in de omgeving. Eerst wordt de eigenaar toegezongen en daarna vraagt Judas beleefd of men een „Paosestaken" kan krijgen, een verzoek, dat nooit wordt geweigerd. Er wordt een eik, den of spar aangewezen, die mag worden gekapt. Dit gebeurt steeds door dezelfde mannen of hun nakomelingen met dezelfde bijl en onder precies dezelfde plichtplegingen! De dikke zijtakken worden verwijderd en alleen de bovenste kroon blijft zitten.

Al zingend transporteert de stoet de boom naar Denekamp, waar hij voor de kerk wordt neergezet. Na de middagdienst gaat de Paasstaak naar de Paasbult, waar hij in een gat naast het paasvuur wordt opgericht. Een teerton preikt in de top.

Van Judas wordt nu verwacht, dat hij de Paasstaak zal verkopen.

Hij klimt in de paal en roept de aangestroomde menigte toe: „'n Paosstaken zal verkoft wodden. Wel büd de wat veur?" De mensen beginnen te schreeuwen: „D'r of, d'r of", waarmee ze Judas dus trachten te bewegen zich uit de paal te laten glijden. Uiteindelijk, wanneer het gehoon en geplaag lang genoeg heeft geduurd, draagt Judas de verkoop over aan Krioter, die het ook niet lukt de Paasstaak aan de man te brengen. Opnieuw klimt Judas naar boven en na veel heen en weer geschreeuw vindt hij een koper voor de boom. Maar dit is nog niet alles;

ook de ton, de banden hiervan en het aansteken van de ton brengen geld op. Vervolgens nodigt Judas iedereen uit om 's avonds op de Paasweide te komen en het Paasvuur bij te wonen.

Wanneer U dit relaas leest, denkt U vast en zeker, dat deze gebeurtenis elk jaar uitgebreid georganiseerd moet worden en dat er minstens één commissie aan te pas komt. Niets is minder waar. Het gaat vanzelf,

spontaan en onbevangen. De Denekampers zouden het niet anders willen.

Met „vlöggelen" is het iets anders. Zes mannen, de „Paascommissie", hebben de leiding, ook bij de aankoop van de drie karrevrachten hout (Vader, Zoon en H. Geest), die worden aangeschaft voor het grote Paasvuur.

Het begint al op eerste Paasdag om vijf uur in de morgen, wanneer een groep jongens en mannen samenkomt op het marktplein en het aloude Paaslied aanheft: „Christus is opgestanden", een lied, dat twintig coupletten telt! Na een zingende rondgang door het nog stille dorp gaat men uiteen om elkaar om tien uur bij de kerk weer te ontmoeten.

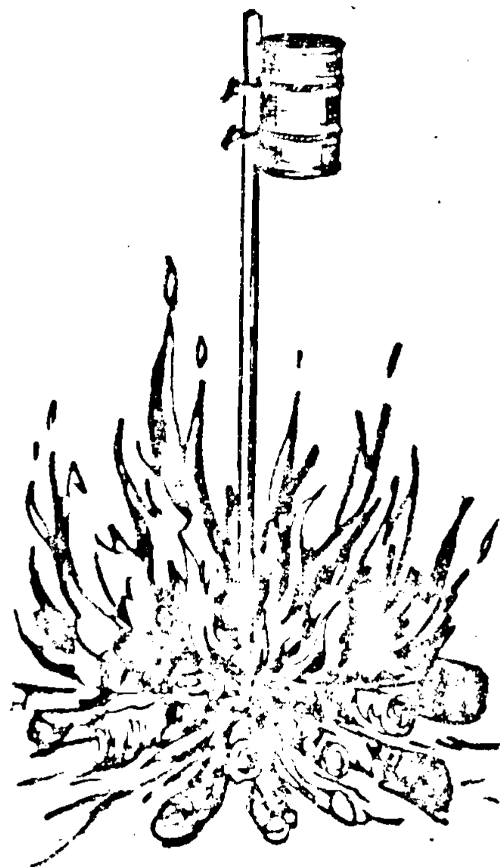
Na de dienst zingen dan alle aanwezigen achter de kerk opnieuw enkele coupletten van het Paaslied. Om halfweg, voordat de middagdienst aanvangt, herhaalt zich dit. Bij het uitgaan van de kerk begeeft de voorganger zich tussen de mensenmenigte op het plein en heft het opstandingslied aan, waarna direct allen invallen. Langzaam trekt de stoet zingenden naar Ootmarsum. Bij de ingang van het dorp geeft de voorganger het teken, dat het „vlöggelen" begint, door zijn linkerhand op de rug te leggen. Degeen, die achter hem loopt haakt in en zo vormt zich een lange ketting van zingende mensen. De meeste vlöggelaars hebben de tekst van de twintig te zingen coupletten op een papierje geschreven en dit op hun rechter schouder gespeld, zodat degene, die achter het loopt de woorden kan aflezen. Men trekt de ene straat in, de andere uit, één

lange, levende keten. Bij sommige huizen gaat men de voordeur in en de achterdeur weer uit. Waarheidsgetrouw moeten we er wèl even bijvertellen, dat deze huizen doorgaans café's zijn, waar een ri'tje borrels voor de mannen klaarstaat!

Heeft men de markt bereikt, dan laat iedereen elkaar los. De hoeden en petten gaan de hoogte in, evenals de kinderen, die drie keer worden opgetild.

Nog éénmaal weerklinkt dan het Paaslied, zoals het ook 's avonds weer zal klinken, wanneer het Paasvuur hoog is opgevlamd:

„Halleluja, den blijde toon, Halleluja!"

PASEN

Een milde windvlaag waait de witte wolken los
en in het zonlicht dampen d' omgeploegde kluiten.
De bermen groenen, de verrukte vogels fluiten.
Zwaar beurt de hyacinth voor 't raam haar blauwe tros.

God heeft voor ons de vrede en 't geluk gewild,
Zijn zalige gemeenschap en het eeuwig leven.
Houdt in het morgenlicht eerbiedig 't hoofd geheven:
een engel heeft de steen van Christus' graf getild.

Waar de Verrezene op zuiv're voeten schrijdt,
daar geurt de aarde en breken de gesloten knoppen,
daar vangt de hoop aan in 't verslagen hart te kloppen
en straalt door dood en lijden heen Gods Heerlijkheid.

Jo Kalmijn-Spierenburg
(Uit „Daar juicht een toon")

VIEREN DE JODEN OOK PASEN?

Wanneer U de vraag wordt gesteld of de Joden ook Paasfeest vieren, dan zult U waarschijnlijk antwoorden: Ja, natuurlijk. Waarom niet!" Toch is dit niet waar. Het Paasfeest, zoals wij het vieren bestaat voor hen niet. De Christenen herdenken namelijk tijdens deze dagen de wederopstanding van Christus, terwijl de Joden nog steeds wachten op de terugkeer van hun Messias.

Zij vieren echter Pésach of Passover en herdenken tijdens dit hoogtijfeest, dat acht dagen duurt, de verlossing uit de Egyptische slavernij, waaronder het Joodse volk vierhonderd jaar gebukt ging.

De Pésach, die duurt van de 23e tot en met de 30e april kan worden beschouwd als het Joodse nationale feest, want, door de vlucht uit Egypte naar het Beloofde Land werd de grondslag gelegd van de geschiedenis van het Joodse volk.

Pésach of Passover betekent letterlijk: overschrijden of overslaan. In de nacht, dat de Joden vluchtten gehoorzaamden zij de Engel Gods, die iedere familie bevel gaf een lam te slachten en de drempel te besprenkelen met het bloed hiervan. Zodat hij precies kon zien, waar de Joodse families woonden, wanneer hij langs ging om de laatste en tiende vloek van Mozes over de Egyptenaren uit te roepen. Sindsdien dateert de viering van Pésach of Passover.

Op de avond van de 22e april heeft de viering van de Seder plaats. Letterlijk betekent dit „orde", omdat de orde van de plechtigheid staat beschreven in de eeuwenoude boeken, die de rites bepalen.

De hele familie is bijeen gekomen en schaart zich rond de tafel, die is gedekt met het fijnste linnen en waarop bloemen en kaarsen prijken. Aan het hoofdeinde van de tafel staat een schaal met drie **matzoth's**, het ongezouten en ongezuurde brood. Een andere schaal bevat: een gebraden been, een ei, bittere kruiden (gewoonlijk mierikswortel of peterselie), een stuk wortel of selderij en **haroset**, een mengsel van fijngemaakt fruit, noten en wijn.

Al deze spijzen hebben een bepaalde betekenis.

De **matzoth** is het brood van het lijden. (Dit typische, platte brood is ontstaan, doordat de Joden in de nacht der ontvluchting geen tijd meer hadden om het brood, dat zij wilden meenemen, te laten rijzen). Het been is afkomstig van het Paschal lam, de kruiden symboliseren de bittere jaren voor slavernij en de **haroset** stelt de specie en de klei voor, waarmee de Joden werden gedwongen te bouwen voor hun onderdrukkers.

De Seder begint met het nuttigen van een glas wijn, waarover eerst de zegenspreuk wordt uitgesproken:

„Geloofd zij de Euwige, onze God,
Die de vrucht van de wijnstok heeft geschapen".

Het hoofd van het gezin deelt het bittere kruid uit, dat wordt gedoopt in zout water, als een herinnering aan de vele ranen, die door de voorouders werden vergoten.

Hierna volgt het voorlezen van het eerste gedeelte der **Haggadah**, de vertelling van de vlucht van de Joden uit Egypte. Het jongste kind van het gezelschap wordt aangewezen om vier vragen te stellen over de betekenis van de **Seder Haggadah**. Nadat de tweede beker wijn is genuttigd, beantwoordt de leider van de Seder deze vragen uitgebreid.

De Joden willen namelijk onder geen beding, dat het slechts voor de jongeren een doods ceremonieel wordt en leggen hen uitgebreid uit het hoe en waarom van de avond.

De werkelijke maaltijd gedurende de Seder is er één, die gezien en genoten mag worden! Rekening houdend met bepaalde spijzen, die niet mogen worden genuttigd, heeft de gastvrouw al haar culinaire talenten ten toon gespreid. Het dessert wordt gevolgd door een dankgebed, het zingen van liederen en een derde beker wijn.

Het tweede gedeelte van de **Haggadah** wordt nu verteld en de beker wijn voor de profeet Elijah ingeschonken. Volgens Joodse traditie bezoekt Elijah op deze avond elk Joods huisgezin. Eén van de kinderen opent de deur om hem binnen te laten.

Sommige Joodse gemeenschappen herhalen de Seder op de tweede avond van Pésach. Deze gewoonte vloeit voort uit de tijd, dat de Joden door de woestijn dwaalden en het idee van tijd enigszins hadden verloren. Zij wilden er zeker van zijn, dat één van hun Seders tenminste op de traditionele avond zou geschieden.

KIP
ik heb je!

En na al deze verhalen over festiviteiten, moeten we toch ook even bedenken, wat we onze huisgenoten zullen voorzetten als passende feestschotel.

De eieren zijn al genuttigd, dus het kan geen kwaad de kip een kopje kleiner te maken. Hier volgt een smakelijk recept:

Neem voor acht personen vier pakjes kip, besprenkel de stukken met zout en peper en braadt ze in boter aan alle kanten lichtbruin.

Fruit vervolgens in dezelfde boter 2 grote uien en 2 teentjes knoflook Bak enkele in stukken gesneden tomaten mee en voeg vervolgens toe: 1 blikje tomatenpurée, 1½ cup gesneden champignons, ½ cup Rijnwijn, en een volle eetlepel cognac. Laat in deze saus, die eventueel iets verdund kan worden met bouillon, de stukken kip sudderen tot ze gaar zijn. De kip uit de pan halen, de saus verdikken met aangemengde bloem en over de kip gieten. Verse kippen kunnen hiervoor ook gebruikt worden en zijn natuurlijk eens zo lekker.

Uit eigen ervaring: succes verzekerd!!

LENNY WIJVEKATE

